தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1971 ஜூலை 5.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. கே. ஏ. மதியழகன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா எண் 126 இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. எம். செல்வராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நடைமுறைக் கேள்வி யொன்றை எழுப்ப விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் யாருமே இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இருக்கிறவர்களையே எதிர்க்கட்சியினராக ஆக்கிக் கொண்டு பதில் சொல்லுகிறேன்.

Scheme for Blood Donation in Police Department

* 126 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any scheme for blood donation has been introduced in the Police Department; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி (அ) ஆம்.

(இ) காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலால் புதிய திட்டமொன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்படி மாநிலத்தில் எல்லாப் பகுதியிலும் உள்ள மாவட்ட மருத்துவ அதிகாரிகளும் சென்னை மாநகரிலுள்ள மருத்துவ நிறுவனங்களின் தலைவர்களும் விருப்பமுள்ள காவலர்கள் குறித்து, அவர்களின் இரத்தத்தின் வகைபற்றி சோதனைகள் நடத்துவர். காவல்படையில் உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரது மருத்துவ வரலாறு குறித்த குறிப்பேட்டில் இந்தச் சோதனைகளின் முடிவுகள் பதிவு செய்யப்படும். குறிப்பிட்ட ஒரு பிரிவு இரத்தம் ஏதாவது ஒரு மருத்துவமனைக்கு அவசரமாகத் தேவைப்பட்டால், சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரி, அதே பிரிவு இரத்தம் உள்ள சில காவலர்களை மருத்துவ மனைக்குத் தேவைப்படுமளவு இரத்ததானம் செய்ய அனுப்புவார்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, அப்படி ரத்த தானம் செய்ய போலீஸ் அதிகாரிகளோ அல்லது போலீஸ்காரர்களோ முன்வரும்போது அதற்கான கட்டணம் அதிகமாக இல்லை. இதன் காரணத்தால் அவர்கள் அதிகமான பேர்கள் ரத்த தானம் செய்ய மறுக்கிறார்களா? இந்த அரசாங்கம் ரத்த தானம் கொடுக்க முன் வருகிறவர்களுக்குக் கட்டணத்தை இப்பொழுது உயர்த்தியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஏற்கனவே 7 ரூபாயாக இருந்தது. இப்பொழுது 10 ரூபாய் தரப்படுகிறது. விருப்பம் இருந்தால்தான் காவல் துறையில் உள்ள அவர்கள் ரத்த தானம் கொடுக்க அனுப்பப்படுகிறார்கள். விருப்பம் இல்லாதவர்கள் அனுப்பப்படுவதில்லை. கூடுமானவரையில் அவர்கள் இதை ஒரு நல்ல காரியமாகக் கொண்டு இதிலே ஈடுபடுகிறார்களே அல்லாமல் இதிலே மறுக்கிறார்கள் என்பதற்கு அதிக சான்றுகள் இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், ரத்த தானம் வழங்குவது, மிகவும் உபயோகமான ஒன்றாக இருப்பதோடு, ஆபத்து நிலையிருப்பவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற ஒரு பணியாகவும் இருப்பதால், நல்ல ஆரோக்கியம் உள்ள அனைவரும் ரத்த தானம் தர வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்த விதிமுறைகள் ஏதாவது உண்டாக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கேட்பதோ தானம்! அதில் கட்டாயப்படுத்துவது முடியாது.

திரு. எம். தேவராசன்: இத்தகைய ரத்தம் காவல் துறையினருக்கு மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுமா? அல்லது, எல்லாப் பொதுமக்களுக்கும் அந்த ரத்தம் பயன்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எல்லாப் பொதுமக்களுக்கும் அந்த ரத்தம் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவர் அவர்களே, ரத்த தானம் செய்கின்ற காவல் துறையிலுள்ள ஊழியர்களுக்கு, கூடுதலாக ரத்த தானம் அவர்கள் செய்யும் நேரத்தில், பதவி உயர்வு அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 'ரத்த தானம் செய்தார்' என்று அவர்களுடைய குறிப்பேடுகளில் குறிக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய பதவி உயர்வதற்குப் பல்வேறு நல்ல காரணங்கள் இருந்தால், இதுவும் ஒரு காரணமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம்.

திரு. சோ. கருணைநாதன் : கொடுக்கப்படுகிற ரத்தத்திற்குப் பணம் தரும் காரணத்தால் 'தானம்' என்ற வார்த்தையை நீக்கி விட்டால் என்ன?

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1971 ஜூலை 5]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த ரூபாய் அவர்களுக்குக் கட்டணமாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் ரத்தத்தை அளித்த காரணத்தால், மறுபடியும் ஊட்டச் சத்து மிகுந்த உணவுகளை அவர்கள் உட்கொள்ளுவதற்குத் தரப்படுகிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : கடந்த ஆண்டு எத்தனை போலீஸ் அதிகாரிகள் ரத்த தானம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கூற முடியுமா ? மிகக் குறைவாகக் கொடுத்திருப்பார்களானால் அவர்கள் மேலும் ரத்த தானம் செய்யும் வகையில் அவர்களை ஊக்கு விக்கும் திட்டம் ஏதாவது அரசு வைத்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதுவரையில் குறிப்பிட்ட ரத்தப் பிரிவுள்ள காவலர்களை மருத்துவ மனைகளுக்கு அனுப்பி இருக்கிறோம் என்றுதான் காவல் துறையிலிருந்து குறிப்புகள் அளித்திருக்கிறார்கள். இனிமேல் எத்தனை பேர் ரத்தம் கொடுத்துள்ளார்கள் என்ற விவரம் வைக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு, அப்படிப்பட்ட விவரங்களைப் பேணி வரவேண்டும் என்று தலைமைப் போலீஸ் அதிகாரி அவர்கள் காவல் துறையினர் அனைவருக்கும் இப்போதே சர்க்குலர் அனுப்பியுள்ளார்.

திரு. கா. காளிமுத்து : காவல் துறையிலுள்ளவர்கள் ரத்த தானம் தருவது குறித்துத் திட்டம் இருப்பதுபோல் மற்ற துறையிலுள்ளவர்களும் ரத்த தானம் செய்வது குறித்துத் திட்டம் ஏதாவது உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காவல் துறையினர், சிறைச் சாலைச்சாலைகளில் கைதிகளாக இருப்போர் இவர்களைப் பொறுத்து இப்பொழுது ரத்த தானம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. மற்றப்படி, தனித்தனி துறைகளாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. அனைவரும் பொதுமக்களாகக் கருதப்பட்டு அவர்கள் யாரும் தாராளமாக ரத்த தானம் செய்யலாம் என்று வேண்டப்படுகிறார்கள். ஓராண்டில் இப்படிப்பட்டவர்கள் சுமார் 40,000 பேருக்கு மேற்பட்டவர்கள் ரத்த தானம் செய்வதிலே ஈடுபடுகிறார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: போலீஸ் துறையில் ரத்த தானம் செய்யத் தகுதியுள்ளவர்கள் யார் யார் என்று ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதுபோல் யார் யார் என்று ஆராய்ந்து நிச்சயித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவைப்படுகிற நேரத்தில் அந்தப் பிரிவுள்ள ரத்தம் உள்ளவர்கள் தேவை என்று மருத்துவ மனையிலிருந்து குறிப்பு அனுப்பப்பட்டால் அவர்கள் அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. எஸ். முருகையன் : சிறைக் கைதிகள் ரத்த தானம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி சிறைக் கைதிகள் ரத்த தானம்

கொடுத்தால் அவர்களுடைய தண்டனைக் காலத்தின் ஒரு பகுதி வஜா செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மூன்று மாதங்களுக்கொரு முறை அப்படி ரத்த தானம் கொடுக்கும் கைதிகளுக்குப் பதினைந்து நாட்கள் தண்டனை குறைக்கப்படுகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, விபத்துக்குள்ளான வர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ரத்தம் பயன்படுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. இந்த ரத்த தானம் செய்யக்கூடியவர்களிடமிருந்து எடுக்கும் ரத்தம் அரசாங்க மருத்துவ மனைகளில் உள்ள நோயாளி களுக்கு மட்டும் பயன்படுத்தப்படுகிறதா? அல்லது, பிரைவேட் நர்ஸிங் ஹோம் நடத்துகிறவர்கள் கேட்டாலும் இது வழங்கப்படு கிறதா ? அப்படி யென்றால், அவர்களுக்கு என்ன கட்டண விகிதத் தில் கொடுக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி.

Assault on students in Washermanpet

* 127 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a number of students were assaulted in Washermanpet in February, 1971; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) & (இ) தியாகராயர் கல்லூரி மாணவர்கள் சிலர் மீது திடீர்த் தாக்குதல் செய்தது குறித்த புகார் ஒன்று 25—2—1971 ராயபுரம் காவல் நிலையத்தில் பெறப்பட்டது. சில மாணவர்களால் பெண்கள் சிலர் தாக்கப் பட்டனரென்ற எதிர் வழக்கு ஒன்றும் பெறப்பட்டது. இவ் வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டு, புலன் விசாரணை நடத்தப் பட்டது. ஆனால், மேலும் நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியமில்லை யெனக் கருதப்பட்டது.

மாவட்டந்தோறும் அரசு அச்சகம்.

* 128. வினா—திரு. நா. வீராசாமி,
திரு. தி சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்,
டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே,
திரு. மா. பா. சாரதி : மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் வேலையில்லாத் திண்டாட் டத்தைப் போக்க அரசாங்க அச்சுக்கூடம் அமைக்கும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: (அ) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசு அச்சகம் ஒன்று அமைப்பது குறித்த கருத்து எதுவும் தற்போது அரசின் ஆய்வில் இல்லை. எனினும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைமையிடத்திலும் அரசு அச்சகம் ஒன்று அமைப்பதை அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.

(இ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இப்பேர்ப்பட்ட அரசாங்க அச்சக்கூடத்தை அமைப்பது என்ற அடிப்படையில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலும், விருத்தாசலத்திலும், சேலத்திலும் தொடங்கினார்கள். அந்த அடிப்படையில் மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் அமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என் வி. நடராசன்: அதற்கான நிதி வசதி ஏற்பட்டவுடன் கனம் உறுப்பினரின் யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எம். செல்வராஜ்: தற்சமயம் மாவட்டங்களில் இருக்கிற அச்சுக்கூடத்திற்கு சென்னையில் இருந்தே ஆட்களை அனுப்புகிறார்கள். அப்படியின்றி அந்த அந்த மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களையே தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் அந்த மாவட்டங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரும் முறையில் இனி அரசு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. என் வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, இது போன்ற யோசனைகளைப் பலர் கூறியிருக்கிறார்கள். அவைகளை அரசு பரிசிலனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: அரசாங்க அச்சுக்கூடங்களில் அரசாங்க வேலையைத் தவிர வேறு வேலை செய்யப்படுகிறதா? அரசாங்க வேலைகளைச் செய்வதற்கு இவை போதுமானதாக இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அரசாங்க வேலைகளைச் செய்வதற்கே இப்போதுள்ள அரசு அச்சகம் போதுமானதாக இல்லை. அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருந்து வருகிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: கோயம்பத்தூர் மாவட்டத்தில் அரசாங்க அச்சுக்கூடத்தை விரிவுப்படுத்தும் எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறதா? ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: கோவையில் உள்ள அச்சகமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பெரியநாயகன் பாளையம்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: அது மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான அச்சகம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : அரசாங்க வேலைகள் வெளியார் அச்சகத்திற்கும் கொடுத்துச் செய்யப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என் வி. நடராசன் : தரப்படுகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சேலத்தில் அரசாங்கக் கிளை அச்சகம் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது சென்னையில் இருந்து அந்த இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட அச்சு இயந்திரங்களில் ஒன்று காணமல் போய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அது உண்மையா? அப்படியானால் அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்கிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : அரசாங்க அச்சகத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-க்கு மேல்படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும், தனியார் அச்சகத்தில் 6 மாதமாவது பயிற்சி பெற்றவராகத்தான் இருக்க வேண்டும் சேருவதற்கு என்று விதி போட்டிருக்கிறார்களே, இதுசம்பந்தமாக அப்படியில்லாது எஸ். எஸ். எல். சி. படித்தவர்களாக இருந்தால் போதும் நேரிடையாகச் சேருவதற்கு என்று செய்வதற்கு யோசிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, பைண்டர், கம்பாசிடர் வேலைக்கு எட்டாவது வகுப்பில் தேர்வு பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றும், ப்ரூப் ரீடர் வேலைக்கு எஸ்.எஸ்..எல்.சி. வரை கல்வி பயின்றிருக்க வேண்டும் என்பது விதி. பைண்டர், கம்பாசிடர்களுக்குக் கொஞ்ச காலத் தேர்ச்சியாவது இருந்தால்தான் அவர்கள் உடனே வேலை செய்ய முடியும் என்பதனால் குறிப்பிட்ட வேலைகளைத் தெரிந்தவர்களாகயிருக்க வேண்டும் என்ற விதிமுறை போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன் : பெரியநாயகன் பாளையத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கட்டுப்பாட்டில் இயங்கி வருகிற அச்சகம் மத்திய அரசின் வேலைகளைச் செய்கிறதா? மாநில அரசின் வேலைகளையும் செய்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மத்திய அரசின் வேலைகளைச் செய்கிறது.

திரு. கு. காமாட்சி : திருச்சி அரியமங்கலத்தில் இருக்கிற அச்சுக் கூடத்தை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கான உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அதுபற்றிய குறிப்பு இல்லை.

திரு. கா. காளிமுத்து : சிவகாசியில் அமைந்துள்ள அரசு அச்சுக்கூடத்தை விரிவுபடுத்தும் உத்தேசம் உண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 5]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: கனம் உறுப்பினர் சொல்வது போல சிவகாசியில் அரசு அச்சுக்கூடம் இருப்பதாக எனக்குத் தெரிந்த வரையில் இல்லை.

திரு. எம். செல்வராஜ்: வெளி மாவட்டங்களில் உள்ள அரசு அச்சுக்கூடம் தனியார் கட்டடங்களில் இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு வாடகை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சொந்தக் கட்டடங்களைக் கட்ட அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: கனம் உறுப்பினர் சொல்வது முற்றிலும் உண்மை. விருத்தாசலத்தில் உள்ள அரசு அச்சகம் தனியார் கட்டடத்தில் இருக்கிறது. நானே நேரில் பார்த்தேன். இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு வாடகை மிக அதிகம் தான். சொந்தக் கட்டடம் கட்ட நிதிவசதி கிடைத்தவுடன் ஆவன செய்யப்படும்.

திரு எம். தேவராசன்: தமிழகத்தில் மொத்தம் எத்தனை அரசு அச்சுக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. உதகையில் இல்லை என்றால் அங்கே ஆரம்பிக்க ஏதேனும் திட்டம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தமிழகத்தில் கவர்ன்மென்ட் சென்டிரல் ப்ரஸ், மவுண்ட்ரோடு, சென்ட்ரல் ஜெயில் ப்ரஸ், ஹைகோர்ட் ப்ரஸ், சேலத்தில் கிளை அச்சகம், திருச்சியில் கிளை அச்சகம், விருத்தாசலத்தில் கிளை அச்சகம், புதுக்கோட்டையில் கிளை அச்சகம், தங்கசாலை சென்டிரல் ப்ரஸ் ஆகியவை உள்ளன. நிதி வசதி கிடைக்கும்போது உதகையிலும் ஆரம்பிக்க அரசு பரிசீலனை செய்யும்.

திரு. கா. காளிமுத்து: சிவகாசி அரசு அச்சகம் அமைச்சர் குறிப்பில் இல்லாமைக்குக் காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: சிவகாசியில் அரசு அச்சகம் இல்லாததினால்.

திரு. எஸ். முருகையன்: விருத்தாசலத்தில் உள்ள அரசு அச்சகம் தனியார் கட்டடத்தில் இருக்கிறது, வாடகை அதிகம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வாடகை குறைவாக இருந்தால் வாடகைக் கட்டுப்பாடு அதிகாரிக்கு விட்டுக்காரர்கள் எழுதி உயர்த்திக்கொள்கிறார்களே, அப்படி வாடகை அதிகமாக இருப்பதால் அதை அதிகாரிகளுக்கு எழுதி குறைக்கும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: சொந்தக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு இடம் பார்த்தாகி விட்டது. விரைவிலே அந்தக் கட்டடத்தைக் கட்ட வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதால் உறுப்பினர் கூறுவதுபோன்ற பிரச்சினைக்கு அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. அ. தேவேந்திரன் : தொழில்துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டமாகிய தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு அரசு அச்சகம் ஏற்படுத்த அரசுக்கு உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்திலும் அரசு அச்சகம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நிதிவசதி பெருகியவுடன் கவனிக்கப்படும்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : மாநில அரசின் அச்சுப்பணிகள் தனியார் அச்சகங்களில் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக மத்திய அரசு அச்சகத்திற்குக் கொடுக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் யோசனையைப் பரிசிலனை செய்யலாம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : மத்திய அரசுக்குச் சொந்தமான அச்சகங்கள் தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு இருக்கின்றன? மத்திய அரசு அவைகளைத் தமிழக அரசிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, தமிழக அரசின் மூலமாகத்தான் தங்களுடைய வேலைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்குத் தீவிரமான முயற்சிகளை எடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. என் வி. நடராசன் : மூலக்கேள்விக்கு அப்பாற்பட்ட துணைக் கேள்வியாக இது இருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 50 லட்சம் ரூபாய் மூலதனத்திற்கு மேலேயுள்ள அச்சகங்களையெல்லாம் அரசு தேச உடைமையாக்க எண்ணியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதைக்கு அப்படி ஒன்றும் எண்ணம் இல்லை.

Recommendations of Road Transport Wage Board

*129 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI : Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state—

(a) whether the award of the Road Transport Wage Board has been implemented in full in the State—

(b) if not, the reasons therefor; and

(c) the steps taken for making the benefit available to the workers covered?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : (அ) & (இ) சாலைப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களுக்கான ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை இதுவரை இம் மாநிலத்தில் 105 மோட்டார் போக்கு வரத்து நிறுவனங்கள் செயல்படுத்தியுள்ளன.

(உ) ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று எஞ்சிய நிர்வாகங்களையும் வற்புறுத்துமாறு துறை அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது. இத் தொழிலின் தொழிலதிபர்கள் மற்றும் தொழிலாளர் சங்கக் கூட்டம் ஒன்று

1971 ஜூலை 5]

19—6—1971 அன்று நடந்தது. அக் கூட்டத்தில் போக்குவரத்துத் தொழில் நிறுவனங்களின் தொழிலதிபர்களை ஊதிய வாரியத்தின் பரிவுரைகளை ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் தேதிக்குள் செயல்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டத்தினுடைய முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆட்சேபம் தெரிவித்தார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தவர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களிடமிருந்து தகவல் எதுவும் வரவில்லை. ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதிக்குள் பரிவுரைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும், இல்லாவிட்டால் மேல் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதிக்குள் அந்த பரிவுரைகளை அமல் நடத்தவில்லையென்றால் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது எத்தகைய நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்பதை அறியலாமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, ரோட் டிரான்ஸ்போர்ட் ரெகமண்டேஷன்கள் பலவற்றை ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா அமல் நடத்தவில்லையென்று கூறப்படுகிறது. அதற்காக அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையில் ஆகஸ்ட் 1-ம் தேதிக்குள் பரிவுரைகளை அமல் நடத்தவில்லையென்றால், மற்றவற்றிற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறதோ, அந்த நடவடிக்கை மற்ற நிறுவனங்களின் மீதும் எடுக்கப்படும். ஆனால் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா இத் திட்டத்தை ஏற்கனவே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே; டிரான்ஸ்போர்ட் வேஜ் போர்டு மாதிரியாக வேறு பல வேஜ் போர்டுகளின் சிபாரிசுகளை அந்தந்த அமைப்புகள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் பல்வேறு சிக்கல்களை உண்டாக்கியிருப்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, இம் மாதிரியான சிபாரிசுகளைக் கட்டாயமாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவிடுமா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 'இந்தப் பிரச்சினை' என்று குறிப்பிட்டு எழுதியனுப்பினால், அதுபற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, சாலைப் போக்கு வரத்து வாரியத்தின் பரிந்துரைகளில் முக்கிய அம்சங்கள் என்னென்ன ? அதை, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அதற்கான விளக்கங்கள் இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவும்.

Purchase tax on human hair

*130 Q.—DR. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that this Government has imposed a purchase tax on the export of human hair; and

(b) whether the Government is aware of any attempts by the exporters to export human hair through other States?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 286-வது பிரிவின்கீழ் எந்த ஏற்றுமதிக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்த விலக்கு உண்டு. தொடக்க நிலையில் வரி விதிக்கப்படாத மனித முடியை ஏற்றுமதி செய்பவர் ஒருவர் வாங்கி அதையே ஏற்றுமதி செய்தால், தமிழ்நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் 71எ பிரிவின்கீழ். கொள் முதல் வரி விதிக்கப்படும்.

(இ) வணிகர்கள் மனித முடியை வேறு மாநிலங்களுக்கு அனுப்பி அங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்த நேர்வு எதுவும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமாகக் கொள்முதல் வரி எவ்வளவு விதிக்கப்படுகிறது ? ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் சேகரித்துத் தரப்படும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் காரணமாக அந்நியச் செலாவணி நிறையக் கிடைப்பதால், கொள்முதல் வரியிலிருந்து, விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் முன்பு படித்த விடையைச் சரியாகக் கவனித்திருந்தால், உறுப்பினர் அவர்களுக்கு விளங்கியிருக்கும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 286-வது பிரிவின்கீழ் எல்லா ஏற்றுமதிக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு உண்டு. தொடக்க நிலையில் வரி விதிக்கப்படாத மனித முடியை ஏற்றுமதி செய்பவர் ஒருவர் வாங்கி அதையே ஏற்றுமதி செய்தால். தமிழ்நாடு பொதுவிற்பனை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் 7-எ பிரிவின்கீழ், கொள்முதல் வரி விதிக்கப்படும்.

1971 ஜூலை 5]

23—4—1971-ம் தேதியன்று உயர் நீதிமன்றத்தினால் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பில்கூட வரி விதிக்க உரிமை உண்டு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் கொள்முதல் வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படாது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் பழனியில் மனித முடி ஏராளமாக இருக்கின்றது. ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் அதை ஏற்றுமதி செய்கிறது. ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்டதா? அல்லது பிரைவேட் கார்ப்பரேஷனா? அந்த கார்ப்பரேஷன் மூலமாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் விற்பனை வரி போடுவதற்கும் அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் சேகரித்துத் தரப்படும்.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, மனித முடியிலிருந்து அழகான டோப்பாக்களை எல்லாம் அம்பத்தூரில் உள்ள 'விக் பாக்டரியில்' தயார் செய்து நல்ல விலையில் விற்கிறார்கள். இதற்கு நல்ல விலைகூடக் கிடைக்கிறது, நல்ல கிராக்கியும் இருக்கிறது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு வரி மூலம் என்ன வருமானம் கிடைக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, அதன் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்கிற விவரம் தற்போது இல்லை. ஆனால் 'விக் பாக்டரி' தொழிலாளர்களுடைய போராட்டத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அது திரும்பவும் திறக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தத் தொழிற்சாலை சீக்கிரத்தில் திறந்தால், தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும், நமக்கும் வருமானம் கிடைக்கும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மனித முடி நமது மாநிலத்தில் எங்கெங்கு கிடைக்கிறது? வருஷத்திலே எவ்வளவு கிடைக்கிறது? அதனால் பெறக்கூடிய வருமானம் எவ்வளவு என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போடவும்.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவர் அவர்களே, மனித முடிக்கு எந்த நாட்டில் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது? அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, காரணம், மனித முடியால் டோப்பாக்கள் செய்கிறார்கள். எந்த நாட்டில் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது என்கிற விவரக் குறிப்பு இல்லை.

Conference of Commercial Tax Officers

* 131 Q.—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to hold a conference of Commercial Tax Officers to review the working of the department; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் :

(அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் உள்ள வர்த்தகக் கழகங்கள், வணிக வரி விதிப்பது சம்பந்தமாக சில ஆலோசனைகளைக் கூறுவதற்காக வியாபாரிகளைக் கொண்ட அங்கம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூலக்கேள்விக்கும், இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆகவே, இதை அனுமதிக்க மறுக்கிறேன்.

மாநில வக்ப் போர்டு

* 132 வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) முஸ்லீம் வக்ப் போர்டு எப்போது கலைக்கப்பட்டது ?

(இ) இது கலைக்கப்பட்டதன் காரணம் என்ன ?

(உ) புதிய அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட வக்ப் போர்டு எப் போது அமைக்கப்படும் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) அரசு வக்ப்போர்டு நிர்வாகம் சரிவர இயங்காததால் 20—11—1967-ல் கலைக்கப்பட்டது.

(உ) தமிழ்நாடு அரசு வக்ப் போர்டு 24—5—1971-ல் மீண்டும் அமைக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மீண்டும் அமைக்கப் பட்டிருக்கிற வக்ப் போர்டில், விதிகளில் குறிப்பிட்டிருப்பதுபோல, சட்டசபை உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிலே இருக்கின்ற விதிகள் பிரகாரம் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா ? அல்லது அமைக்கப்பட்ட வக்ப் போர்டிலிருந்து யாராவது ராஜி னாமாச் செய்திருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, அமைக்கப்பட்ட வக்ப் போர்டின் விதிமுறைகளுக்குட்பட்டு அம் மாதிரியான சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வைக்கப் படவேண்டுமென்று குறிப்பில் கூறவில்லை. அவர்களும் இருக்கலாம்

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அரசாங்கம் மாற்றியமைத்த வக்ப் போர்டிலிருந்து இரண்டு உறுப்பினர்கள் ராஜினாமாச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் திரு. எம். எம். பீர் முகம்மது, முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர், மேலப்பாளையம், மற்றவர் வடகரை திரு. பக்கீர், தஞ்சாவூர்.

திரு. எஸ். முருகையன் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நியமிக்கப்பட்ட வக்ப் போர்டில் எல்லா அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த முஸ்லீம்களும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, அரசியல் கட்சி அடிப்படையிலிருந்து மட்டும் நியமிக்கப் படுவதில்லை. பொதுவாக நல்ல உறுப்பினர்களை அமைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலும், வக்ப் போர்டு சரியாக, நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலும் உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வக்ப் போர்டு முஸ்லீம்களுடைய சொத்துக்களை, அவர்களுடைய கல்வி சம்பந்தமான விஷயங்கள், மற்ற அம்சங்களைப் பாதுகாக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அமைக்கப்பட்ட வக்ப் போர்டிலே என்னென்ன அடிப்படையிலே மெம்பர்களை நியமனம் செய்கிறார் கள் ? அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, வக்ப் போர்டில் 11 உறுப்பினர்கள் நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதற்குச் சில விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளுக்குட்பட்டு இன்னின்னவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : அமைக்கப்பட்டிருக்கிற வக்ப் போர்டில் இருந்து ராஜினாமாச் செய்தவர்களுக்குப் பதிலாக யாராவது நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : இதில் உள்ளவர்கள்.

Moulvi Saw Bhuhari, Madras.

Thiru M. M. Peer Mohammed, Ex-M.L.A., Melapalayam.

Dr. Amiruddin Ahmed, Tiruchirappalli.

Thiru M. S. Abdul Khader, Ex-Mayor of Madras.

Thiru Vadagarai Bucker, Thanjavur.

Thiru A. A. Rasheed, Ambur.

Thiru S. Mohamed Ali, Retired Superintending Engineer (Electricity Board), Coimbatore.

Thiru Peer Mohamed Ali Khan (Shia), Madras.

Thiru Mohamed Heena, Madurai.

Thiru M. A. Kaleek, Panruti.

Thiru Mohamed Galeen, Keelakarai.

இதிலே Vadagarai Bucker and M. M. Peer Mohammed ராஜினாமாச் செய்ததாலே Gulam Mohideen and Kalakadai Jinna ஆகியவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். தேவராசன் : இந்த வக்ப் போர்டிலிருந்து ராஜினாமா செய்தவர்கள் எந்தக் காரணத்திற்காகச் செய்தார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்தக் காரணங்களை அவர்களைத்தான் கேட்க வேண்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : வக்ப் போர்டிலிருந்து ராஜினாமாச் செய்வது சம்பந்தமாக முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சில அபிப்பிராயங்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். முஸ்லீம் சமூகத்திற்கு அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் பிரதிநிதிகள் என்பதை அரசு ஒப்புக்கொள்கிறதா? அந்தக் கட்சியில் இல்லாத முஸ்லீம்களும் பிரதிநிதிகள் என்று அரசு கருதுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதுபற்றி மேலவையிலே ஒரு பிரச்னை வந்தபோது நான் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பிட்ட முஸ்லீம் மக்கள் முஸ்லீம் லீக்கிலே பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிறார்கள். முஸ்லீம் லீக்கிலே இல்லாத முஸ்லீம்களும் பல்வேறு கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : வக்ப் போர்டு போன்ற மத சம்பந்தமான எல்லா போர்டுகளையும் கலைத்து எல்லாவற்றையும் அரசு நேரடியாக நடத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நீண்டநாட்களாக இருந்து வருகிற ஒரு சில மரபுகளில் அரசு தலையிட்டு சில மத நம்பிக்கை கொண்டவர்களை அரசு புண்படுத்த விரும்பவில்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் தக்க காலம் பழுத்து வரவேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி : ஜாதி பேதமற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்ற பொழுது ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்காக ஒரு போர்டு ஏற்படுத்துவது நியாயந்தானா ? அதிலே இந்துக்களையும் சேர்த்துக் கொள்வதற்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்துக் கோயில்களில் முஸ்லீம்கள் டிரஸ்டிகளாக ஆவதில்லை. அதுபோலவே முஸ்லீம் மதத்திலே முஸ்லீம்கள் மாத்திரம் வக்ப் போர்டிலே இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வக்ப் போர்டிலே குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் போடப்பட வேண்டுமென்று விதி ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS வாய்மையே வெல்லும்

1971 ஜூலை 5]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி யொன்றும் விதியில்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் முஸ்லீம்களை இந்துக் கோயில்களில் நியமிப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்துக்கள் முஸ்லிம் கோயில்களுக்குப் போகிறார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இது போன்ற வாரியங்களை நியமிப்பதற்கும் கோயில்களுக்குச் செல்வதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிய வேண்டும்.

* 133 வினா திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுககு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை, வக்ப் சொத்துக்களின் தற்போதைய மதிப்பு என்ன?

(இ) வக்ப் பணத்தைக் கொண்டு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கப்பட இருப்பது உண்மையா?

(உ) எந்த ஊரில், எவ்வளவு தொகையில் கட்டப்பட இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) 1955-ம் ஆண்டு வக்ப் ஆணையாளரால் ஆய்வு செய்யப்பட்டதற்கு இணங்க வக்ப் சொத்துக்களின் மதிப்பு ரூ. 11,03,48,382 ஆகும். தற்போதைய அங்காடி மதிப்பை கணக்கில் கொண்டு பார்த்தால், இந்த சொத்தின் மதிப்பு 10 மடங்கு அதிகமாக இருக்கும்.

(இ) இல்லை.

(உ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஏறக்குறைய நூறு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களை நிர்வகிக்கின்ற அந்த ஸ்தாபனம் திறமையாக இருக்க வேண்டுமென்று அரசு கருதுகின்ற காரணத்தினாலே வக்ப் போர்டு நியமிக்கப்பட்டது. சென்ற காலத்திலே தனி அதிகாரிகள் பொறுப்பில் அவை இருந்தபொழுது பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை அரசு அறியுமா? அதைத் திருத்த என்ன நடவடிக்கைகள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொதுவான குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறது. ஏதாவது தவறுகள் இருந்தால் அதைப்பற்றிய விவரங்கள் என்ன என்று சொல்ல வேண்டும், அதுதான் சட்டமன்றத்தின் மரபு. பொதுவாகச் செய்திருக்கிறார்கள், என்றால் அதற்கு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்ல முடியாது. ஏதாவது குறிப்பிட்ட தவறு இருந்தால் சொல்லுங்கள். இந்தத் துணை வினா அனுமதிக்கப்படவில்லை.

[1971 ஜூலை 5

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : இந்த வக்ப் போர்டின்கீழ் இருக்கின்ற சொத்துக்கள் எல்லாம் எதற்கெல்லாம் பயன்படுத்தப் படுகின்றன? இந்துக்கள் அறநிலையச் சொத்துக்கள் கல்வி போன்ற சமூக நல வளர்ச்சிக் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று அரசுத் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. அதே போல் இந்தச் சொத்துக்களையும் அப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ரிலிஜியஸ் அன்ட் சாரிட்டபிள் பர்ப்பஸில் எந்தக் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப் பட வேண்டுமென்று ஏற்கனவே பத்திரங்களில் எழுதி வைக்கப் பட்டிருக்கிறதோ, அப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்குத்தான் பயன் படுத்தப்படுகிறது. அந்த முறையிலேதான் வக்ப் போர்டும் செய்து வருகிறது.

திரு. கோவை செழியன் : வக்ப் போர்டு சார்பில் சென்னை நகரத்திலே ஏதாவது கல்லூரிகள் நடத்தப்படுகின்றனவா ? அப்படியானால் எத்தனை என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : சென்னையில் நடத்தப் படவில்லை. மதுரையில் நடத்தப்படுகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : முஸ்லீம்களின் மதச் சார்புள்ள வக்ப் போர்டு இந்துக்களின் அறநிலைய போர்டுகள் இரண்டும் இரண்டாக இருக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற பணம் இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பணம் ஒன்று சேரலாம் ; மனம் ஒன்று சேருவது இல்லையே, என்ன செய்வது ?

திரு. நா. வீராசாமி : கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்கள் வக்ப் போர்டுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வக்ப் போர்டுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இந்துக் களால் இருபது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயிருந்தே பயன் படுத்தப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. அவர்கள் அதிலே பல கட்டடங்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அவற்றைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதனால் இந்துக்கள் அங்கே பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் பரிசிலனை செய்து ஏற்கனவே கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ள நிலங்களுக்கு உரிய கட்டணத்தை வாங்கிக் கொண்டு உரிமையாக்கிக் கொடுக்க முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : வக்ப் போர்டின் சொத்துகள் அதிகமாக இருந்தாலும் நாம் வருமானத்தைத்தான் பார்க்க வேண்டும். வருமானம் குறைவாகத்தான் வருகிறது. ஆறு சதவீதம்தான் வருகிறது. நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னாலேயே வாடகைக்கோ குத்தகைக்கோ விடப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினாலே

1971 ஜூலை 5]

வருமானம் குறைவாகத்தான் வருகிறது. முன்னாலேயே அப்படிச் செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் வருமானம் குறைந்ததாக வருகிறது. இதிலே ஜாதி மதப் பிரச்சினை ஒன்றுமில்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆறு சதவீதம் தான் வாங்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். சிறிய பள்ளிவாசல்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகின்றன. எனவே ஆறு சதவீதம் என்பதை இன்னும் குறைக்க ஏதாவது எண்ணம் உண்டா? அல்லது சிறிய பள்ளிவாசல்கள் போன்றவற்றிற்கு அரசாங்கம் மானியம் கொடுத்து உதவ முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஆறு சதவீதம் என்பதுவே குறைந்த வருமானம் என்று நான் சொல்லும்பொழுது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது நியாயமல்ல. அரசாங்கம் மத சம்பந்தமாக மானியம் எதுவும் கொடுப்பதில்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: வக்ப் போர்டு பணம் முஸ்லீம் ஆர்பனேஜஸ் இருக்கின்றனவே அவற்றிக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பொதுவாக தர்ம சம்பந்தமான காரியங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. முன்னாலே மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. வருகின்ற வருமானத்தை அனுசரித்துச் சில ஆர்பனேஜஸுகளுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: வக்ப் போர்டு சொத்துக்கள் 10 மடங்கு அதிகப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வருமானம் மட்டும் ஆறு சதவீதம் மட்டும் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். வருமானத்தை உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாகத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: அவ்வளவு சாதாரணமான காரியமல்ல அது. 100 கோடிக்குச் சொத்து இருந்தாலும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே வாடகைக்கோ அல்லது குத்தகைக்கோ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முனிஸிபல் வரி, இஸ்திபோக 6 சதவீதம்தான் கிடைக்கிறது. வருமானத்தைப் பெருக்க வக்ப் போர்டு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மன்ட்: வக்ப் போர்டு சொத்துக்கள் ரிலிஜியஸ் அன்ட் சாரிட்டபிள் பர்ப்பஸுக்கு என்று பயன்படுத்தப் படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, சாரிட்டீஸ் என்ற அடிப்படையில் அனாதைகளைப் பராமரித்தல், குஷ்டரோகி ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுதல், மருத்துவ மனைகள் கட்டுதல் போன்றவற்றிக்குப் பயன்படுத்தப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிற கருத்தும் அதில் அடங்கும்.

திரு. எம். செல்வராஜ் : நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறது, வருமானம் உயரவில்லை என்று சொன்னார்கள். மதிப்பு உயர்ந்திருக்கும்போது வருமானம் படிப்படியாக உயரத்தானே செய்யும், என்ன காரணத்தால் வருமானம் உயரவில்லை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பத்து கோடி என்று சொன்னது 'புக் வால்யு'. இன்றைய மார்க்கட் நிலவரப்படி பத்து மடங்கு அதிகமாக இருக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்திருந்தால், அந்தக் குத்தகையை ஏற்றுவது சுலபமான காரியம் அல்ல. இப்போது அமைக்கப்பட்ட போர்டு அந்தக் காரியங்களைச் செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

Visit of Atomic Team from Japan to Tamil Nadu

*134 Q.—THIRU A. SWAMIDHAS : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether any Atomic Team from Japan came to this State on or about the 28th January 1971; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) & (இ) ஆம். டாக்டர் ஹோரோ இனோ தலைமையில் ஜப்பானிய நாட்டு அணு சக்தித் தொழில் பிரதிநிதிக் குழுவினர் 1971-ம் ஆண்டு ஜனவரி-பிப்ரவரி மாதத்தில் இந்நாட்டிலுள்ள அணுசக்தித் துறையைப் பார்வையிட்டனர். இக்குழு 1971 ஜனவரி 23-ம் நாளன்று சென்னை அணுமின் சக்தித் திட்டத்தைப் பார்வையிட்டது. அணுசக்தித் துறையில் இந்தியா அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தை அவர்கள் ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்ளவும் இருதரப்பாருக்கும் இடையே பயனுள்ள விவாதங்களை நடத்தவும் அணுசக்தி ஆணைக்குழுத் தலைவரின் அழைப்பின் பேரில் இக்குழு இந்தியாவிற்கு வருகை தந்தது.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : ஜப்பானில் இருந்து வந்த அணு ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் தங்கள் கருத்தை இந்த அரசுக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மத்திய அரசிடம் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்த ஆண்டு அந்த ஆராய்ச்சிக் குழு எங்கெல்லாம் சென்றது ? அணு உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவையான மோனோசைட், இல்மினைட் போன்ற பொருள்கள் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் கிடைக்கின்றன. அங்கு இந்தக் குழுவை அனுப்பி பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா ?

1971 ஜூலை 5]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : எங்கெங்கு சென்றார்கள் என்ற தகவல் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் கல்பாக்கத்தில் கட்டப்படும் அணுமின் நிலையத்தைப் பார்வையிட்டார்கள். இதனை மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விடுத்த கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு சமீபத்தில் இரண்டாவது அணு மின் நிலையத்தை ஏற்படுத்த உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். டென்னிஸ் : இந்திய வன விலங்குகள் வாரிய வல்லுநர் குழு தமிழ்நாட்டில் வேறு ஏதாவது வனவிலங்குகள் உய்விடங்களைப் பார்வையிட்டனரா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அவர்கள் முதுமலையைப் பார்வையிட்டனர். வேடந்தாங்கல், முண்டந்துறை, கோடிக்கரை ஆகிய இடங்களையும் பார்வையிட்டனர்.

திரு. எம். தேவராசன் : முதுமலை வன விலங்குகள் உய்விடத்தைக் காண போதுமான இடவசதி கிடையாது. பண்டிப்பூர் காடுகளில் உள்ளது போல் சிறு சிறு வீடுகள் கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அது பரிசிலனையில் இருக்கிறது.

திரு. சோ. கருணைநாதன் : இக் குழுவினரால் ஏதேனும் ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ஏற்கெனவே சொன்னேன். அவர்களால் வழங்கப்பட்ட ஆலோசனைகள் இப்போது அரசாங்கத்தின் பரிசிலனையில் இருக்கிறது.

திரு. எம். தேவராசன் : முதுமலைக் காடுகளில் சட்டவிரோதமாக வேட்டையாடுபவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதனால் அநேக விலங்குகள் அழிந்து கொண்டு வருவதால், அமைச்சர் அவர்கள் அதைத் தடுக்க உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க முன்வருவாரா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அப்படி யாராவது இருந்தால் உறுப்பினர் அவர்கள் தகவல் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : இந்த வன விலங்குகளைப் பாதுகாக்க நம்முடைய அரசாங்கம் நிறைய செலவு செய்கிறது. முதுமலையிலுள்ள வனவிலங்கு காட்டுக்குப் போகிறவர்களிடமிருந்து கட்டணம் எதுவும் தற்போது வசூலிப்பதில்லை. இங்கே 'ஸு'-வுக்கு போனால் கூட கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அங்கே வருபவர்களிடமிருந்து ஏதாவது கட்டணம் வசூலிக்க அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அவ்வாறு கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டுமென்ற ஆலோசனை இப்போது இருக்கிறது.

[1971 ஜூலை 5

திரு. கோவை செழியன் : முதுமலைக் காட்டிலுள்ள வன விலங்குகளை மக்கள் சென்று பார்ப்பதற்கு எந்த முறையில் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பல பேர்கள் போய் பார்த்திருப்பார்கள். போவதற்கு முன்னால் குறிப்பிட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் அனுமதி பெற்றுப் போக வேண்டும். அவர்கள் ஜீப் கார்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். உள்ளே சாலை போடப்பட்டிக்கிறது. சாலை வழியாகச் செல்லும்போது தண்ணீர் குடிக்க வருகின்ற மிருகங்களைக் காணலாம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : இந்த வன விலங்குகளைப் பாதுகாக்க அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு செலவாகிறது ? அந்தச் செலவைச் சரிக்கட்ட அதன் மூலம் ஏதாவது வருமானத்தைப் பெற அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : எவ்வளவு செலவாகிறது என்ற கணக்கு விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை. வருவாயைப் பற்றிச் சொன்ன யோசனை பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : முதுமலைக் காட்டிலுள்ள விலங்குகள் மைசூர் மாநிலத்திற்குப் போய்விடுகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறதே, அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : முதுமலைக் காட்டிலுள்ள வன விலங்குகள் மைசூரில் உள்ள பண்டிப்பூருக்குச் சென்றுவிடுவதும், பண்டிப்பூர் மிருகங்கள் முதுமலைக்கு வந்துவிடுவதும் இப்போது இருக்கிற முறையாகும்.

திரு. கோவை செழியன் : நம்முடைய தமிழகக் காடுகளில் இப்போது சிங்கங்கள் காணப்படுவதில்லை. ஆதிகாலத்தில் தமிழகத்தில் சிங்கங்கள் இருந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். இனி மேல் வேறு நாடுகளில் இருந்து சிங்கங்களை இறக்குமதி செய்தாவது சிங்கங்களை வளர்க்க முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இந்தியாவில் சிங்கங்கள் இல்லை, சிறுத்தைப் புலிதான் இருக்கிறது. சிறுத்தைப் புலி தமிழகத்திலும் இருக்கிறது.

திரு. எம். தேவராசன் : முதுமலைக் காட்டில் காட்டெருமைகள் வெக்கை நோயால் இறந்து விட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்போது ஏதாவது தோன்றி இருக்கின்றனவா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : நோயால் சில காட்டெருமைகள் இறந்தது உண்மை. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில், கொடைக்கானல், அமகர் கோயில், பாபநாசம், வால்பாறை, முதுமலை ஆகிய இடங்களில் காட்டெருமைகள் இருக்கின்றன.

திரு.. கே. ஏ வகாப் : ஆப்பிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் காட்டு மிருகங்களைக் காண்பதற்கு உயரமான கோபுரங்களைக் கட்டி

1971 ஜூன் 5]

அதிலிருந்து பார்க்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்து மிருகங்களைப் பார்க்க காட்சிக் கூடங்கள் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : முதுமலையில் தெப்பக்காடு என்ற இடத்தில் பார்வைக்கூடம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொன்று கட்ட உத்தேசம் இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : முதுமலை காட்டில் இருக்கக்கூடிய விலங்குகள் மைசூர் மாநிலத்திற்குச் சென்றுவிடுவதும், அங்கிருந்து இங்கு வருவதும் முறையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் அந்த இரண்டு விலங்குகளும் காதலித்துக் குட்டிகளைப் போட்டிருந்தால், அந்தக் குட்டிகள் இப்போது எங்கே இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அதற்கு அந்த இரண்டு காதலர்களையும் கண்டு பேச வேண்டும்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : தமிழகக் காடுகளில் முள்ளம்பன்றிகள் எந்தெந்தக் காடுகளில் அதிகமாக இருக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : அதைப் பற்றி முழு விவரங்கள் கிடையாது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கோடிக்கரைப் பகுதியில் முள்ளம்பன்றிகள் இருப்பதாகத் தகவல் இருக்கிறது. தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரங்கள் கொடுக்க முடியும்.

திரு. எம். தேவராசன் : முதுமலைக் காடுகளில் புலிகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அதை அதிகப்படுத்தும் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பொதுவாக வன விலங்குகளைப் பாதுகாத்து ஒவ்வொரு மிருக இனங்களையும் அதிகப்படுத்த பொதுத் திட்டம் பரிசிலனையில் இருக்கிறது. பரிசிலனையில் முடிவு செய்யப்பட்டு சீக்கிரத்தில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

திரு. கோவை செழியன் : காங்கேயம் தொகுதியில் ஊதியூர் மலையில் ஏராளமான முள்ளம்பன்றிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைப் பாதுகாக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பொதுவாக வன விலங்குகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறது. சுடுவதற்குத் தடை இருக்கிறது. மலையில் ஒதுக்கக் காடுகளில் இருக்குமானால் சட்டப்படி பாதுகாக்கப்படவேண்டியது பாதுகாக்கப்படும்.

திரு. கா. மு. கதிரவன் : தமிழகத்தில் வெள்ளைப் புலி எங்காவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தகவல் இல்லை.

திரு. சோ. கருணாநாதன் : முதுமலைக் காட்டிலுள்ள மிருகங்களை மற்ற நாட்டினர் விரும்பிக் கேட்டிருக்கிறார்களா? அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பொதுவாக யானைகள் தமிழ்நாட்டில் இருந்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. சமீபத்தில் கூட இந்திய அரசின் வேண்டுகோளுக்கேற்ப ஜப்பான் நாட்டுக்கு யானை அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

Visit of Expert Committee to Wild Life Sanctuary at Mudumalai.

* 135 Q.—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Expert Committee of the Indian Wild Life Board of the Union Government visited the Mudumalai Wild Life Sanctuary during February 1970; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : (அ) & (ஆ) ஆம். இந்திய அரசு அமைத்த இந்திய வன விலங்குகள் வாரியத்தின் வல்லுநர்க் குழு, 31—1—1970 முதல் 3—2—1970 வரை முதுமலை வனவிலங்கு உய்விடத்திற்குச் சென்று பார்வையிட்டது. வனவிலங்குகளைச் சீரிய முறையில் பாதுகாப்பதற்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றிய இக் குழுவின் பரிந்துரைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, முதுமலைக் காடுகளிலே சரியான பராமரிப்பு இல்லாத காரணத்தாலும், அதே நேரத்தில் அங்கே போய்ப் பார்க்கிற பிரயாணிகளுக்கு தக்க பாதுகாப்பு இல்லாததாலும் பல பேர் அச்சத்திற்கு உள்ளாகி அங்கே போகாமல் இருக்கிறார்கள். தவிர மிருகங்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் மறைந்து நின்று பார்க்கும் சூழ்நிலையில் ஒரு உயர்ந்த கூடாரம் கட்டித் தர அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கெனவே கூறினேன். தெப்பக்காட்டில் ஒரு உயர்ந்த கூடாரம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஏறிப் பார்த்தால் மிருக சஞ்சாரத்தைப் பார்க்க முடியும். இரண்டாவது கூடாரம் ஒன்று கட்டுவது அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது. போகிற பிரயாணிகள் தங்குவதற்காக இரண்டு இடங்களில் விடுதிகள் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய் செலவில் செல்வி லாட்ஜ் என்று ஒன்று தெப்பக்காட்டில் கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. விடுதிகள் கட்டவும், பார்வைக் கூடங்கள் கட்டவும் அரசு ஆலோசித்து வருகிறது.

1971 ஜூலை 5]

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, வாகூர் டீலைப் பகுதியில் வன விலங்குகளைப் பார்க்கும் வகையில் பார்வைக்கூடம் கட்ட அரசிடம் ஏதேனும் செயற்குறிப்பு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், முதுமலைக் காடுகளிலே மிருகங்களைப் பார்க்கச் செல்பவர்கள் பல நேரங்களில் மான்களை மட்டும் பார்த்து விட்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. சில நேரங்களில் தான் யானைகளைக் காண்கிறார்கள். மற்ற எந்த மிருகங்களும் தென்படுவது இல்லை. மற்ற மிருகங்களையும் பார்வையாளர்கள் பார்க்கும் வகையில் அரசு ஏதேனும் முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : கிட்டத்தட்ட 40 மைல் சுற்றளவில் இருக்கிறது, அந்தக் காடு. வன விலங்கைப் பார்க்கச் செல்பவர்கள் பொறுமையாக பல மணி நேரம் காத்து இருந்தால் தான் மான், யானைக் கூட்டங்களைக் காண முடியும். சிறுத்தை, புலிகளைப் பார்க்க வேண்டுமானால், யானை மேல் ஏறி பல மணி நேரம் காத்து இருந்தால் தான் பார்க்க முடிகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, முதுமலை காட்டில் யானை மீது ஏறிச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு இப்போது உதகையில் ரிசர்வ் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதை மாற்றி, தயவு செய்து முதுமலைக் காட்டிலேயே ரிசர்வ் செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்தால், மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு, அரசு ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : நல்ல யோசனை.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, ஆப்பிரிக்கா காடுகளில் மரங்களில் ஓட்டல்கள் கட்டுகிறார்கள். அது மாதிரி முதுமலைக் காட்டில் மரங்கள் மீது ஓட்டல்களைக் கட்ட அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இது அங்கத்தினரின் நல்ல யோசனை.

திரு. சோ. கருணாநாதன் : தலைவரவர்களே, முதுமலைக் காட்டில் எத்தனை வகையான மிருகங்கள் இருக்கின்றன? மேல் நாடுகளிலிருந்து ஏதாவது மிருகங்கள் கொண்டு வர அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, பிற காடுகளிலிருந்து மிருகங்களைக் கொண்டு வரும் குறிப்பு எதும் இல்லை. பொதுவாக, தமிழ்நாட்டு காடுகளில் சிறுத்தை, புலி, யானை, மான்கள் (பல்வேறு விதமான மான்கள்), இருக்கின்றன. அது அல்லாமல், உறுப்பினர் ஒருவர் சொல்லியதுபோல், முள்ளம் பன்றி, பறவை இனங்கள் இருக்கின்றன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே, வேதாரண்யம் பகுதியிலே உள்ள கோடியக்கரை காட்டிலே நல்ல விதமான மிருகங்கள் இருக்கின்றன. வன விலங்கு சரணாலயம் ஒன்றை அங்கே ஏற்படுத்த அரசு முடிவு எடுத்து இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, இப்போதே இருக்கிறது. முண்டத்துறை, கோடியக்கரை என்ற பகுதியில் சரணாலயம் ஒன்று மிருகங்களைப் பாதுகாக்க இருக்கிறது. அதை விஸ்தரிக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. எம். முத்தையா: தலைவரவர்களே, முதுமலையில் ஒரு யானை இரண்டு குட்டி போட்டதே, தாயும் சேயும் நலமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நலம் தானு?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: நலம்தான்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : In Danganikota forests there are a number of wild elephants and they enter the villages near the forests and destroy the crops very frequently. People there are always under fear. May I know from the Hon. Minister for Forests whether any steps would be taken to provide some wire fence or walls-like thing and see that animals do not enter the fields and destroy the crops?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, பொதுவாக, வேலி போட்டு மிருகங்கள் வெளி வாராமல் தடுக்கிற முறை கிடையாது. முதுமலைக் காட்டில் இருக்கும் மிருகங்கள் பயிர்களை பாழ்படுத்துகிறது என்பது உண்மைதான். அவ்வப்போது மனிதர்களைச் சேதப்படுத்தும் சூழ்நிலை இருக்குமானால், அந்த நோத்தில் மட்டும் மிருகங்களைச் சுடுவதற்கு உத்தரவு போட்டு இருக்கிறோம்.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: தலைவரவர்களே, ஆப்பிரிக்கா போன்ற சில நாடுகளில் யானைகள் தனியாக இருக்க சில அமைப்புகள் இருக்கிறது. அது போல், தமிழகத்திலும் யானைகள் காதலிக்க தனியே அமைப்புகள் ஏற்படுத்த அரசு முன் வருமா?

(பதில் இல்லை).

திரு. மு. பழநி வேலன்: தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் குள்ள நரிகள் எந்தப் பகுதியில் அதிகமாக வசிக்கின்றன?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவரவர்களே, குள்ள நரிகள் மலைப் பகுதிகளில் தான் இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. நாட்டுப் பகுதிகளில் உள்ள காடுகளில்கூட அவைகள் இருக்கின்றன. தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் அவை அதிகமாக இருக்கின்றன.

1971 ஜூன் 5]

திரு. சோ. கருணாநாதன் : தலைவரவர்களே, காட்டு எருமைகள் எல்லாம் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு சில இறந்து விட்டன என்று சொன்னார்கள். அந்த வியாதி பரவுவதற்குக் காரணம் கிராமத்திலுள்ள மேய்வதற்காக செல்லும் மாடுகள் மூலமாகத் தான் பரவுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, தனியாக ஒரு மருத்துவரை அனுப்பி ஆலோசனை கேட்டு இருக்கிறோம். ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு இது போன்ற காட்டு எருமைகளுக்கு வியாதி பீடிக்கப்பட்டு இருந்தது. இப்போது, அந்த வியாதி அங்கே இல்லை.

திரு. எஸ். வடிவேலு : தலைவரவர்களே, காட்டில் இருக்கும் பட்சிகளிலே நாரை என்று ஒரு இனம் இருக்கிறது. அது மனிதனுக்கு பல் வேறு விதமான வியாதிகளைப் போக்குவதற்கு உபயோகப்படுத்துவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அந்த நாரைகளைப் பயன்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : நாரை என்ற பறவை இனங்கள் வேடந்தாங்கலில் இருக்கிறது. அவை எதற்குப் பயன் படும் என்று தெரியாது.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவரவர்களே, முதுமலைக் காடு எத்தனை மைல் பரப்பளவு கொண்டது. அந்தக் காட்டில் வாழும் மிருகங்களுக்கு வியாதி ஏற்பட்டால் அரசாங்கம் அதற்குச் சிகிச்சை அளிக்கிறதா? அல்லது அதற்கு ஏற்படுகிற வியாதி அப்படியே முற்றிபோய் அந்த மிருகங்கள் இறந்துவிடுகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, கிட்டத் தட்ட 40 மைல் சுற்றளவில் இருக்கும். காட்டு மிருகங்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்க முடியாது. ஒரு முறை காட்டு எருமைகளுக்கு வியாதி வந்தது. அப்படி வந்த நேரத்தில் ஒரு மருத்துவரை அழைத்து ஆலோசனை கேட்கப்பட்டது. சில இடங்களில் ஆங்காங்கு மருந்து தெளிக்கப்பட்ட பிறகு அந்த வியாதி இப்போது இல்லை.

திரு. கே. என். குமாரசுவாமி : தலைவரவர்களே, 2 குட்டி போட்ட யானை நலமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். குட்டி போட்ட யானைகளுக்கு விசேஷ சலுகை ஏதேனும் அரசாங்கம் கொடுக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, 4 மாதங் களுக்கு விசேஷ சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. எந்த விதமான வேலைகளுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்படாமல் வைத்து இருப்பார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் மரம் தூக்குவதற்கு அழைத்துச் செல் வார்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, முதுமலைக்காடு சுமார் 40 மைல் சுற்றளவு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கே மிருகங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் காரணத்தால், மற்ற பாதுகாப்பு இல்லாத இடங்களில் இருக்கும் மிருகங்களுக்கும் ஒரு வேண்டுகோள் விட்டு, அங்கே வந்து தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது என்ற முறையில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, சமயத்தில் மனிதர்களுக்கு விடுகிற வேண்டுகோளே கேட்கப்படுவதில்லை. அப்படியிருக்கும் பொழுது மிருகங்கள் நாம் விடுகிற வேண்டுகோளை எந்த அளவுக்குக் கேட்கும் என்று பார்க்க வேண்டும்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, மான்களைச் சுடுவதற்குச் சில இடங்களில் அரசாங்கம் அனுமதித்து இருக்கிறது. அப்படிச் சுடுவதால் அந்த இனம் அழிந்து வருவதால், கூடுமான வரை பெண் மான்களையாவது சுடாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : பெண் மான், ஆண் மான் என்று இல்லை. சில இடங்களில் சுடுவதற்கு அனுமதி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. சரணாலயம் இருக்கும் பகுதியில் யாருக்கும் சுடுவதற்கு அனுமதி வழங்குவதில்லை.

திரு. எம். தேவராசன் : தலைவரவர்களே, முதுமலைக் காடுகளில் வாழும் முள்ளம்பன்றி கறி மூல நோய்க்குச் சிறந்த மருந்து என்று சொல்கிறார்கள். இது அரசுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு அதைப்பற்றித் தெரியாது. பொதுவாக பன்றிக் கறி நல்லது என்று சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி * இடப் பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் போலீஸ் இலாகாவில் . . .

MR. SPEAKER : It is not a point of order. The hon. Member is raising a different matter.

(2) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு ஐந்தாம் நாள். மானியக் கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

1971 ஜூலை 5]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,63,15,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்"

என்ற கோரிக்கையை இப் பேரவை முன் வைக்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அண்மையில் செய்யப்பட்ட பஞ்சாயத்து பிரிவினையைப்பற்றி விவாதிக்க, நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்தின் முன் பிரேரேபிக்கிறேன்.

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,63,15,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

Dr. H. V. HANDE : Sir, to discuss policy, I move—

'That the allotment of Rs. 7,63,15,300 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs. 100.'

திரு. கே. என். குமாரசுவாமி : ஊராட்சி பெரும்வழித் தடங்களை எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியம் எடுத்துக் கொள்ளுவது பற்றி விவாதிக்க,

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,63,15,300-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Thiru K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, to discuss about the drawbacks in the working of the Community Projects in Dharmapuri district, I move—

'That the allotment of Rs. 7,63,15,300 under Demand No. 23—Community Development Projects, etc. be reduced by Rs.100.'

(ஆ) கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல்—

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,27,21,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்"

என்ற கோரிக்கையை இப் பேரவை முன் வைக்கிறேன்.

Thiru J. JAMES : Sir, to discuss policy I move—

'That the allotment of Rs. 4,27,21,200 under Demand No. 29—Public Works—Grant-in-aid be reduced by Rs. 100.'

DR.. H. V. HANDE : Sir, to discuss the utilization of UNICEF Aid for provision of drinking water to villages, I move—

'That the allotment of Rs. 4,27,21,200 under Demand No. 29 —Public Works—Grant-in-aid be reduced by Rs. 100.'

* * * *

திரு. கே. சுப்பு : கோவில்பட்டி, துறையூர் சாலையை உடனே அரசு எடுத்துக் கொள்வது பற்றி விவாதிக்க.

"கோரிக்கை எண் 29—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,27,21,200-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது இங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கிற விளக்க உரைகளை@ இந்தப் பேரவை நடவடிக்கை குறிப்பிலே சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு முதலில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமான சிலவற்றை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறை பல்வேறு துறைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற் கான பணிகளையும் சமுதாய வளர்ச்சி பற்றிய பணிகளையும் ஏற்று வருகிறது. குறிப்பாக, உள்ளாட்சித் துறை இன்னும் சொல்லப் போனால் . . .

* * * *

ஊர் மக்களின் நலன்களையும், ஊர் மக்களின் வசதி வாய்ப்பு களைச் செய்து தருகின்ற பணிகளையும், ஊர் வளர்ச்சி பற்றிய கருத்துக்களையும் ஆய்ந்து ஆவன செய்பவைகளையும், ஊர்ச் சபை களே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது தமிழகத்திற்குப் புதிதான தல்ல என்பதை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த வழிமுறைகளைப் பார்க்கும்பொழுது நமக்குத் தெரிகிறது. சங்க இலக்கியங்களிலே கூட இதற்கு நல்ல பல சான்றுகள் கிடைக் கின்றன. தமிழகத்தின் மூவேந்தர் ஆட்சி காலத்திலே கூட பல கல் வெட்டுகளின் மூலமாக நாம் ஒன்றை அறிகிறோம்; அதாவது ஊர்ச்சபைகள் ஊர் மக்களின் நலன்களிலே அக்கறை கொண்டு

*** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

@ 572–609-ம் பக்கங்களில் முதல் இரண்டாவது இணைப்புகளாக அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

பணியாற்றி வந்தது என்பதுதான் அது. அதற்குப் பிறகு இது மேலும், மேலும் வளர்ந்து, இப்பொழுது ஊராட்சி மன்றங்கள் என்றும், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்றும், நகராட்சி மன்றங்கள் என்றும் மாறி மக்களுக்கு வசதி வாய்ப்புகளை செய்வதிலே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே, பெரும் பொறுப்புகளையும், கடமைகளையும் ஏற்றுக்கொள்வதை நாளுக்கு நாள் நாம் உணருகிறோம். எனவே, உள்ளாட்சித் துறை பணிகளும், கடமைகளும் நாளுக்கு நாள் விரிவு அடைந்து வரும் நிலையில், அதனுடைய செயல்களும் விரிவு அடைந்து வருவதை நாம் காண்கிறோம்.

மற்றத் துறைகள் தனித்தனியாக இயங்குகின்ற தன்மை பெற்றிருந்தாலும், இந்த உள்ளாட்சித் துறை மட்டும் மற்றைய துறைகளை அணைத்துக்கொண்டும், மற்றைய துறைகளுடைய உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறை பொதுவாக பொது நிர்வாகத் துறையையும், கல்வித் துறையையும், மருத்துவத் துறையையும், பொது சுகாதாரத் துறையையும், வேளாண்மைத் துறையையும், விலங்கின வளர்ப்புத் துறையையும், நீர்ப்பாசனத் துறையையும், இப்படிப் பல்வேறு துறைகளின் பணியை ஏற்று அவைகளோடு ஒத்துழைப்புப் பணிகளை ஆற்றவேண்டிய நிலையிலே இருக்கின்றது. ஆகவே எல்லாத் துறைகளும் இதிலே இணைக்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான் எல்லாத் துறைகளிலேயும் இருக்கின்ற ஆணைகளை நிறைவேற்றி இந்தத் துறையின் ஆணைகளையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளத்தக்க அளவிலே இந்தத் துறை நாளுக்கு நாள் விரிவு அடைந்து, செழுமைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

இப்பொழுது தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஊராட்சி மன்றங்கள் 12,651-ம், பேரூராட்சி மன்றங்கள் 592-ம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 374-ம், நகராட்சிகள் 94-ம், நகரியங்கள் 12-ம் மாநகராட்சிகள் 2-ம் இருக்கின்றன. எனவே, திட்டங்களின் செலவு நாளுக்குநாள் பெருகக்கூடிய அளவிலே நிலைமைகள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன. எனவே, 1970-71 திருத்த மதிப்பீட்டிலே இருந்த செலவினத்தைவிட, இவைகளுக்கு ஓரளவுக்கு அதிகப்படி செலவு செய்வதற்காக இப்பொழுது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே நிதிகள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிதி ஆண்டின் மானியக் கோரிக்கையிலே 71 கோடியே 90 இலட்சம் ரூபாய் நாம் பெற்று இந்தத் துறைக்கான பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்றாலும், இந்தத் துறை எல்லாத் துறைகளையும் அரவணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் நிதிகள் அதிகம் தேவைப்படுகின்றன. சமுதாய வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கடந்த ஆண்டு ஆற்றிய பணிகளுக்கான செலவு 64 கோடியே 44 இலட்சம் ரூபாய். இந்த ஆண்டு அதுவோ 71 கோடியே 93 இலட்சமாக பெருகியிருக்கிறது. ஆகவே, சென்ற ஆண்டை விட 7 கோடியே 49 இலட்சம் ரூபாய் கூடுதல் செலவு ஆகின்ற நிலையில் இம் மாநிலத்தின் எல்லாத் துறைகளையும்

இணைத்து செயல்படும் வகையிலே இத்துறை பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டு வருகின்ற தன்மையை நாம் நன்ருகக் காணலாம்.

இப்பொழுது, இந்தத் துறை ஆற்றி வருகின்ற பல்வேறு பணிகளிலே மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் சில பணிகளை நான் குறிப்பிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். ஆரம்பக் கல்வியைப் பெருக்குகின்ற பெரும் பொறுப்புகளை ஊராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்றன. ஆரம்பப் பள்ளிகளை பொறுத்தமட்டில், மாநகராட்சிகள், நகராட்சிகளிலே இருக்கின்ற துவக்கப் பள்ளிகளை நீக்கி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கீழே நடப்பவை 27,000 துவக்கப் பள்ளிகள். இதிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நடப்பவை மட்டும் 21,700 துவக்கப் பள்ளிகள். மற்றும் 6,000-த்து சில்லரை பள்ளிகள் தனியார் பள்ளிகளாக நடக்கின்றன. 40 இலட்சத்து 60 ஆயிரம் மாணவர்களை கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கல்விக்காக செலவழிக்கப்படுகின்ற தொகை விரிவாகி வருவதைப் போல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக துவக்கப் பள்ளிகளுக்காக செலவழித்த தொகை 27 கோடியே 42 இலட்சம் ரூபாய் கடந்த ஆண்டு மட்டும். ஆகவே, இந்த ஆண்டு செலவினத்திலே 32 கோடியே 53 இலட்சம் ரூபாய் துவக்கப் பள்ளிகளுக்காக செலவழிக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக கல்வித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், அரசு மானியமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பல்வேறு பணிகளிலே, உயர் துவக்கப் பள்ளிகளைத் துவக்குவது போன்றவற்றிற்கு, 87 சதவிகிதப் பங்கைப் போடுகிறது. மீதி 13 சதவிகிதத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தாங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தொடக்கக் கல்விச் செலவு கடந்த சென்ற ஆண்டு 3 கோடியே 92 இலட்சம் ரூபாய். இந்த ஆண்டு 4 கோடியே 14 இலட்சம் ரூபாய் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக செலவழிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், வேறு பல வசதிகளைப் பெருக்க இத்துறை பல பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாண்டில் கிராமப் பணிகள் திட்டத்திற்கென 326 இலட்சத்து 30 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1970 டிசம்பர் 31-ந் தேதி முடிய 4,090 மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள் ; 62,300 குடிநீர்க் கிணறுகள்; 22,506 கிலோ மீட்டருக்கு மேற்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் மற்றும் 14,050 பள்ளிக் கட்டடங்கள் போன்றவை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 21,000 சில்லரைப் பள்ளிக்கூடங்களில், 14,050 பள்ளிகளுக்கு சொந்தக் கட்டடம் இருக்கிறது. 7,000 சில்லரைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு சொந்தக் கட்டடம் இல்லை. அந்த முயற்சிக்கான பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கிற திட்டத்தின்கீழ் 900 அல்லது 1,000 பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கட்டடம் கட்ட முயற்சி எடுக்க, அதிகமான தொகைகளை ஒதுக்க இருக்கிறது.

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குடிநீர் வழங்கும் பொறுப்பை மேற்கொண்டிருப்பதில், குடிநீர் வாரியம் என்று தனியாக அமைக்கப்பட்டு, அதற்காக தனி அதிகாரிகள் அமைக்கப்பட்டு, விரைவாக, முழுமையாக அதுபற்றி ஆராய்ந்து அறியவும், யூனிஸெப் மூலம் கிடைக்கும் உதவியைக் கொண்டும், 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கவும் செயல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, 1976-77-க்குள்ளாக முடிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்கெனவே இருந்த முறை சரியில்லை என்று, அந்த முறை மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாலைகள் பராமரிப்புக்காக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மக்கள் எண்ணிக்கை அளவில் ஆளுக்கு 40 காசு என்ற அளவில் தரப்பட்டது. வாழும் மக்களுக்கும் வேண்டிய சாலைகளுக்கும் நேரிடைப் பொருத்தம் இல்லாததால், சில பல சாலைகள் பராமரிப்பில் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. சிலபல ஒன்றியங்கள் நிதி வசதி பெற்று இருப்பதால், அவற்றிற்கு அதிகம் நிதி கொடுக்க வேண்டாம் என்றும், ஆளுக்கு 40 காசு ஒதுக்கும் முறையை மாற்றி சாலை பராமரிப்பு செவ்வனே நடைபெறுவதற்கு சென்ற ஆண்டு மாற்றம் செய்யப்பட்டது. மொத்தத்தில் கணக்குப் போட்டு, ஆள் ஒன்றுக்கு 18 காசு தரும் வேறொரு வகையில், மூன்று வகையாகச் சாலைகளைப் பிரித்து, சாதாரணச் சாலைகள், கடற்கரை, கழிமுகப் பகுதிகளில் வண்டல் மண் படிந்த சாலைகள், இன்னும் மலைச் சாலைகள் என்று மூன்று வகையாகப் பிரித்து, சாதாரணச் சாலைக்கு மைலுக்கு 600 ரூபாய் என்றும், கடற்கரை, கழிமுகப் பகுதிகளில் உள்ள சாலைகளுக்கு மைலுக்கு 800 ரூபாய் என்றும், மலைச் சாலைகளுக்கு அதிகச் செலவு ஆகும் என்பதால், அவற்றிற்கு 1,500 ரூபாய் என்றும் பணம் ஒதுக்கும் முறை வகுக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் கஷ்டம் நீக்கப்படும் என்று இந்த முறை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

சத்து உணவுத் திட்டமும் 10 வட்டாரங்களில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. விரைவாக இது நடைபெற வேண்டும் என்று இந்திய அரசு உதவி அளித்திருக்கிறது. இன்னும் குழந்தைகள் காப்பகங்கள் தேவைக்கேற்ப நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 47 வட்டாரங்களில் 1,000 காப்பகங்களில் 1,20,000 குழந்தைகள், 3 முதல் 5 வயது வரை உள்ளவர்கள், பாலூட்டுத் தாய்மார்கள் 120 பேர் என்றும் அந்த முறையில் உணவு அளிக்க 'கேர்' நிறுவனம் மூலம் அந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 180 அகங்கள் அண்ணல் காந்தி அடிகள் பிறந்த அக்டோபர் இரண்டாந் தேதி முதல் செயல்படவிருக்கிறது என்பதை பேரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சத்து உணவுப் பொருள்களை ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், 87,50,000 ரூபாய் செலவில் கொடுத்துதவ 'கேர்' நிறுவனம் இசைந்திருக்கிறது. ஒரு காப்பகத்திற்கு 7,000 ரூபாய் செலவில் கட்டடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. அதில் 6,500 ரூபாயை கேர் நிறுவனம் ஏற்றுக் கொள்ள இசைந்திருக்கிறது.

வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில், இந்திய சர்க்காரால் உதவி அளிக்கப்பட்டு, பத்து, பத்து வட்டாரங்கள் என்று மேற்கொள்ளப்பட்டு, 1,000 பேர்களை வேலை வாய்ப்புக்கு எடுத்துக் கொண்டு 100 நாளைக்கு வேலை கொடுக்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. கருவிகளுக்காக பத்து இலட்சம் ரூபாயும், மற்றவைகளுக்கு 2½ லட்சமும், ஆக 12½ லட்சம் ரூபாய் ஒவ்வொரு இடத்திற்குத் தரும் முறை நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் போதாது என்ற வகையில் மேற்கொண்டு பல திட்டங்கள் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்கு இணங்க, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மேற்கொண்டு ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மேற்கொண்டு 10, 10 வட்டாரங்கள் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்று நிச்சயித்து, இந்திய அரசால் கொடுப்பது 10, 10 வட்டாரம் என்றும், நாமே செய்துகொள்வது 10, 10 வட்டாரங்கள் என்றும், ஆக 20, 20 வட்டாரங்கள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மேற்கொள்ளலாம் என்ற அளவில் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சுற்றுப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் இந்திய அரசின் எண்ணங்களுக்கு இணங்க, சாலைகளை மேம்படுத்த, ஊராட்சிகளை மேம்படுத்த, குடிநீர் சிசமைப்புக்காக என்று பல்வேறு வகைகளிலும் செயல்படுத்தப்படும்.

சென்ற ஆண்டிலிருந்து, கிராமப் பணிகள், இணைப்புச் சாலைகள், மகப்பேறு நிலையங்கள், தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் கட்டடங்கள் கட்டுவது, குடிநீர் பணிகள் ஆகியவை மேற்கொண்டு வருகிறோம். இந்த வகையில் 94 நகராட்சி மன்றங்களும் பணியாற்றி வருகின்றன. நான்கு நகரியங்களும் அந்த வகையிலேயே பணி புரிகின்றன. அவைகள் 17½ கோடி அளவில் பல்வேறு வரிகள் மூலம் பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் நகராட்சி மன்றங்களால் குடிநீர் வசதிகள் விரைவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. குடிநீர் வாரியம் குடிநீர், கழிவு நீர் பாதாளச் சாக்கடை அமைத்தல் போன்ற திட்டங்களை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் விளக்கமாகக் குறிப்புக்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

குடிசை மாற்று வாரியம் சிறப்பான பணிகளை மேற்கொண்டிருப்பதை பேரவை அறியும். அதற்காக இந்த ஆண்டு மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாற்பது கோடி அளவில் ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் நிறைவேற்ற பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மாண்புமிகு திரு. அரங்கண்ணல் தலைவராக இருந்து பணியாற்றி வருவது பேரவைக்குத் தெரியும்.

நகரங்களின் தேவைகள், மாநகரங்களின் தேவைகள், நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முழுப் பொறுப்பும் ஊராட்சி மன்றங்கள் கைகளில் அமைகின்றது. நிறைவேற்ற நிதி வசதிகளைப் பெருக்குவதில் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்

1971 ஜூலை 5] *[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]*

பினர்கள் அறிவார்கள். இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகள் 10, 12 ஆண்டுகளுக்கு முன் நிறுவப்பட்டன. இந்தப் பத்தாண்டுக் காலத்தில் இவற்றின் பணிகளைக் கண்காணித்து, எப்படி எப்படி சீர்திருத்தி அமைத்தால் செம்மையாக இயங்க முடியும் என்பது எல்லாம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இந்தப் பத்தாண்டு பனிரெண்டாண்டுக்கால அனுபவத்தில் இன்றைய அமைப்புக்களில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, எப்படி, எப்படி அவற்றைச் சீர்திருத்தி அமைக்கலாம், எப்படிச் செய்தால் நோக்கம் சிறப்புற நிறைவேறும் என்ற கருத்தை அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு பணிபுரியும் பணியாளர்கள், அதிகாரிகள் இவர்களையெல்லாம் நூற்றுக்கு நூறு பயன்படுத்தி, ஊராட்சிகள் வளர்ச்சி அடையமுடியும் என்ற முறையில் குற்றங்குறைகள் இருந்தால் அவற்றை நீக்கி சீர்படுத்தி அமைக்கலாம் என்பதை ஆராய நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிற்கு அரசு கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறது. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு தாங்கள் ஆராய்ந்திருக்கிற கருத்துக்களைக் கூறுவார்கள். சீர்திருத்தக் குழுவிற்கு எடுத்துக் கூறும் வகையில், அதற்குப் பயன்படும் வகையில், இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் பரிந்துரைகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரவை உறுப்பினர்கள் பலர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அனுபவம் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடைமுறையில் உள்ள சிக்கல்களை ஆய்ந்து அறிந்திருப்பர். அந்தச் சிக்கல்களை எந்த எந்த வகைகளில் தவிர்க்கலாம், எந்த வகையில் இதன் நல்ல நோக்கத்தை நிறைவேற்றலாம் மக்களுக்கு நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்கின்ற சிறந்த பரிந்துரைகளைத் தந்தால், அந்த வகைகளில் அரசு முயற்சிகள் எடுக்கவும், நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு அவற்றின் மேல் ஆராய்ந்து தன் கருத்துக்களைச் சொல்லவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் நிதிப் பற்றுக்குறையைச் சரிப்படுத்துவதற்கும், சாலை வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கும் என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்தால் அரசு மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உதவியாக அமையும்.

மற்றொன்று, ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தது. ஆசிரியர்களை மாற்றுவது பற்றி பல கேள்விகளை எழுப்பி வருகிறார்கள். ஆசிரியர்களை மாற்றுகின்ற பல்வேறு கட்டங்கள் மாறி ஒரு கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது. ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்ற அதிகாரம் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் அதற்கென்று அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 'அப்பாயிண்ட்மென்ட் கமிட்டி' என்று சொல்லப்படுகின்ற வேலைக்கு அமர்த்தும் குழுவிடம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அதிலே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், ஆணையர் போன்றோர் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். பிறகு அங்கேயிருக்கின்ற ஒரு உறுப்பினர், ஆக மூன்று பேரும்

சேர்ந்து ஆசிரியர்களை நியமித்தார்கள். பின் அதிலே மாற்றம் செய்கின்ற வகையில் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், ஆணையர், பி. டி. ஓ. என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அந்த முறையிலேயும் சில குளறுபடிகள் இருக்கின்றன என்று தெரிவித்த நிலைமையில் அந்தக் குழுவில் ஆர்.டி.ஓ.-வும் ஈர்க்கப்பட்டு, ஆர்.டி.ஓ., ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர், பி. டி. ஓ. ஆகியோர் இடம் பெற்றார்கள். அதற்குப் பிறகு —மூன்றாவது கட்டமாக—சட்ட மன்ற உறுப்பினரும் அதிலே இடம் பெற வேண்டுமென்ற முறையில் அவரும் சேர்க்கப்பட்டார். இந்த முறையிலும் தவறுகள் இருக்கின்றன என்றும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரின் கருத்தை ஆர். டி. ஓ. கேட்பதில்லை என்றும், மெஜாரிட்டி, மைனாரிட்டி என்று பார்க்கும்போது ஊராட்சி ஒன்றியத்தலைவர், சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒன்று சேர்ந்துவிடுகிறார்கள் என்றும், ஆர். டி. ஓ. அந்தத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதில்லையென்றும் பலர் சொன்னார்கள். இத்தகைய குறைபாடுகளின்றி, எத்தகைய முறையில் அவற்றை திருத்தியமைக்கலாம் என்பது பற்றி மாண்பு மிகு உறுப்பினர்கள் ஆலோசனை கூறினால், அவ்விதம் செய்வதற்கு வழிவகை ஏற்படுத்த முடியும். அவற்றையெல்லாம் அனுபவம் உள்ளவர்கள் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அதன் மூலம் சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடாது.

பொதுவாக ஒரு எண்ணம் உண்டு. ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையிலும், நல்ல ஆசிரியராக இருந்து, தவறு எதுவும் செய்யாமல், சிறந்த பணிகள் ஆற்றுகிறார் என்றால், ஒரு ஊரை விட்டு அந்த ஆசிரியரை மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை என்பது என்னுடைய எண்ணம் ஆகும். தனியார் நடத்துகின்ற துவக்கப்பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் ஒரு ஆசிரியர் 35 ஆண்டுக் காலம் ஒரு ஊரிலேயே இருந்து அந்தப் பள்ளியிலேயே பணியாற்று கிறார். தொடர்ந்து ஒரே ஊரிலே தலைமை ஆசிரியராகப் பணி யாற்றுகின்றார். இந்தத் துறையிலே ஆற்றலும், மக்களுடைய அன்பும், செல்வாக்கும், நல்லெண்ணமும் பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருக் கிறார்கள். வேறு பல துறைகளில் இருப்பதைப் போல் மூன்றாண்டு காலத்திற்கு ஒரு தடவை மாற்றினால் அந்தத் துறை செம்மையாக இருக்கும் என்பதல்ல.

ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களின் அனுபவம், திறமையைப் பொறுத்தும் சில மாறுதல்கள் அமைகின்றன. மற்றொன்று, பதவி உயர்வின் காரணமாக ஆசிரியர் ஒருவரை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மூன்றாவது, கணவன், மனைவி இருவரும் தனித்தனியாக இருக்கின்ற நிலையில் ஒன்று சேர்க்கவேண்டும் என்ற முயற்சி நடக்கும்போது, அதற்காக வென்று மாறுதல் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மற்றொன்று ஒரு ஆசிரியர் அங்கேயிருப்பதன் காரணமாக அங்கு உள்ள பள்ளி, ஊர் ஒற்றுமைக்கு, மாணவர்களின் நலனுக்கு உகந்த தல்ல என்ற நிலைமையில் அவரை மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இந்த நான்கு முறைகளையும் கடைப்பிடிக்கின்ற

காரணத்தால் அதிகத் தகராறுகள் எற்படுவதில்லை. இன்னும் இந்தத் துறையிலே அனுபவம் பெற்றவர்கள் யோசனை சொன்னால் அதை அரசு ஆராய்ந்து பார்த்து தக்க ஒரு முடிவை எடுப்பது பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகின்ற பரிந்துரைகள் இந்தத் துறையை வளப்படுத்தவும், சீர்படுத்தவும், செம்மைப்படுத்தவும் பயன்படும் என்ற நோக்கத்தில் அவற்றை வழங்குமாறு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஊராட்சி நிறுவனங்கள் குறித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்து பேசுகின்றபோது, பழைய காலத்திலிருந்தே, ஊராட்சி அமைக்கின்ற முறையிலே, ஊர் மக்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து நங்களுக்கென்று ஒரு ஆட்சியை அமைத்து தங்கள் கிராமத்துக்குத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கின்ற முறையில் அவற்றை உருவாக்கினார்கள் என்று கூறினார்கள். அதன் அடிப்படையில் பார்ப்போமானால், ஊரிலே இருக்கின்ற மக்கள் தங்களுக்குப் பிடித்தமானவரைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்து, அவரின் தலைமையில் கிராம ஆட்சி நடந்து வந்திருக்கிறது. அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டு நடைபெறுகின்ற கிராம வளர்ச்சித் திட்டமானது இன்றைய தினம் பூரண சுதந்திரத்தோடு செயல்பட வேண்டுமென்று சகலரும் விரும்புகிறார்கள்.

இன்றைய தினம் கிராம வளர்ச்சித் துறையாகிய பஞ்சாயத்து நிர்வாகமும் ரெவினியூ நிர்வாகமும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு ஒன்றோடொன்று கருத்து மாறுபாடுகள் எற்பட்டு சுதந்திரமாக செயல்படுவது தடைபட்டு வருகிறது என்பதை அனுபவ ரீதியில் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே கிராம வளர்ச்சித் துறை தனியாகச் செயல்படுகின்ற முறையில் நம்முடைய அரசாங்கம் தீர ஆலோசனை செய்து அந்தத் துறையைத் தனித்து இயங்குகின்ற முறையில் எற்படுத்துவது மிக உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களை மாற்றுகின்ற விஷயத்தில் அந்தக் கமிட்டி—அட்ஹாக் கமிட்டிக்கு தலைவராக ஆர்.டி.ஓ. இருக்கிறார்கள் என்று. அவர் சொல்லுகின்றபடி தான் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்கிற நிலைமை காரணமாக, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒன்றியத்தின் தலைவருக்கும், நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்துகின்ற பி. டி. ஓ.-க்கும் இன்றைய தினம் மாறுபட்ட கருத்து இருப்பதன் காரணமாக, சில மாற்றங்களில் தவறுகள் எற்படுகின்றன. இவ்விதம் ஆர்.டி.ஓ. தன்னுடைய இஷ்டத்திற்குத்தான் மாற்றுவேன் என்று குறுக்கிடுவதன் காரணமாக பல கஷ்டங்கள் எற்படுகின்றன. மாவட்டக் கலெக்டர் எல்லாவற்றிற்கும் அதிபதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆகவே ரெவினியூ நிர்வாகம் தனியாக இருக்க வேண்டும்.

தஞ்சையிலே ஒரு விவகாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ரெவினியூ இலாகாவில் இருக்கின்ற சிப்பந்திகளுக்கும் பஞ்சாயத்திலே இருக்கின்ற சிப்பந்திகளுக்கும் சில விஷயமாக ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து இன்றைய தினம் 'அஜிட்டேஷன்' நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கண்டன ஊர்வலம், பொதுக்கூட்டம் போடுகிறார்கள். இம்மாதிரியான காரியங்கள் செய்வதன் மூலமாக இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தால் செய்யவேண்டிய பல நல்ல காரியங்கள் செய்யமுடியாமல் தடைப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் தனித்து இயங்குவதன் மூலமாகத்தான் அந்தத் துறையைச் சீர்படுத்த முடியும். காவல் துறையைத் தவிர, மற்ற துறைகளிலே எடுக்கப்படுகின்ற ஒரு முடிவை நிறைவேற்றுகின்ற அமைப்பாக பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்கின்ற ஒரு துறையைத் தனித்து, சுதந்திரமாக இயங்கச் செய்வதுதான் கிராம வளர்ச்சிக்கு ஏற்றதாக அமையும்.

குடிதண்ணீர் வழங்குவது சம்பந்தமாக, சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகங்களுக்கு போதுமான அதிகாரம் இல்லை. அதுமாத்திரமல்ல, குடிநீர் வழங்குகிற முறையில் அவர்களிடம் நிதி வசதி போதுமானதாக இல்லை. இன்றைய தினம் கிராமங்களுக்கும், கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும்தான் அதிக முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும். அவர்களுக்கு சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கிராமப்புற மக்கள் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் நாட்டின் எல்லாப் பகுதியினரும் ஆரோக்கியமாக வாழமுடியும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது 'குடிநீர் வழங்கும் திட்டம்' என்று சொல்லி நாம் இன்றைய தினம் செய்கின்ற வசதிகள் அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. ஓவர் ஹெட் டாங்கு மூலம் மக்களுக்கு குடிநீர் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கின்ற முறையில், நிறைய அவர்களுக்கு நிதி வசதி செய்து தரவேண்டும். அது போல் சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, ஒரு நிலத்தைச் சாலை போடுவதற்கு எடுக்க வேண்டுமென்றால், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். அதையும் மீறி எடுத்துத் தருவதற்கு ரெவினியூ அதிகாரிகளிடம் கேட்டால் அவர்கள் இதற்கு ஒத்துழைப்பதில்லை. அந்த நிலையிலே மக்களுக்கு வசதி செய்ய மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாத வகையில் பஞ்சாயத்து அமைகிறது. ஆகவே அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன் சகல சாலைகளையும் பராமரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதிகமான நிதிவசதியையும் செய்துதர வேண்டும். அப்போதுதான் பஞ்சாயத்துச் சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வது மிகமிக உதவிகரமாக இருக்க முடியும். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இத்துடன் என் உரையை நான் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5]

திரு. மு. இரத்தினசபாபதி: சட்டமன்ற பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியத்துறை மானியத்தின் மீது கருத்துத் தெரிவிக்க அனுமதி அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று ஊராட்சி மன்றங்களும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய்க்கூடிய அமைப்பாக இருந்து வருகின்றன. இப்போதுள்ள அமைப்பு மக்களால் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக்கொண்டு கொண்டுவரப்பட்டதல்ல. 1950-ம் வருஷச் சட்டப்படியும், 1958-ம் வருஷத்திய கிராமப் பஞ்சாயத்து சட்டப்படியும் இவைகள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதாக அரசினால் மக்களிடத்து திணிக்கப்பட்டதே தவிர மக்கள் அப்போது இதை பேரார்வத்தோடு வரவேற்கவில்லை. ஆனால் நாளுக்கு நாள் இந்த அரசு ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக மக்களுக்குப் பலப்பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முற்பட்டவுடன் இதன் அவசியத்தையும், நன்மையையும் உணர்ந்து மக்கள் இப்போது இதற்கு பேராதாவு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அளவுக்கு மீறிய தேவைகளை அவர்கள் கூற முற்பட்டாலும், உடனடியாக செய்து கொடுக்கக்கூடிய காரியங்களை அவர்களுக்குச் செய்துதர அரசும் பலப்பலவகையில் முன்வந்தாகவேண்டும்.

இன்றைக்கு முக்கியமாக சாலை வசதிகள், குடிதண்ணீர் திட்ட வசதி, ஆரம்பப்பள்ளி வசதி ஆகிய முக்கிய வசதிகளை நாம் இந்த ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகச் செய்து கொடுக்கிறோம். இதற்காக பல முறைகளில் அரசு பண உதவி அளித்தாலும்—எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஈக்வலாகத்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் பரப்பளவு, ஜனத்தொகை ஆகியவற்றில் எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஈக்வலாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை.' மக்கள் தொகை அதிகமாகவும், பரப்பளவு குறைவாகவும், வருமானம் அதிகமாகவும் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. மக்கள் தொகை குறைவாக, பரப்பளவு அதிகமாக உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் வருமானக் குறைவினால் சாலைவசதிகளை சரியான முறையில் கவனிக்க முடியாத நிலையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன.

அதைப்போல குடிப்பதற்கு தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க முடியாத நிலையில் கூட இவை இருக்கின்றன. இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிற நேரத்தில் யுனிசெப் உதவியுடன் சுமார் 8,850 குழாய்க்கிணறுகளை கிராமங்கள்தோறும் ஏற்படுத்தி குடி-தண்ணீர் வசதி அளிக்கும் திட்டம் ஐந்தாண்டுகளில் நிறைவேற்றப்படும் என்று கூறினார்கள். உண்மையில் இது கிராம மக்களுக்கு நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும்—புத்தூர், விளாத்திகுளம் ஆகிய பகுதிகளில் கீழுள்ள நீர் மோசமாக இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் கிணறுகள் தோண்டினாலும் மக்கள் குடிப்பதற்கு வசதியற்ற உப்புத் தண்ணீர், கசப்புத் தண்ணீர்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே ஐந்து

மைல், பத்துமைல் தள்ளி வைப்பாற்றின் கரையில் இருந்துதான் பைப்மூலமாகத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தாகவேண்டும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் இந்தப் பகுதிகளுக்கு பயன் கிடைக் காத காரணத்தினால் வேறு வகையில் இந்த இடத்திற்கு குடிநீர் வழங்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் சாலை வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டால்—விளாத்திகுளம் ஊராட்சி ஒன்றியப்பகுதி 200 மைல் சுற்றளவு கொண்டதாக இருக் கிறது. 51 ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. கிராம மக்களுக்கு ஊருக்கு ஊர் கூடச் சாலை போட்டுத்தர முடியாத நிலை இருக்கிறது. 12 ஆண்டுகளாக இந்தக் குறை இருந்தும் கேட்டால் தனிப்பட்டவர் களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள்—அவர்கள் இனமாகச் சாலை போடக் கொடுப்பதற்கு முன்வர மறுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஒருசில நிலப்பிரபுக்கள் கையில் இப்படி நிலம் அகப் பட்டிருப்பதால் சாலை போட்டுத்தருவதற்குத் தேவையான நிலத்தை கட்டாய ஆர்ஜித முறையில் எடுத்து ஏற்பாடு செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விளாத்திகுளம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பத்து கிராமங்கள் சாலை வசதியின்றி இருக் கின்றன. புத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பல கிராமங்கள் அப்படி இருக்கின்றன. (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஆகவே இப்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களினால் மக்களுக்கு நல்ல பயன் விளையக்கூடிய காரியங் களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி, பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAN : Mr. Speaker, Sir in this vast subject I am confining my speech to the Slum Improvement in the City of Madras. Sir, before 1967, I think 6,000 plots have been developed by the Government and given either on lease or on hire purchase system. Since then, the policy has been considerably changed and house construction or tenement construction has been started. Unfortunately, according to the report given here only about 2,100 tenements have been constructed in this vast city since 1967 where there are more than 9 lakhs of people living in slums according to the report submitted by the Collector of Madras. Now, Sir, I am very happy that this Government are taking some efforts to solve this problem. But many mistakes are creeping in. I have represented to the Slum Clearance Board. Identification photos are being taken. Many people who are not living in the slums creep into these photos.

Of course, there is another method which I can suggest to the Government. When the Housing Board was operating and when the Housing Board was about to improve the slums, they have given identity cards to those people who have been living in those slums. These identity cards are still there. Apart from these identity cards, ration cards are also held by the people who are living in the slums. If those ration cards are taken into account,

1971 ஜூலை 5] [Thiru K. M. Subramanian]

I think we can get the right people, correct people who are living in the slums, instead of taking photos of unsocial elements—I do not mean the Board getting some people squeezed into those photos.

Sir, I am very happy to note that 50 per cent of the entire amount due for this purpose is given as loan by the Central Government and 37-1/2 per cent is given as grant. Only 12-1/2 per cent is spent by the State Government but they have got to do a lot of work. Now, instead of each estimate being sent and then getting money, Central Government have agreed to give block grants and block loans. So, if we spend about Rs. 4,000 on a slum tenement, actually 50 per cent grant is given to the slum-dweller as subsidy. But actually the selling price to the slum dweller should be 50 per cent of the cost price because the Central Government is giving 50 per cent as loan as it can be passed on as a loan to the slum dweller but the 50 per cent which is given as grant should ultimately go to the slum-dweller as subsidy.

In this connection, I wish to point out that even in England after the Second World War when there was a great rush for houses, a sum of £100 was given as a sort of subsidy to everyone who wanted to build houses or build flush out or bath room if they did not have money. As this is a most urgent matter, I hope this Government also will give serious attention to that aspect of the matter. I am sure the Slum Clearance Board also will give preference to the Slum dwellers on the production of identity cards in regard to this matter. Nobody would object to the extra tenements being given to other deserving people.

In the Madras City there are a large number of industrial houses and I will speak about it when the Industries Demand comes up for discussion. But, would suggest that if we deduct houses built for industrial workers, I think there is ample scope for housing the rest of the population. In this connection I have to point out that the previous housing body, the City Improvement Trust catered first to the lower income groups but gradually they gave attention to the Middle Income Groups and then to the Higher Income Groups. I am sure the new body and the Government which talks about Socialism will give their entire attention at least for the first 5 or 10 years to the housing of the slum-dwellers. There are also certain classes of people who are living in houses having 10 portions and they are as bad as slum-dwellers and they must also be provided with such tenements after providing for the slum-dwellers.

Thank you, Sir.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

* திரு. கே. ரங்கநாதன் : தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கோவை நகரில் குடிதண்ணீர் பிரச்சினை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. ஒருநாள் விட்டு ஒரு நாளைக்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அந்த அவல நிலையைப் போக்குகின்ற வகையில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், பல ஆண்டுக் காலமாகவே நாங்கள் இந்தக் கோரிக்கையை விடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சிறுவாணி அணை கட்டுவதன் மூலமாக குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். ஆகவே, சிறுவாணி அணை கட்டும் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறுவாணி அணை கட்டுவதற்குக் காலதாமதமாகிறது. கேரள அரசாங்கத்தால். கோவை நகரிலே வாழ்கின்ற மக்களில் 100-க்கு 20 பேர் கேரளாவைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காட்டியாவது அந்த அணை கட்டுவதற்கு அனுமதி பெற்று, கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவை நகராமைப்புச் சட்டம் சரிவர அமல் படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக எங்கே பார்த் தாலும் குடிசைகளும், கோயில்களும், சடைகளும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற வட்டாரங்கள் பதினெட்டில் கிட்டத்தட்ட 9 வட்டாரங்களில் சாலை வசதிகள் நல்ல படியாக இல்லை. அதற்குக் காரணம் கேட்டால், இன்னும் லே-அவுட் சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்று கோவை நகராட்சி சொல்கிறது. இருபதாண்டுக் காலமாக அந்தப் பகுதிகளில் மக்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து கோவை நகராட்சி சாலை, சாக் கடை, மின்சார விளக்கு போன்ற காரியங்களுக்காக வரிகளை வசூலித்து வருகிறது. ஆனால் இந்த வசதிகள் எல்லாம் அந்தப் பகுதிகளில் செய்து கொடுக்கவில்லை. கேட்டால், அரசாங்கம்தான் செய்ய வேண்டும், லே-அவுட் சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்கிறார்கள். கோவை போன்ற நல்லதொரு நகரத்தில் இப்படிப்பட்ட பகுதிகள் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர் களும் இதிலே கவனம்செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்து, பாப்பநாயக்கன்பாளையம், காந்திபுரம் போன்ற பகுதி களில் சாலை வசதிகளும், சாக்கடை வசதிகளும் இல்லை. இருபது ஆண்டுகளாகத் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினை நம்முடைய அரசு வந்த பிறகாவது தீர்க்கப்படும் என்று அங்குள்ள மக்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலே தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5] [திரு. கே. ரங்கனுதன்]

நகரமைப்புத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். எங்கே பார்த்தாலும் குடிசைகள் போடப்படுகின்றன. எங்கே பார்த்தாலும் குடிசைகளும், கோயில்களும், கடைகளுமாக சாலைகள் எல்லாம் இருந்து வருகின்றன. ஆகவே, நகர அமைப்புத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறி, எனனுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன்னுல் வைத்திருக்கின்ற மானியங்களின்மீது அளிக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தையொட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்பு கிறேன். ஊராட்சிகள், ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் எல்லாம் ஜனங்களுடன் மிக நெருக்கமான தொடர்பு கள் கொண்டு, அன்றாடப் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்கக்கூடிய அமைப்புகள் என்று சொல்லலாம். அதிலே அவரவர்கள் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பைச் சரியாக நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்குத் தக்க நிதிவசதிகள் இருந்தால் அந்தக் காரியங்களைச் செவ்வனே நடத்த முடியும். நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பல பஞ்சாயத்து அமைப்புகளை எடுத்துக்கொண்டால், நிலப்பரப்பு விஸ்தாரமாக, ஜனத்தொகை குறைவாக இருக்கிற பல பகுதி களாக அமைந்திருக்கின்றன. ஜனத்தொகையையும் ஒரு அள வுக்கு கட்டுப்படுத்தி, இதைப் புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துச் சட்டம் 1958-ல் ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு சட்டமும் உருவாக்கப்பட்டு செயலுக்கு வந்த பின்னர், 10 வருடங் களுக்குப் பின்னர் அதைப் புனர்பரிசீலனை செய்வது மிகவும் அவசியம். குறிப்பாக, பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை ஒவ்வொரு நாளும் ஜனத்தொகை வளர்ச்சி, ஜனங்களின் தேவை இவைகளெல்லாம் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகின்றன. ஜனங் களுக்கு வேண்டிய சாலை வசதி, சாக்கடை வசதி, விளக்கு வசதி, தண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி போன்ற நல்ல காரியங்கள் தேவைப்பட்டுக் கொண்டே வருகின்றன. ஆகவே, அந்தக் கார ணத்தால் நிலைமைகளை அனுசரித்து, அந்தச் சட்டத்தை புனர் பரிசிலனை செய்வதும், மாற்றுவதும், திருத்துவதும் அவசிய மாகிறது.

அடுத்தபடியாக, பல பஞ்சாயத்துக்கள் கிராமப் பஞ்சாயத் திலிருந்து நகரப் பஞ்சாயத்தாக மாறியிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள வனவாசி என்கிற பஞ்சாயத்து நகரப் பஞ்சாயத் தாக மாறிய காரணத்தால், அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள மக்களுக்கு பல வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்தின் சிப்பந்திகளுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. இந்தச் சௌகரியங்களைச் செய்துகொடுக்க போது மான நிதிவசதி இல்லை. மீண்டும் கிராமப் பஞ்சாயத்தாக மாற்ற இருக்கிறார்கள். கிராமப் பஞ்சாயத்தை நகரப் பஞ்சாயத்தாக

மாற்ற வேண்டுமென்றால், அதற்கான நிதிவசதியை ஒதுக்கித் தர வேண்டும். அதையும் விரைவாக ஒதுக்கித் தர வேண்டும். இது போன்ற பல பஞ்சாயத்துக்கள் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலே இருக்கின்றவர்களுக்கும் சரி, நகரங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் சரி, நல்ல குடிதண்ணீர் அளிக்கப் போகிறோம் என்று வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறோம். குடிதண்ணீர் என்பது எளிதான முறையில் கிடைக்க வேண்டும். மேலும் அதை இலவசமாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதில் தவறு இல்லை. மனிதனை ஆரோக்கியமாக வைத்திருப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். குடிதண்ணீருக்கு விலை கொடுப்பதே அவசியமில்லை. குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்காக அதிகமான கட்டணத்தை வசூலிக்கின்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் குடிநீருக்காக என்று இப்பொழுது கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. முன்னாலே இலவசமாக இருந்ததை இப்பொழுது குறைந்தபட்சம் ஐந்து ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இலவசமாகக் கொடுத்துவந்த அளவையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு படியாகப் பார்க்கிறபோது ஐந்து ஆறு மடங்கு இப்பொழுது உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்ற புகார் எழுப்பப்பட்டு அது அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது. காரணம் கேட்டால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். 28 லட்சம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறோம், அந்தக் கடனைக் கட்டுவதற்காகப் பணம் வேண்டியிருக்கிறது என்று வாதம் செய்கிறார்கள். கடன் வாங்கி மூன்று வருடங்கள் கழித்துத்தான் அதைத் திருப்பி அளிக்கவேண்டும். அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டு அது ஜனங்களுக்குப் பயன்பட்ட பிறகுதான் கட்டணம் வாங்க வேண்டுமே தவிர திடீரென்று 4, 5 மடங்கு என்ற அளவிலே வாங்குவது சரியானதல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ஜலகண்டபுரம் என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே ஜனத்தொகை மிகுதியாக இருக்கிறது. மேட்டூரிலிருந்து சேலத்திற்குச் செல்கின்ற குடிநீரின் ஒரு பகுதி அந்தப் பகுதிக்குச் செல்கிறது. அது போதவில்லை, அதிகப்படியாக குடிநீர் வேண்டுமென்று அங்கே எவ்வளவோ நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நிறைவேற்றித் தாவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரவுச் செலவுத் திட்டத்திலே பல காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் குறைவாக இருக்கிறது. பல பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்துக்கொண்டால் குக்கிராமங்களுக்கு எல்லாம் ரோடுகள் போடவேண்டுமென்ற உணர்வும் முயற்சிகளும் மக்களுடையே அதிகமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தலைக்கு இவ்வளவு என்ற

1971 ஜூலை 5] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கணக்குப்படி. இவர்கள் கொடுக்கின்ற பணம் சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறையும் இருக்கிறது. அதையும் நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பாலமலை என்ற பகுதி இருக்கிறது. அங்கே ரோடுகளே இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ரோடு போடவேண்டுமென்றால் ஒரு மைலுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும் என்ற நிலை இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களால் அதைச் செய்ய முடியாது. எனவே அரசாங்கம் தனியாக இதிலே கவனம் செலுத்தி ரோடு போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும்.

பாதைகள் போடுகின்ற நேரத்திலே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பஸ் வரவேண்டுமென்ற ஆவலோடு மக்கள் இருக்கிறார்கள். பஸ் முதலாளிகளும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் பாதைகள் சரிவரப் பராமரிக்கப்படுவதில்லை. பாதைகளைச் சரிவரச் செப்பனிட்டுக் கொள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் பணம் இல்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஸ் போவதற்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற ரோடுகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டோ அல்லது ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட் எடுத்துக் கொண்டோ செப்பனிட்டுச் சரிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ந. நாச்சியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கென சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி வளர்ச்சி அலுவலர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேர் உதவியாளராக இல்லாமல் தனியாக ஊராட்சி வளர்ச்சி அலுவலர் என்று மாவட்டத்திற்குத் தனியாக ஒருவரை நியமித்து அவர் நிர்வாகத்தின்கீழ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் ஊராட்சிகளையும் செயல்படச் செய்தால் நல்லது என்பதால் அந்த வகையிலே நம்முடைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனியாக உள்ள துவக்கப் பள்ளிகளுக்குச் சொந்தமாகக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு விரைவுத் திட்டம் மேற்கொண்டுள்ளதை வரவேற்கிறேன். அரசு முயற்சி எடுத்து அவற்றை விரைவிலே நிறைவேற்றிக்கருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சங்காரபரம் தொகுதியில் கல்விராயன் மலை என்ற பகுதி இருக்கிறது. ஜாகிர்தார்கள் வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது, வழக்கு முடிந்தவுடன் ஊராட்சி ஒன்றியம் ஏற்படுத்துவதைக் கவனிக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சங்காரபுரம் பகுதியுடன் சேர்ந்த பகுதியாகும். ஏதேதோ காரணங்களைச் சொல்லி அவர்கள் வழக்குகளைத் தொடர்ந்துகொண்டு இருக்கின்ற காரணத்திலே

அங்கேயிருக்கின்ற ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் மக்கள் சுதந்திரம் கிடைத்ததிலிருந்து எந்தவிதமான பலனையும் அடையமுடியாமல் மோசமான நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். எனவே அந்த மக்கள் பயனடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்தை விரைவில் ஏற்படுத்த அரசு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றியங்களிலே இருக்கின்ற கால்நடை மருத்துவ மனைகள், இன்னும் மற்ற மருத்துவ மனைகளில் மருந்துகள் கிடைக்காமல் மக்கள் துன்புறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே வருகின்ற வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட சத விதத்தை வைத்திய வசதிக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

தமிழகத்திலே 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலே 24 ஆயிரம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏரிகளிலே மீன் வளர்ப்பதை அரசின் மூலமாகவோ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாகவோ மேற்கொண்டால் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் முதல் 2 கோடி ரூபாய் வரையில் வருமானம் கிடைக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் என்ற பெயரால் 2 ஆயிரம் 3 ஆயிரம் ரூபாய் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒதுக்கப்படுகிறது. எந்த நோக்கத்திற்காகக் குறிப்பிட்டு ஒதுக்கப்படுகிறதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாத முறையில் சில பத்திரிகைகளை மட்டும் வாங்கி ஒருவர், இருவர் படிப்பதற்காக என்றே நடத்தப் படுகின்றது. அதேபோன்று மகளிர் மன்றங்கள் என்ற பெயரால் இருக்கக்கூடியவற்றில் உள்ள தையல் மெஷின்கள் செயல்படாமல் இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்குப் பணம் ஒதுக்காமல் நல்ல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே வசூலிக்கவேண்டிய வரிகளைக் கிராம அதிகாரிகள் வசூலிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றத்தில் பார்ட் டைம் கிளார்க் நியமித்து இருக்கிறார்கள். அத்தனை கிராமங்களுக்கும் ஒரே தொகையை கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் வரி வசூலிக்கப்படுகின்ற கிராமங்களில்கூட அரசின் சார்பிலே 500 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கிறோம். இதை மாற்றி ஊராட்சி மன்றத்திற்கு ஒரு எழுத்தர் என்ற முறையிலே நியமித்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்து அதற்காகச் சர்க்கார் 50 ரூபாய் அல்லது 60 ரூபாய் என்ற அளவிலே மானியம் வழங்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்த எழுத்தரே நல்ல முறையிலே வரிகளை விரைவாக வசூலிக்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5] [திரு. ந. நாச்சியப்பன்]

சில ஊராட்சி மன்றங்கள் இரண்டு மூன்று ஊர்களைக் கொண்ட ஊராட்சி மன்றமாக இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மைல்கள் தூரம் உள்ள கிராமங்கள் எல்லாம் ஊராட்சி மன்றத்திலே இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் 500 மக்களுக்கு மேலே உள்ள கிராமமாக இருந்தால் அதைப் பிரித்துத் தனி ஊராட்சி மன்றமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இதில் சில சட்டப் பிரச்னைகள் இடையூறாக இருந்தாலும் அதையெல்லாம் மாற்றியமைக்க அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. கணேசன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மானியக்கோரிக்கைகள்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையிலே கால்நடை வளர்ச்சித் துறை அன்மையிலே திருத்தியமைக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலேயும் அந்தப் பணி விரிவாக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே ஆறு ஏழு கிளைநிலையங்களைத் துவக்க அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. ஆனால் ஒருசில ஒன்றியங்களில் பஞ்சாயத்து ஒன்றியத் தலைவர்களாக இருக்கிறவர்கள் சில செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் குறிப்பிட்ட வட்டார மையப் பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்காமல் அவர் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுடைய இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து கிளை நிலையங்கள் துவக்கியுள்ளார்கள். இதனால் இத்துறை எதற்காகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டதோ அந்தப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் போகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டதைப்போல் ஊராட்சி ஒன்றிய வரிகளை வசூல்செய்வதற்குக் கிராமத் தலைவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த வரிகள் சரியாக வசூலிக்கப்படவில்லை. இதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இப்போது நம்முடைய அரசு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கடன்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய வரிகள், நிர்வாகப் பணிகளைப் பார்ப்பதற்காக டெபுடி தாசில்தார் தகுதியில் 100 பேர்களை நியமித்திருப்பது உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்கது. என்றாலும் அந்த எண்ணிக்கையை அதிகரித்து எல்லா வட்டாரங்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட துணை தாசில்தார்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊர்நல ஊழியர்கள் குறிப்பிட்டு, வரையறுக்கப்படாமல் தங்கள் பணிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஊர்நல ஊழியர்கள் இன்னின்ன வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று வரையறுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு உதவித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம் பரவலாகச் செயல்படுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பத்து வட்டாரங்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிறார்கள். அதிலும் சில மாவட்டங்களில் சிறப்புத்

திட்டங்கள் இருக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தை அமல் செய்ய முடியாத நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநில அரசு நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதில் மொத்தத்தில் பத்து வட்டாரங்களை அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொண்டாலும் பின்னடைந்திருக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் அவ்வளவு பெரும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கக்கூடிய பின்தங்கிய கிராமச் சாலைகள் வளர்ச்சி பெறுமல் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிபட்ட வசதிகள் பெறாத ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் இந்த கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தை அமல்படுத்தினால் அந்தப் பகுதிகளில் இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்த உதவிகரமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்வதோடு சிறப்புத் திட்டம் இருக்கும் பகுதிகளிலும் கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டத்தைப் பின்தங்கியிருக்கும் வட்டாரங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிக அளவு ஊராட்சிகளைக் கொண்ட ஒன்றியத்திற்கும், குறைந்த அளவு ஊராட்சிகளைக் கொண்ட ஒன்றியத்திற்கும் ஒரே அளவாகத்தான் இருக்கிறது. 60 ஊராட்சிகளுக்கு மேற்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணியாளர்களின் குறைவு காரணமாகப் பணிகளைத் துரிதமாகச் செய்ய முடியாத நிலைமை இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குற்றாலம் தொகுதியில் நல்லாடை என்ற பகுதியில் ஆர்டிஷியன் வெல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து வரும் தண்ணீர் ஏராளமாக வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பகுதி விவசாயப் பெருமக்கள் 50 ஏக்கர் வரை பயிரிட்டிருக்கிறார்கள். ஊராட்சிகளில் குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தும் எண்ணத்தில் குடிநீர் வாரியம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நல்லாடையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் ஆர்டிஷியன் வெல்லிலிருந்து ஐந்தாறு கிராமங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதோடு பாசனத்திற்கும் பயன்படுத்த முடியும் என்ற காரணத்தால் அதற்கான திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தரங்கம்பாடி கடற்கரைப் பகுதி. கடந்த மூன்று நான்கு ஆண்டுகளாக அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் குடிதண்ணீர்த் திட்டம் வரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்து வந்திருந்தும் அந்தத் திட்டத்தை செம்பனார் கோவில் ஊராட்சி ஒன்றியம் மிக அதிகச் செலவாவதன் காரணமாகச் செயல்படுத்த முடியாமல் இருப்பதை அரசு அனுதாபத்துடன் கவனித்துக் குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையால் வாடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்குத் தண்ணீர்

வசதி உண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மானியத்தை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

1967-ம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த நாட்டிலுள்ள இளைஞர்கள் உள்ளாட்சித் துறையில் ஈடுபட வேண்டுமென்பதற்காகவும், பொதுப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கிராம முன்னேற்றத்தை அதிகமாக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் சேரணியைத் துவக்கினார்கள். இந்தச் சேரணியால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சாதனையால் கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் 1,119 பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. 1,292 ஏரிகள், கால்வாய்கள் தூர் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. 823 இணைப்புச் சாலைகள் போடப்பட்டுள்ளன. 1,500 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பூச்சி மருந்துகள் அடிக்கப்பட்டுள்ளன. 500 ஏக்கர்களில் கழனி திருத்தி விளைநிலம் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, அண்ணா அவர்கள் எப்படி ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கி இந்த நாட்டிலே நல்ல முன்னேற்றத்தை, நல்ல தொண்டர்களை உருவாக்கித் தந்தார்களோ அதே போல் மத்திய அரசு கிராமவேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி ஊதியத்தோடு நல்ல தொண்டர்களை இந்த நாட்டுக்கு உருவாக்க இருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தமக்கே உரிய பாணியில், தமக்கே உரிய ஆற்றலில், இந்த மாநிலத்தின் நிதியிலிருந்து ஒருகோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் தந்திருப்பது கிராமங்களில் நம்முடைய முதலமைச்சருக்கு எந்த அளவுக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்பதையும், கிராமங்களில் வேலையற்றோர் நிலையைப் போக்க எந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் காட்டுவதாக அமைந்திருப்பதால் அது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை நல்ல முறையில் சீர்படுத்தப் படவேண்டுமென்பது நீண்ட நாளைய கோரிக்கை என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சரான பிறகு உள்ளாட்சித் துறை திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நாட்டில் ஏராளமான குரல்கள் எழுப்பப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த அமைச்சரவை உள்ளாட்சித் துறையை நிச்சயமாகச் சீர்படுத்த வேண்டும். ஊழல்கள் களையப்பட்டுக் குறை பாடுகள் போக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள் ஆணித்தரமாக எடுத்து வைத்தார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றம் மறந்திருக்க முடியாது.

நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். சங்க காலத்தில் சோழ

நாடு உள்ளாட்சித் துறையில் சீரோடும், சிறப்போடும் எந்த அளவுக்கு இருந்ததோ, எந்த அளவுக்கு ஊர் நன்மைக்காக அரும்பாடு பட்டதோ அதை மனதில்கொண்டு சோழ நாட்டின் இரு கண்களாக விளங்கும் கலைஞர் அவர்களும், நாவலர் அவர்களும் உள்ளாட்சிச் சட்டத்தை திருத்தி அந்தத் துறையைச் சீர்படுத்த பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு தாழ்மையான வேண்டுகோளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், நாவலர் அவர்களிடத்திலும் விடுக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் நாவலர் அவர்களும், குறிப்பிட்ட துறையில் பங்கேற்றிருக்கின்ற செயலாளரும் மற்ற அதிகாரிகளும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக நான் சில சான்றுகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உள்ளாட்சித் துறைச் சட்டத்தை ஒருமுறை புரட்டிப் பார்த்தால் 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிச் சட்டத்தில் ஏராளமான குறைபாடுகள், ஓட்டைகள் இருப்பது தெரியும். இதை அடைப்பதற்காகத்தான் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், உள்ளாட்சி அமைச்சர்களும் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறார்கள். சட்டத்தில் உள்ள சிலபல குறைபாடுகளைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் ஆணைமூலமாக அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது அரசாங்கத்தின் ஏடுகள் வாயிலாகத் தெளிவாகும். ஆகவே, சட்டத்தைத் திருத்துமுன் இருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பற்றிச் சட்ட நிபுணர்களை வைத்து அரசு ஆலோசித்து என்னென்ன சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் வைத்து விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு இறுதி வடிவம் எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகம் சீர்கெட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நாடும் நாமும் நன்றாக அறிவோம். அந்தந்தத் தொகுதியில் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு சாதாரண உறுப்பினர் பதவிதான் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகத்தில் அந்த தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இருக்கிற ஒன்றியத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நல்ல பொறுப்பும், நல்ல கடமை உணர்வு இருக்கிற அளவுக்குப் பதவிகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். பொதுமக்கள் சாலை வேண்டுமென்றால் சட்ட மன்ற உறுப்பினரைக் கேட்கிறார்கள், குடிதண்ணீர் வேண்டுமென்றால் சட்ட மன்ற உறுப்பினரைக் கேட்கிறார்கள், மருத்துவ வசதி வேண்டுமென்றால் சட்ட மன்ற உறுப்பினரைக் கேட்கிறார்கள், ஆனால் இதைச் செய்யும் அதிகாரமோ சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் துளி கூட இல்லை என்பது தெரியும். வருங்காலத்தில் ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கும் நிலையில் விதிகளைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல்வேறு அரசியல் அமைப்புகளில் இருப்பவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவராகவும், சட்ட மன்ற உறுப்பின

1971 ஜூலை 5] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ராகவும் இருப்பதால், ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும், இன்னொரு கட்சியைச் சார்ந்தவர் வேறு ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவராகவும் இருக்கும்போது, மக்களுடைய தேவைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன் எனது தொகுதியைச் சேர்ந்த புணவாசிப்பட்டி ஒன்றியத்தின்மூலம் ஒரு சமுதாயக் கிணறு வெட்ட 1970-ல் அரசு மூலம் ஆணையிடப்பட்டது. இன்றுவரையில் செயல்படவில்லை. காரணம், பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் மாற்றுக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதால் பொது மக்களின் தேவையைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் அரசியல் நோக்கத்தோடு செயல்படுகிறார்கள் . . . (மணியடிக்கப்பட்டது)

* திரு. கு. அ. பொம்மன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சி அமைச்சர் இந்த அவைமுன் வைத்துள்ள மானியத்தின் மீது என் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நேரம் குறைவாக இருப்பதால் ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுப்படையாக சொல்வது என்றால், மாநிலம் முழுவதிலும் பல ஊர்களிலும், கிராமங்களிலும் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக நான் வந்திருக்கும் தொகுதியான கூடலூர் தொகுதியில், கிராமங்களில், குடிநீர் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் ஏற்கனவே மலேரியா வியாதி அடிக்கடி பரவி வந்துகொண்டிருந்தது, இப்போது இல்லாமல் இருக்கிறது. குடிநீர் கிடைக்காததால் மக்கள் பெரும் தொல்லையடைகிறார்கள். கூடலூர் போன்ற மலைப் பிரதேசங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யூனிசெப் உதவியுடன் குடி தண்ணீர் வழங்குவது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது பற்றி விவாதிக்க ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம்கூட இங்கே கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் அளிக்கும்போது, எந்தெந்த இடங்களில் இந்த குடிதண்ணீர் வசதி இந்த நிறுவனத்தின் உதவியுடன் செய்யப்பட்டது என்பதை அமைச்சர் தெரிவிப்பார் என்று பார் என்று கருதுகிறேன்.

மற்றுமொரு முக்கியப் பிரச்னை, இந்த சாக்கடைப் பிரச்னை, உதகையை எடுத்துக்கொண்டால் 25,000 பேருக்கு என்று போடப் பட்ட சாக்கடைத் திட்டம் இன்று 55,000 ஜனத்தொகையான பிறகும் அபிவிருத்தி செய்யவில்லை. தண்ணீர் பர்ஸ்ட் ஆகி வெளியே வந்து விடுகிறது. இதனால் சுகாதாரக் கேடுகள் வருகின்றன. உதகை நகரசபை மிகவும் பொருளாதாரத்துறையில் கஷ்டப்படுவதால் அவர்கள் அதை நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் அதற்கு மானியமோ, கடனோ கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய பெரிய

நகரங்களில் சாக்கடைக் குழாய் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் அந்த வசதி இல்லை. ஆகவே, இந்த மாதிரிப் பெரும் நகரங்களில் போடும் சாக்கடைக் குழாய்கள் போன்று கிராமங்களுக்குப் போட அரசாங்கத்திற்குப் பண வசதி இல்லையென்றாலும், கிராமங்களில் செப்டிக் டாங்க் கட்டித் தந்தால் சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குடிசை வாரியம் அமைந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். இந்த வாரியம் புதிய வீடுகளை கட்டித் தரும்போது, ஏற்கெனவே குடி இருக்கும் மக்களை அதிகத் தூரத்திற்கு அப்புறப்படுத்திவிடாமல், பக்கத்திலே உள்ள இடங்களில் வீட்டை கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நடத்தப்படும் பல பள்ளிகளுக்கு கட்டடம் இல்லை. சில பள்ளிக்கூடங்களில் கூரைகூட கிடையாது. நல்ல பண வசதி இல்லையென்றால், நல்ல சுவர்களாகக் கட்டி கூரை மட்டும் போட்டு, அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை அங்கே வைக்கலாம். எங்கள் ஊரைப்போன்ற இடங்களில் நல்ல பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இந்த பஞ்சாயத்து ரோடுகளை எடுத்துக் கொண்டால், சரிவர அவை பராமரிக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் தொகுதி மலைப்பிரதேசம். இந்த இடங்களில் சில கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதியே கிடையாது. யாருக்காவது சீக்கு வந்து விட்டால் 40-50 மைல் நடந்துதான் வரவேண்டும். மாட்டு வண்டி கட்டிக் கொண்டுகூட வரமுடியாது. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு மாட்டு வண்டி போகும் அளவுக்காவது ரோடு அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தத் தொகுதிக்கே, ஒரே ஒரு ஆஸ்பிடல் தான், கூடலூர் ஆஸ்பிடல்தான். ஆகவே, அங்கே உள்ள எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் இணைப்பு ரோடுகள் இந்த ஆண்டிலேயே செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு இந்த ஆண்டில் செய்ய சாத்தியமில்லை என்றாலும், அடுத்த ஆண்டிலேயாவது நிச்சயமாகச் செய்து முடித்துத் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. எம். முத்தையா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1971-72-க்கான உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தின்மீது என் கருத்துக்களை சொல்ல விழைகிறேன்.

எப்படி நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகாரம் நிறையக் குவிந்து கிடக்கிறது. அதனால் சர்க்கார் எதும் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்கிறோமோ, அதுபோல், ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள தலைவர்களும், மற்ற ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும், அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிறைய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்ற வதந்தி நிலவி வருகிறது. ஊராட்சி

1971 ஜூலை 5] [திரு. எம். முத்தையா]

ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தரவேண்டுமென்பது நல்ல கருத்துதான். அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிகமான அதிகாரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரூராட்சி மன்றத்திலுள்ள நிர்வாக அதிகாரிகள் லீவில் செல்லும்போது, தங்களுடைய பொறுப்பை, பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரியின் கையில் ஒப்படைத்துவிட்டு, பேரூராட்சித் தலைவருக்குத் தெரிவிக்காமலேயே சென்று விடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் அவர்கள் அந்த மன்றத்தின் தலைவரை அவமதிப்பதோடு, அவரைத் தேர்ந்தெடுக்க மக்களையும் அவமதிப்பதுபோல் ஆகிறது. மேலும், பஞ்சாயத்துகளிலே ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள், கோட்ட பஞ்சாயத்து அதிகாரிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அவர்கள் அதிலே ஏதேனும் கொரி போட்டுத் திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதனால், பஞ்சாயத்து நிறைவேற்றிய தீர்மானம் அமல்படுத்த முடியாமல் போகிறது. இது பஞ்சாயத்துத் தலைவரையும், மெம்பர்களையும், அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்களையும் அவமதிப்புச் செய்வதுபோல் இருக்கிறது. ஆகவே, என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள் என்னவென்றால், இப்படிப் பஞ்சாயத்திலிருந்து ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் கோட்ட பஞ்சாயத்து அதிகாரிக்கு அனுப்பும்போது, கொரி போடாமல், அமல்படுத்த அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மனித சமுதாயத்திற்கு முக்கியமாக வேண்டியிருப்பது காற்று. சுவாசம் இல்லாவிட்டால் என்ன செய்ய முடியும். அதேபோல் முக்கியமாக இருப்பது குடிக்கத் தண்ணீர். இன்று குடிநீர்ப் பிரச்சினை முக்கியமானதாக இருக்கிறது. இந்த அரசு உடனடியாக இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மற்ற அலுவல்களைக்கூட ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒரு ஆண்டுக் காலத்திற்கு ஒத்திவைத்துவிட்டு, குடிநீர்த் திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலேயே செய்தால் நன்மையாக இருக்கும். சில கிராமங்களில் குடிக்கத் தண்ணீரே கிடையாது. இந்த நிலையில் பொதுமக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். குடிக்கவே தண்ணீர் இல்லை. குளிப்பது எப்படி முடியும். ஆகவே, அரசு ஆணையிட்டு, குடிநீர் கொடுப்பதற்காக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடத்தில் ஒப்புதல் கொடுத்து, ஒரு குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு குடம் தண்ணீர் என்றாவது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

மற்றபடி பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடக்கும் போது, பஞ்சாயத்து தலைவரை மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரையும் மக்களே நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுப்பது மிகவும் உசிதமாக இருக்கும். அப்படித் தலைவரை நேரிடையாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, அரிசனங்களுக்கு என்று சொல்லி சில இடங்களை ஒதுக்க வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு

பஞ்சாயத்துக்களில் அரிசனங்கள் ஒன்றிரண்டு பேர்கள்தான் வர முடியும். அநேகமாக வரமுடியாமலே இருக்கும். ஒதுக்கீடு முறை இருந்தால்தான், சாதாரணமாக சட்ட மன்றத்திலே ஒதுக்கீட்டு முறையில் வந்திருப்பதுபோல், அங்கேயும் வரமுடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் இணைப்பு ரோடுகள் தேவைப் படுகின்றன. அவற்றைப் போட அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வசதி இல்லையென்றால், அப்படி இணைப்பு ரோடுகள் ஊராட்சி ஒன்றியமே போட வேண்டும், யூனியனில் ரோடு போட தீர்மானம் போட்டு சர்வே செய்ய ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டுக்கு அனுப்பி அவர்கள் ரோடு சம்பந்தமாக சர்வே செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. சர்வே செய்வது பஞ்சாயத்து அதிகாரிகளால் முடியாது. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் சர்வே செய்வதில்லை. ஆகவே, அந்த தீர்மானத்தின்படி திட்டம் நிறை வேற்ற முடியவில்லை. ஆகவே, சர்வே அதிகாரம் யூனியனுக்கே வேண்டும். அப்படி இல்லாததால்தான் ரோடுகள் போட முடியாமல் இருக்கிறது. இல்லையென்றால் அவை இரண்டு பெண்டாட்டிக்காரன் நிலையில்தான் இருக்கின்றன என்று கூறி அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கோரி. இந்தச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறு கிறேன்.

* திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கை மீது எங்கள் கட்சியால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நகரங்களுக்கும் கிராமங்களுக்கும் உள்ள வேறு பாடு நீங்க வேண்டும். நகரங்களுக்கு உள்ள வசதிகளையெல்லாம் கிராமங்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். கிராம மக்களின் பொருளா தார நிலை உயர வேண்டும். அந்த உயர்ந்த நோக்கத்தோடு ஊராட்சி வளர்ச்சிக்குப் பெரும் தொகைகள் செலவிடப்பட்டு வருகின்றன. அந்த அரிய பணியை நிறைவேற்றுவதில் குறைகள் இருக்கின்றன. அவை ஈடேறவில்லை. திருப்தியாக இல்லை. ஊராட்சிப் பணிகளில் ஈடுபடும் அலுவலர்கள், தேசத்தின் வளர்ச் சியில் தங்களுக்கும் பங்கு உண்டு. தங்களுக்கும் கடமை உண்டு என்கின்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடு தங்கள் தங்கள் பணிகளைச் செய்ய அவர்களை ஊக்குவிக்கும்வகையில் செயல்படவேண்டும். கண்காணிக்கப்படவேண்டும். * அப்பொழுதுதான், உள்ளாட்சித் துறை பயனுள்ளதாக இருக்கும். திட்டங்களின் பயன்களை மக்கள் அனுபவிக்க முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையான ஜனநாயகம் பஞ்சாயத்து மட்டத்தில் தொடங்க வேண்டும். யூனியன்களுக்குக் கூடுதலான அதிகாரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின்மூலம் யூனியன் களுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைக் கூட்டவேண்டும். பல சர்க்கார் உத்தரவுகள்மூலம் பல அதிகாரங்கள் யூனியன் தலைவர்களுக்குக்

கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவையெல்லாம் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. அதனால் சர்க்கார் உத்தரவுகள் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன, கையாளப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைத் திருத்தி, அதிகமான அதிகாரங்களைத் தலைவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தல்போல யூனியன் தலைவர் தேர்தலும் நேரிடையாக நடத்த வழிவகை செய்ய வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் தலைவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சிகளுக்கு ரோடுகளைப் பராமரித்தல் பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு லோக்கல் ரோட்ஸ் கிராண்ட் (உள்ளூர் சாலைகள் மானியம்) கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனாலும், பஞ்சாயத்துச் சாலைகளைப் பார்த்தால், நிதி வசதி இல்லாததால், பஞ்சாயத்துச் சாலைகள் பராமரிப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளுக்கு லோக்கல் ரோட்ஸ் கிராண்ட் கொடுப்பதுபோல பஞ்சாயத்து ரோடுகளுக்கும் பராமரிப்புக்கு ஒரு மானியம் சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்று நகரப் பஞ்சாயத்து சாலைகளுக்கு டஸ்ட்லெஸ் சர்ஃபேஸ்-க்காக மாநிலம் பூராவுக்கும் ஏழு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாநிலத்தில் 374 யூனியன்களும் அதைப் பங்கிட்டுப் கொண்டால், ஒவ்வொன்றுக்கும் 1,872 ரூபாய் கிடைக்கும். கிள்ளியூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஆறு நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. இந்த மானியத்தைப் பங்கிட்டுக் கொண்டால், ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 322 சொச்சம் கிடைக்கும். ஆகவே, டஸ்ட்லெஸ் சர்பேஸ்க்காக கொடுக்கப்படும் ஏழு லட்சம் ரூபாயும் சாலைகளுக்குப் பயன் தரும்வகையில் இருக்காது. லோகல் ரோட்ஸ் கிராண்ட் விஷயமாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதை மலைப் பிரதேசமாகக் கருதிக் கூடுதலான தொகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

பாலம் கட்டுவதற்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பணம் இல்லாததால், பாலம் கட்டும் வேலைகளை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பஸ் ரோடுகளையும் ஹைவேஸில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ரூரல் மேன் பவர், அப்ளைட் நூட்ரிஷன் ப்ரோகிராம் போன்ற திட்டங்கள் பிற்பட்ட வட்டாரங்களுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். குடிநீருக்காகக் கொடுக்கப்படும் பணம் போதாததால் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு முன் 46 நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருந்தன. அவசர அவசரமாக தேர்தலுக்கு

முன் அங்கே. 64 நகரப் பஞ்சாயத்துக்களாகவும் பஞ்சாயத்துக் களாகவும், 224 கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டன. அதனால் புதுப் பிரச்சினைகள் எழுந்திருக்கின்றன என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்கள் செயல்படாத நிலையில் இருக் கின்றன. ரோடுகளைப் பராமரிக்க, மிட்டே மீல்ஸ் கொடுக்க, மின்சாரக் கட்டணம் கட்ட. இவைகளைச் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரிக்கு முன்பு இருந்ததுபோல் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மேச்சிங் கிராண்டும் தொடர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 9 யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், மற்ற மாவட்டங்களில் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதி ஜனத்தொகையைப் பார்த்தால், ஏகதேசம் 50,000 ஜனங்கள் இருக் கின்றனர். ஆனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 1971-ம் ஆண்டு ஸென்ஸஸ் படி, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் 1¼ லட்சம் மக்கள் தொகையிருக்கும். மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், எங்கள் மாவட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஒரு மடங்கு மக்கள் கூடுதல் வரும். அந்த வகையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கூடுதல் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. சுருளிவேல்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித் திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய சில கருத்துக் களையும், என் தொகுதியில் உள்ளாட்சித் துறையினர் ஆற்ற வேண்டிய சில பணிகளையும் தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சி பொறுப்பு ஏற்றதும், தான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது ஊராட்சித் தேர்தல்கள் எந்த அடிப்படையில் நடக்க வேண்டுமென்று சட்ட மன்றத்திலேயும், வெளியிலேயும், தன்னுடைய கொள்கையாகப் பிரகடனப்படுத்தி வந்ததோ அந்தக் கொள்கையையே முதல் கட்டமாகச் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல் களில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைப் பொதுமக்களே நேரிடையாக தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பொது மக்களுக்கு அளித்து தேர்தல் காலங்களில் பணமும் சாதியும் தலைவிரித்து ஆடுவதை ஒரு அளவோடு அரசு கட்டுப்படுத்தி இருக்கிறது. அதே பணியைத் தொடர்ந்து வருகிற தேர்தலின்போது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பெரும் தலைவர் தேர்தலையும் வாக்காளப் பெருமக்கள் தாங்களே நேரிடையாகப் பெரும் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுவரை ஊராட்சி வரிகளை வசூலிக்க வருவாய்த்துறை அலுவலர் களான கர்ணம், நாட்டாண்மைக்காரர்களிடத்திலும் அந்தப் பொறுப்பு விடப்பட்டிருந்தது. அதனால் ஏராளமான வரி பாக்கிகள் பல ஊராட்சி மன்றங்களிலே தேங்கி நிற்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது.

1971 ஜூலை 5] [திரு. மு. சுருளிவேல்]

அதை நிவர்த்தித்து ஊராட்சி மன்றங்களின் நிதி நிலையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு 100 அதிகாரிகளை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பற்றுக் குறையை நீக்க ஊராட்சி மன்றங்கள் எந்த அளவுக்கு விட்டு வரி வசூலிக்கிறதோ அந்த அளவுத் தொகையை அரசு மானியமாக அந்த ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு அளித்து வருகிறது. ஆனால் இந்த வசதி வாய்ப்புப் பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கு வதில்லை. இதன் காரணமாகப் பெரும்பாலான பேரூராட்சி மன்றங்கள் தங்களுடைய அலுவலர்களுக்கு ஊதியத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில்லாமல் பரிதவிக்கக்கூடிய காட்சியை நாம் காண்கிறோம். இந்த சூழ்நிலையில் பேரூராட்சி மன்றங்களால் எத்தகைய நற்பணிகளையும் மேற்கொள்ள முடியாத ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது. எனவே பேரூராட்சி மன்றங்கள் எந்த அளவுக்கு விட்டு வரி வசூலிக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அரசு மானியத் தொகை அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின்கீழ் இருக்கக்கூடிய எல்லாப் பள்ளிகளையும் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ் மையுடன் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சரித்திர ஏடுகளில் படிக்கக் கூடிய சகாரா பாலைவனத்தின் நிலை இருக்கிறது. ராமகிருஷ்ணபுரம், புதுக்கோட்டை என்ற பல கிராமங்கள் பாலை வனப் பிரதேசத்தில் மக்கள் இருப்பதுபோன்ற ஒரு நிலையிலே இருக்கிறது. 25 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்தக் கிராமங்கள் எந்தவித வசதியையும் பெறவில்லை. சின்னமனூர் ஊராட்சி மன்றத்தில் அடங்கியுள்ள பிரதேசத்தில் சாலை வசதிகள் இல்லை. எனவே, அரசு சின்னமனூர் ஊராட்சி மன்றத்தில் அடங்கிய பிரதேசத்தில் சாலைகள் மிக அவசரத் தேவையாக இருப்பதால் உடனடியாக அதற்கு அவசர உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போடிநாயக்கனூரில் சுற்றியுள்ள மலைப் பகுதி களில் ஏராளமான இலவம்பஞ்சு விளைகிறது. அதைத் தமிழ் நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் மூலம் ஒரு தொழிற் பேட்டையை ஏற்படுத்தித் தலையணைகள், மெத்தைகள் தயாரித்து நாட்டின் பல பகுதிகளுக்கு அனுப்பக்கூடிய வாய்ப்பை அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போடிநாயக்கனூரில் பாதாளச் சாக்கடைத் திட்டத்துக்கு அரசிடம் அனுமதி கேட்கப்பட்டுள்ளது. அந்தப் பாதாளச் சாக் கடைத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற நகராட்சிக்கு அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக மத்திய அரசு உதவியைமட்டுமே நம்பியிராமல் மாநில அரசு நிதியிலிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் தொகை ஏறத்தாழ 15,000 கிராம மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வண்ணம் ஏற்பாடு செய்திருப்பதற்கு நான் என்னுடைய பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்து கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய தமிழக கல்வி–உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள உள்ளாட்சித்துறை மானியங்களின் கோரிக்கையின் பேரில் என்னுடைய ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, உள்ளாட்சித் துறையில் இயங்குகின்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 20 ஆண்டுக் கால சர்க்கார் ஆட்சியில் எப்படிச் செயல்பட்டன, 1967-க்குப் பிறகு எந்த அளவுக்கு அவை திருத்தி அமைத்துச் செப்பனிடப் படுகின்றன என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறபோது நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொது மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால், இன்னும் சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற குறைகளை நாம் தீர்த்தாக வேண்டும். குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலமாகத்தான் மக்களுக்கு என்ன சலுகைகள் இந்த அரசால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை அறிய முடியும். ஆகையால், பொது மக்கள் ஊராட்சி மன்றங்களின் பயன்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் போதிய வாகன வசதிகள் எல்லாம் செய்துதர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நான் சார்ந்திருக்கிற மேல் மலையனூர் ஒன்றியத்தில் நான்கு ஆண்டுக் காலமாக ஜீப் இல்லை. தமிழக அரசு போடுகிற திட்டங்களை எல்லாம் பொது மக்களிடத்தில் சென்று எடுத்துச் சொல்வதற்கும் அதிகாரிகள் பல கிராமங்கள் போவதற்கும் வாகன வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. தமிழகத்தில் இருக்கிற 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஜீப் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதை நம்முடைய தமிழக அரசு மறந்திருக்க முடியாது. எப்படியாவது இப்படிப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் காலாகாலத்தில் வாகன வசதியாவது, அப்படி இல்லாதபோது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பொது நிதியிலிருந்து அவர்கள் ஜீப் வாங்கிக் கொள்வதற்கு நம்முடைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

யூனியன் அதிகாரிகளுக்கு, அவர்கள் 1958-ல் போட்டிருக்கக் கூடிய சட்டப்படி பணி ஆற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த விதிகளை மாற்றி அவர்கள் நன்றாகச் செயல்படுவதற்கான விதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால். குறிப்பாக ஒரு எஸ்டிமேட்டைத் தயாரிக்கவேண்டுமானால் யூனியன் என்ஜினியர்களுக்கு உள்ள பவர்—அவர் கொடுக்க வேண்டிய எஸ்டிமேட் 3,000 ரூபாய்க்குத்தான் போடக்கூடிய ஒரு

1971 ஜூலை 5] [திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

விதி இருக்கிறது. அதை உடனடியாக மாற்றி அந்த யூனியன் என்ஜினியர்களுக்கு 5,000 ரூபாய்வரை எஸ்டிமேட் போடவும், 5,000 ரூபாய்வரை சாங்ஷன் பண்ணவும் தமிழக அரசு உத்தரவு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், அங்கே இருக்கின்ற ஒரு ஏ. இ.க்கு இருக்கும் அதிகாரம் 10,000 ரூபாய்வரைதான் அவர் எஸ்ட்டிமேட் தயார் செய்ய முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு தயார் செய்ய வேண்டுமானால், டீ. இ. யை அவர் அணுக வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு வட்டத்திற்கு ஒரு ஏ. இ. என்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 3, 4 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு எஸ்ட்டிமேட் தயாரிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. 10,000-க்கு மேல் சென்றால் அவர் மேற்கொண்டு டீ.இ.-யைச் சந்திக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, யூனியன் ஏ.இ. அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கும் விதியை இந்த அரசாங்கம் விட்டுவிட்டு, அவர் 20,000 ரூபாய் வரை எஸ்டிமேட் போட அவர்களுக்கு தமிழக அரசு உத்தரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு அடுத்து டீ. இ. 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு தான் எஸ்டிமேட் போடலாம். அதை மாற்றி 50 ஆயிரம் ரூபாயாகப் போட வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே குடி தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால், 1967-க்குப் பிறகு அந்தத் துறையிலே இந்த அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, பொது மக்கள் எல்லாம் நம்முடைய அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால், குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு குடி தண்ணீருக்கு இந்த அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கும் பொழுது, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் தங்களுடைய பங்குத் தொகையை செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்த மன்றங்களிலே பங்குத் தொகை போட முடியாத நிலைமை ஏற்படும் பொழுது, அதன் கீழ் உள்ள கிராமங்களிலே குடி தண்ணீர் இல்லாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, அதை உடனடியாக மாற்ற, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே நேரடியாக குடி தண்ணீர் கிணறுகளை இந்த அரசாங்கம் செப்பனிட்டுத் தர வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இணைப்புச் சாலை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ரோடு போடுவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். இந்த ஆண்டு 71 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இந்த பணம் போதுமா என்றால், அது போதாது என்று தான் சொல்லிக் கொள்வேன். இன்றைக்கும் பல கிராமங்கள் சாலைகளினால் இணைக்கப்பட வில்லை. எனவே, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இன்னமும் அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. சி. மணலி கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த சமுதாய வளர்ச்சி திட்டம் பல முனைகளிலே வேலை செய்யும் திட்டமாக இருப்பதால், மாவட்ட கலெக்டரின் கீழே இருக்கக் கூடிய ஒரு இலாகாவாக அது இல்லாமல், மற்ற இலாகாக்களைப் போல் இது தனித் துறையாக இயங்குகின்ற நிலைமை ஏற்படுமானல், இதிலே இப்பொழுது இருக்கும் பல சிக்கல்களை தவிர்க்க முடியும். சமீபத்திலே கூட தஞ்சையிலே இந்த ரெவின்யூ ஸ்டாப் இந்த அபிவிருத்தி சிப்பந்திகள் கலெக்டர் கீழே வேலை பார்ப்பதிலே பூசல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். கிளர்ச்சி நடத்தப்பட்டிருக்கிறது அவர்களால் என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, இந்த அபிவிருத்தித் துறையை ஏன் தனித் துறையாக விரிவுபடுத்தக் கூடாது இந்த அரசாங்கம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது பற்றி மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், இன்றைக்கிருக்கும் ஜனநாயக அமைப்பிலே கூலி வேலை செய்பவர்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே மட்டும், 40, 50 பேர் பஞ்சாயத்து தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி தலைவர்களாக பணிபுரிய வேண்டுமானல், தாங்கள் பிழைக்கவேண்டிய வழியை விட்டுவிட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் பொழுது, இப்படிப்பட்ட தலைவர்களுக்கு அந்தந்த பஞ்சாயத்தினுடைய தீர்மானத்தின்படி குறைந்தபட்ச சம்பளத்தைக் கொடுக்கக் கூடாதா? அது பற்றி ஒரு பரிந்துரை இந்த சர்க்காரிடமிருந்து வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் நடைபெறும் பொழுது அந்தந்த மாவட்டத்தின் கலெக்டர் தான் அதற்கு தலைமை வகிக்க வேண்டும் என்பது ஜனநாயக நாட்டிலே பொருந்தாத ஒன்றாகும். இப்படி நான் சொல்லுவதன் மூலம், கலெக்டரின் மதிப்பையோ, அல்லது அவருடைய பொறுப்புகளையோ குறைத்து மதிப்பிடுவதாக யாரும் கருதவேண்டாம். அப்படி நானும் கருதவில்லை. அது மாற்றப்படவேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. அந்த கூட்டத்தை கலெக்டர், ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர், ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர் ஆக இந்த மூவரும் சேர்ந்து நடத்துவது என்பது நல்லது. இப்படி ஒரு மாற்றத்தைக்கொண்டு வருவது, இந்த ஜனநாயகத்திற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் சில பொது இடங்களுக்கு நிலங்கள் தேவைப்படும் பொழுது அந்த ஊரிலே இருக்கக் கூடிய மக்கள் அதற்கு பணம் கொடுத்து பல உதவிகள் செய்ய முன் வந்தால், அந்த ஊரிலே இருக்கும் ஏகபோக நில அதிபர்கள் இதற்கு தடை போடுகிறார்கள். இதற்கு காரணம், நிலங்களும், மனைக் கட்டுகளும் ஏகபோகமாக ஒரு சிலர் கையிலே இருப்பதால் தான். எனவே, சில

பெரிய மனிதர்களின் உதவியால் தான் அப்படி நிலங்களை பெற வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஊர் நன்மைக்காக நிலம் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அத்தோடு, நான் சொன்னவர்களுக்கா நீங்கள் ஓட்டு போட்டீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இதைத் தவிர்க்க, அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்களிலே நிலத்தை கட்டாய ஆர்ஜிதம் செய்யக் கூடிய அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் தான், அந்த ஊரிலே ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது அல்லது மற்ற பல கட்டடங்களை கட்டுவதற்கான நிலைமை ஏற்படும் என்று இந்த சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஊரிலே ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அதற்கு மூன்று வருஷமாக நிலம் பெற முயற்சி இருந்தாலும், இடம் கிடைப்பதில்லை. காரணம், அந்த நிலங்கள் எல்லாம் 2, 3 பேர்கள் கையிலே இருக்கின்றன. 3,000 அல்லது 4,000 ரூபாய் வசூலித்து கொடுத்தாலும், கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். எனக்கு ஓட்டு போட்டாயா, என்னுடைய மகனுக்கு ஓட்டு போட்டாயா எலெக்ஷனிலே என்கிறார்கள். எனவே, "கட்டாய ஆர்ஜிதம்" செய்யும் அதிகாரத்தை இந்த சர்க்கார் அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், நிதி ஒதுக்கும் பொழுது, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலேயும் இருக்கும் பின் தங்கிய பிரதேசங்களுக்கு முக்கிய இடம் தரும் வகையிலே இன்றைக்கு ஒரு நடைமுறை வகுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு ஊருக்கு பல சௌகரியங்கள் இருக்கும் பொழுது, அந்த ஊருக்கே இன்னும் பல சௌகரியங்களை செய்து கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறது. காரணம், செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் அங்கே பஞ்சாயத்து தலைவராக வந்திருக்கிறார் என்றால், எங்கள் ஊருக்குத் தான் ரோடுகளை போட்டுக் கொள்ளுவேன் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால், மற்ற பின் தங்கிய பிரதேசங்களிலே அப்படிப்பட்ட ரோடு வசதியோ லைட் வசதியோ அல்லது குடிநீர் வசதியோ இல்லாமல் இருப்பதை அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் கவனிக்கப்படவில்லை. இதை சர்க்கார் உணர்ந்து, அப்படிப்பட்ட பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு முதலிலே வசதி செய்யப்படக்கூடிய அளவிலே திட்டம் இடவேண்டும், அதற்கான ஏற்பாடுகளை இன்றைக்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீன் வளர்ப்பு தொட்டிகளை கட்டுதல் சம்மந்தமாக, குளம், குட்டைகள் அதிகமாக இருக்கும் கிராமங்களிலே இப்படி தொட்டிகளை கட்டத் தேவையில்லை. அங்கே அநாவசியமாக சிமென்ட்டையும், கல்லையும் போட்டு கட்டுகிறார்கள். சில இடங்களிலே அப்படிப்பட்ட தொட்டிகளிலே மீனை இருப்பதில்லை. இதற்கு என்று ஒரு கான்டிராக்ட். 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ரூபாயிக்கு கான்டிராக்ட், எனவே, குளம் குட்டைகள் இருக்

கும் ஊரிலே இப்படி மீன் தொட்டிகளை கட்டுவது அர்த்தமற்றது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, பஞ்சாயத்துக்களிலே கட்சி அரசியலை விட்டுவிட்டு, காரியங்களை ஆற்றவேண்டும். ஒரு இடத்திலே ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர் ஒரு கட்சியாக இருக்கலாம், அங்கே இருக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் வேறு கட்சியாக இருக்கலாம், அதற்காக காரியங்களை ஆற்றும் பொழுது முரண்பாடு வரவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது. எனவே, எல்லோரும் நல்ல எண்ணத்துடன் பிரச்சினைகளை கவனத்தில் கொண்டால், இந்த வேறுபாடு எல்லாம் மறைந்து விடும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எனவே, என்னுடைய அனுபவத்திலே இருந்து சொன்னவற்றை வைத்துக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் கவனித்து காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும். நிதி ஒதுக்கிடுவதிலே கூட வேறுபாடு காட்டப்படுவதாக என்னிடம் சிலர் சொன்னார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஒன்றியங்களிலே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். அந்த ஒன்றியங்களுக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். எனவே, நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் பொழுது எல்லா ஒன்றியங்களின் தேவைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு தான் நான் சொல்ல விரும்புவது. நன்றி.

திரு. கா. காளிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை மனதார வரவேற்று, எங்களுடைய வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தேவைகளை சுட்டிக்காட்டுகின்ற வகையிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களை சொல்ல விழைகின்றேன்.

தமிழகத்தின் இரண்டாவது பொற்காலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ராஜராஜ சோழன் காலத்திலே இருந்து கிராம சுய ஆட்சியின் அடிப்படையிலே ஊர் ஆட்சி மன்றங்கள் மக்கள் ஆட்சி முறைகளுக்கு ஏற்ற முறையிலே சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காணுகிறோம். ஊராட்சி தான் மக்கள் ஆட்சியின் ஆணிவேர் என்பார்கள். நாட்டின் ஜீவ துடிப்பே கிராமங்களில் தான் இருக்கிறது என்று மறைந்த காந்தி அடிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த மகாத்மா காந்தி கனவு கண்ட ராம ராஜ்யத்தை தென்னாட்டு காந்தி அண்ணா அவர்களின் வழி வந்த அவர்களுடைய தம்பிமார்கள் உருவாக்கும் அளவிலே இந்த மானியக்கோரிக்கை அமைந்திருப்பதைக் கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன். அதுவும், நடந்து முடிந்த ஊராட்சி தேர்தல், அதற்கென்று தனி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டு, நடந்து முடிந்திருப்பது, வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். இதை ஜனநாயக விற்பன்னர்கள் நிச்சயமாக

பாராட்டுவார்கள். இந்நாட்டு மக்கள் ஒரு ஜனநாயக தேர்தலிலே தேறியிருக்கிறார்கள் என்பதை நடந்து முடிந்த தேர்தல்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைமையிடங்களில் எல்லாம் வானொலிப் பெட்டிகள் இல்லாத நிலை யில்லை என்ற அளவுக்கு நிலைமை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பாராட்டத்தக்க அம்சங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்திற்குச் சென்று சிகிச்சை செய்துகொள்வதற்கு ஏற்ற வகையில் அந்த ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த ஊருக்கும் சுற்றியுள்ள சிற்றூர்களுக்கும் வேண்டிய இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்கப்பட வில்லை.

பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியது போல் குடிநீர் பற்றாக்குறை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் இருக்கிறது. சிவகாசி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் குடிநீர் பற்றாக்குறை மிக மோசமான நிலையில், பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறது. பொதுக் கிணறுகளிலும் குடிநீர் இல்லை. 100-க்கு 95 சதவிகித பொதுக்கிணறுகளில் குடிநீர் இல்லை. தனியாருக்குச் சொந்தமான கிணறுகளுக்குச் சென்று, வெகு தூரம் நடந்து சென்று குடிநீர் கொண்டுவருகிறார்கள். தண்ணீர் என்பது தாராள மாகக் கிடைக்கிறதென்பதைத்தான் ஒரு மரபுச் சொல்லாகச் சொல்லுவார்கள். பணம் தண்ணீர் போல் செலவாகிறது என்பார் கள். ஆனால், என் தொகுதியில் பணத்தைக் காட்டிலும் தண்ணீரைச் சிக்கனமாகச் செலவழிக்க வேண்டிய நிலையிருக் கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம், பணம் செலவழித்து கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதன் மூலம் மட்டும் குடிநீர்ப் பற்றாக் குறையைத் தீர்த்து விடமுடியாது. கிணறுகளை ஆழப்படுத்தினா லும் தண்ணீர் கீழே கீழே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்கின்ற திட்டம் வகுக்கப்படவிருக் கின்றன என அறிகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை அமுல்படுத்தினால், சிவகாசி, ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர் போன்ற பகுதிகளில் குடிநீர் பற்றாக் குறையைத் தீர்க்க முடியும், அதனைச் செய்ய வேண்டு மென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலை அமைப்புகள் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் இணைக்கின்ற அளவிற்கு இருக்கவேண்டும். இப்போது பல ஊர்களுக்கு ஒழுங்கான சாலை வசதிகள் இல்லை. இன்னும் பல சாலைகளில் பாலங்கள் இல் லாத நிலையிருக்கிறது. பெரிய கொல்லப்புறம் என்ற ஊர் சாத் தூர் ஒன்றியத்தில் இருக்கிறது. அந்த ஊருக்குச் செல்லவேண்டு மானால் ஒரு ஆற்றைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஊருக்கு ஒரு பொதுக்கூட்டத் திற்குப் போகும்போது அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து விட்ட காரணத்தால், மிக் குறுகலான அணைக்கட்டின் மேல் நடந்து

செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சாத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியின், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகுத் தேவர் அவர்கள் கூட ஒரு நிகழ்ச்சிக்குச் சென்று விட்டு திரும்பும்போது. ஆற்றில் தண்ணீர் வந்துவிட்ட காரணத்தால் ஊருக்குத் திரும்ப முடியாமல், 2, 3 நாள் அந்த ஊரிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு சாலைப் போக்குவரத்து மோசமான நிலையில் இருக்கிறது.

இந்த மானியக் கோரிக்கையில் கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் ஒன்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் இருப்பவர்கள் வேலைவாய்ப்பின்மை காரணமாக கிராமங்களை விட்டு நகரங்களுக்குச் சென்று, அங்கே நகரங்கள் வீக்கமாகவும், கிராமங்கள் எலும்புக்கூடாக ஆகிக்கொண்டு வருகின்ற நிலைமை கண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்கள். இனிமேல் கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்குச் செல்லும் நிலைமை இல்லாமல் நகரங்களிலுள்ள மக்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்கின்ற அளவில் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் நிலைமை உருவாக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நம்முடைய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். கிராமப்புறப் பகுதிகளில் வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குகின்ற ஒரு திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொடக்கக் கல்வி, உயர்தொடக்கக் கல்விக்கூடங்களில் மதிய உணவுத் திட்டம் செயல்படுவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று தான். ஆனால், அந்தத் திட்டம் ஆசிரியர்களுடைய வேலையை, மாணவர்களுடைய கல்வியைப் பாதிக்கின்ற அளவிற்கு, அதற்கென்று ஒரு தனிக் கணக்கு எழுதி, சமையல் போன்ற வேலைகளில் மாணவர்களைப் பயன்படுத்தவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த மானியக் கோரிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல் பூவிருந்தவல்லியில் இருப்பது போல், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் ஒரு மையச் சமையல் கூடத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை மனதார ஏற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Mr. Chairman, Sir, I rise to offer my opinion on the Demand relating to the Community Development Projects, etc., moved by the Hon. Minister for Local Administration.

While speaking on this Demand, I wish to say that there are many welcome features. Before I refer to them, I wish to make a submission. Sir, the time allotted to hon. Members is very limited and I request the Government through the Chair that the Chair may accept that the speech made by the Hon. Minister may be accepted as read because the Hon. Minister takes much of the time with the result that the Members are deprived of the time to speak.

Sir, the most important thing relates to Mahalir Manrams. Now though the objective is one Mahalir Manram for one panchayat with the maximum of 30 per block, we should give due regard and

importance to the various Mahalir Manrams that are now functioning. The allotment for each Manram is to the tune of Rs. 4,000. The sum of Rs. 4,000 is a very meagre amount considering the activities of these Manrams. If we take the districts of Ramanathapuram, Salem, North Arcot and Tiruchirappalli into consideration, they are functioning very well and I request the Hon. Minister to increase the amount. We have to find out the real work that is done by these Manrams, particularly the activities connected with sewing machines. I understand that the Mahilar Manram should also collect 50 per cent of the amount to match with the 50 per cent grant. But I find that in many cases in rural areas they are unable to collect this 50 per cent. In this connection, I wish to point out that in the case of the Village Works Programme the 25 per cent contribution by the people is waived. So I request the Government that with regard to the Mahalir Manrams also, the 50 per cent should be reduced or waived. Otherwise, it will be very difficult to carry out the various programmes conducted through these Manrams. I also suggest that the various departments and the Government should also see that the products that are produced by these Manrams which are of quality and marketing value are utilised by them.

Then I come to the Harijan Welfare Schools and the Mid-day Meals Programme. This is a very important programme concerning the downtrodden community. Though the mid-day meal programme is a welcome feature—it has been in vogue for many decades—the food that is being supplied to 40,000 children in the slum areas is of mal-nutritious value than nutritious value. Let it not be misunderstood that I am criticising the Government. I understand their difficulties well. In this connection, I wish to point out that the food which is supposed to be cooked for their welfare, is cooked the previous night and brought to the schools the next morning at 11 a.m. That food becomes stale and would create so many endemics and epidemics and also so many other diseases. So, I request the Government to take serious steps to see that the food is cooked the same day and then distributed to the children in the Harijan Welfare Schools. Digging of wells and construction of link roads have been spoken of by many hon. Members. I do not want again to go into details. I hope Government will consider all those minimum necessities of the vilage-folk.

There is the Slum Clearance Board. I welcome it. The clearance of slums has been a problem of the previous Government and the present Government, for many years. Not only of Government, this has been a problem of the public too. I would like to offer a suggestion. There is a scheme to put up many—storeyed buildings at a cost of many lakhs of rupees for slum dwellers. Are these going to benefit the slum people? That is the problem. If that is going to benefit the slum people I wish to point out one important thing. On the Marina it is said they are going to put up buildings for fishermen and other backward

communities. Government had been kind enough to erect some buildings. It is said some people had also come. Let me tell our experience. The previous Government constructed quarters for fishermen in Santhome and the quarters were not occupied by them. They are unwilling to move from where they are. The Chairman of Slum Clearance Board, Thiru Rama Arangannal is here. The other day during question—hour the Hon. Chief Minister said it would be better that these people are accommodated where they are. If that is done, let me say it would become a menace to society. I should say that if the fishermen are going to be located in the places where they are, in the Marina, then there would be a menace. The children of the fishermen would be creating a lot of nuisance and the beauty of Marina would be definitely spoiled. We are having the finest beach possible and we should preserve its beauty.

Perhaps you may remember, Sir, that in 1953 the Hon. Leader of the Opposition in the Council, Dr. A. L. Mudaliar put up a valiant fight and vehemently opposed the issue and said that no building, irrespective of whether residential or institutional, should come opposite the Marina Beach. This is one of our beauty spots and it should be preserved. Many people came forward to purchase land opposite the Marina at that time and it was emphatically rejected. Now I find that the slum dwellers, fishermen and others are going to be accommodated where they are. If that is done their children would only spoil the beauty of Marina and the nuisance that would be created by them would be terrible. They should be comfortably accommodated at some other place. With our experience of Santhome, we can't be definite that they would occupy the quarters built by them for their use.

I want the Slum Clearance Board and the Housing Board to consider the matter deeply and sincerely recommend that in giving special extra privilege to any particular community, the welfare of the other communities should be taken into consideration. Let it be a Slum Clearance Board and not a Political Clearance Board.

In the 'magalir manram' through primary health centres contraceptives are being supplied under family planning programme. I wish to say that the contraceptives that are being supplied there are not being used or misused by village women for want of proper instruction by para—medical officers. Large quantities of contraceptives are being distributed for which much money is being spent. Recently I had a report from Siddha doctors that there is a specific Sidda medicine which is very effective so far as family planning is concerned. I request Government to take this into consideration in consultation with eminent Siddha doctors and try to popularise this Siddha medicine in the "mathar sangams". Thank you.

1971 ஜுலை 5]

* திரு. க. பழனிவேலன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப்பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அதிகப்பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றி வருகிறவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலர்கள் தான். இன்றைய தினம் அந்த அலுவலர்களே இரண்டு பிரிவுகளாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆணையாளர், கணக்கர் (அக்கவுண்டென்ட்), மேலாளர் (மேனேஜர்) இரண்டு எழுத்தர்கள்தான் அரசு அலுவலர்கள். இவர்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாவட்டத்திற்குள் மாற்றுதல் செய்யலாம். ஒன்றிய அலுவலர்கள் (யூனியன் ஸ்டாப்) ஒன்றிய நியமனக்குழுவினால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருப்பதால் சரியான முறையில் வேலை செய்வதில்லை. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இருக்கும் எல்லா அலுவலர்களையும் அரசு தன்கீழ்க் கொண்டு வந்து நியமனம் செய்வதோடு எல்லோரும் நல்லமுறையில் வேலைசெய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாவட்ட அளவில் மாற்றல் செய்ய அதிகாரம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து ஊராட்சி ஒன்றிய அலுவலகம் அந்தப் பகுதியில் மையமான இடத்தில் அமைவது வழக்கமாக இருக்கிறது. சாலை போக்குவரத்து சரியான முறையில் இல்லாததால் பக்கத்து இடங்களில் குடியிருக்கிற அலுவலர்கள் நேரத்தில் அலுவலகத்திற்கு வர முடியாத நிலையும், அதனால் வேலை பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் உள்ள அலுவலர்களுக்கு அரசாங்கமே குடியிருப்பு கட்டித் தர ஆவன செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டம் சீனப் படையெடுப்பின் காரணமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டது என்று அறிகிறேன். இந்தத் திட்டத்தை வரும் ஆண்டிலாவது மீண்டும் தொடங்கவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களைத் தாம் பிரிக்கும்போது (க்ளாசிபிகேஷன் ஆப் பஞ்சாயத்து யூனியன்) நிலவரி அடிப்படையில் தரம் பிரித்து வருகிறார்கள். பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் பின்தங்கிய நிலைமையையும் மனதில் கொண்டு சில சலுகைகளை இவற்றுக்குத் தனியாக அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணி புரியும் கால்நடை வளர்ச்சி அலுவலர்கள் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தப்படுவதை வரவேற்கிறேன். கால்நடை மருத்துவர் (வெட்டர்னரி டாக்டர்ஸ்), வேளாண்மை வளர்ச்சி அலுவலர்கள் மிக அதிகமான பகுதிக்குச் சென்றுவர வேண்டியிருப்பதால் இவர்களுக்கு அரசாங்கமே

மோட்டார் சைக்கிள் முழு மானியமாகவோ அல்லது பாதி மானியம் பாதி கடன் என்ற அடிப்படையிலோ வாங்கித் தந்துதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து இ. ஓ. ரெவின்யூ வரி வசூலைக் கண்காணிக்கவும் பஞ்சாயத்து இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு இருந்தால் அகற்றவும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியான முறையில் கடமையை ஆற்ற முடியவில்லை என்பது ஊராட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே ஆக்கிரமிப்பைப் பொறுத்தவரையில் உடனடியாக அகற்ற தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கம் வேறு ஏதாவது வழிவகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல காலரா வரக்கூடிய பகுதிகளில் யுனெசெப் உதவியுடன் கூட குழாய்க்கிணறுகளை அமைத்து, குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நரம்புச் சிலந்தி நோயினால் பாதிக்கப்படுகிற உடையார்ப்பாளையம், பெரம்பலூர் போன்ற வட்டாரங்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் உள்ளூர் சாலைகள் மானியம் சாதாரண பகுதி, கடற்கரைப் பகுதி, மலைப் பகுதி, கழிமுகப்பகுதி என்று பிரித்து ரூ. 600, ரூ, 800, ரூ, 1,500 என்ற அடிப்படையில் ஒரு மைலுக்கு மானியம் அளிக்கிறார்கள். களர் மண், களிப்பு மண் ஆகிய பகுதிகளில் சாலை போடுவதற்கு மிகுந்த செலவாகிறது. ஆகவே இந்தப் பகுதிகளுக்குத் தனிச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மதிய உணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அது ஆசிரியர்களுக்கு அவப்பெயரைத் தேடிக் கொடுக்கும் திட்டமாக இருக்கிறது. ஊராட்சிகள் தர வேண்டியதையும், வசூலிக்க வேண்டியதையும் பரிசு சீட்டு திட்டத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் நிதியிலிருந்து தர வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு அவப்பெயர் ஏற்படாமல் நடைபெற ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை பரிசு சீட்டு நிதியிலிருந்து எடுத்து வழங்க வேண்டும்.

அடுத்து சமூகக் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா ஊராட்சிப் பகுதிகளுக்கும் வானொலிப் பெட்டி வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அவற்றைப் பழுதுபார்க்க கோட்ட அளவில்தான் ரேடியோ இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவர் பரந்த அளவில் எல்லா இடங்களிலும் சென்று பழுது பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே, ரேடியோ பெட்டிகளை ஊராட்சிகளே பழுதுபார்த்துக்கொள்ள வசதி செய்து தர வேண்டும், என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5]

*திரு எம். ஆர். கண்ணன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இன்றைய மானியங்களை வரவேற்று, எனது தொகுதி மக்களுடைய வேண்டுகோளை இந்தச் சபை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, சென்னைவாழ் மக்கள் தமிழக அரசைப் போற்றி வருவதற்கான முக்கிய காரணங்களாக இருப்பவை வீராணம் திட்டம், கூவம் திட்டம், குடிசை மாற்று வாரியம் இவை மூன்றும் மிகமிக இன்றியமையாத திட்டங்களாகும். நமக்கெல்லாம் தெரியும், 1967 வரைக்கும் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சிதான் மத்தியிலும், மாநிலத்திலும் இருந்து வந்தது. அவர்களுக்கு இந்த மூன்று பிரச்சினையிலும் எண்ணம் ஏற்பட்டதோ, என்னவோ, நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சி நடைபெறவில்லை. 1959-லே மாநகராட்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கைப்பற்றி, பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பின்னர் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதுவரை காங்கிரஸ் கட்சியின் கையில்தான் மாநகராட்சியின் நிர்வாகம் இருந்தது. சென்னையிலுள்ள நிலைமைக்கு தமிழக அரசுதான் பொறுப்பு என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகிறார்கள். 1946-லேதான் சென்னை புறநகர் பகுதிகள் சென்னையுடன் சேர்க்கப்பட்டன. எக்ஸ்டெண்டெட் ஏரியாக்களுக்கு—புறநகர்ப் பகுதிகளுக்கு—1959 வரையில் எந்தவிதமான அபிவிருத்தியும் செய்யப்படாமல் இருந்தன. 1959-60 வரைக்கும் கிட்டத்தட்ட 15, 16 ஆண்டுகள் அப்படியே இருந்தன. 1959-லே கழகம் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னர்தான் புறநகர் பகுதிகளுக்கு சாக்கடை வசதி, விளக்கு வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி போன்றவையெல்லாம் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை சென்னைவாழ் மக்கள் மறக்க மாட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் செய்ததனால்தான் சென்னையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் செல்வாக்கு சிறிதுகூட இல்லாமல் போனதற்குக் காரணம். புறநகர்ப் பகுதிகளில் அபிவிருத்தி வேலை செய்துதான் சென்னையுடன் சேர்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால், எந்தவித அபிவிருத்தி வேலைகளையும் காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்யவில்லை. அவர்கள் செய்தது எல்லாம் பெரும் பணக்காரர்களுக்கு சலுகை செய்தார்களே தவிர, வேறு எதுவும் இல்லை. இங்கே பேசிய அம்மையார் அவர்கள் தவறாகச் சொல்கிறார். சென்னை நகரத்தின் நிலைமைக்கு தமிழக அரசுதான் பொறுப்பு என்று. அவர் கூற்று சரியானது அல்ல.

எனது தொகுதியிலுள்ள பக்கிங்ஹாம் கால்வாய், என்னுடைய தொகுதியில்தான் ஆரம்பிக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் ஒன்றிரண்டை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பக்கிங்ஹாம் கால்வாயை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து பேசின் பிரிட்ஜ் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன். இது சில ஆண்டுக் காலமாக நடந்து வருகிறது. அந்தப் பகுதியில் போகிற வண்டிகளையெல்லாம் வால்டாக்ஸ் ரோடு பக்கமாகத் திருப்பிவிடுவதன்

காரணமாக விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு, ஒன்றிரண்டு பேர் உயிர் இழந்ததற்கும் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. மேலும் கத்திவாக்கம் ஹைரோடில் குடிசைகளைப் போட்டு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயில் ரிஃபைனரி, இண்டியன் ஆயில் போன்ற பகுதிகளுக்குச் செல்லுகின்ற இந்த ரோடு, அகலமாக இருக்கவேண்டும். இதை அகலப்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். எதிர்காலத்தில் போக்குவரத்துக்கு தேவைப்படுவதால், இந்த ரோடை அகலப்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய பகுதியில் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கன் குளம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அதில் தண்ணீர் இருந்தது. இப்போது தண்ணீர் இல்லை. முன்னர் அந்தக் குளம் உபயோகத்தில் இருந்தது. இப்போது வெளிக்குச் செல்வதற்குத்தான் பயன்படுகிறது. சிலர் அந்தக் குளத்தை அசுத்தப்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே, நகராட்சி அதிகாரிகளும், மற்ற அதிகாரிகளும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தப் பகுதியை ஒரு மார்க்கெட்டாகவோ, அல்லது பார்க்காகவோ மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தண்டையார்பேட்டை ரயில்வே கேட், எந்த அபிவிருத்தி வேலையை எடுத்துக்கொண்டாலும் வட சென்னை புறக்கணிக்கப்படுகிறது. தென் சென்னையில் அபிவிருத்தி வேலைகள் உடனுக்குடன் செய்யப்படுகின்றன. ஏனெனில் மந்திரிமார்களும், மற்றும் அதிகாரிகளும் தென் சென்னைப் பகுதியில்தான் இருக்கிறார்கள். வட சென்னை தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதி. ஆகவே, வட சென்னை புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். தண்டையார்பேட்டை ரயில்வே கேட், குறிப்பாக மேற்கே இருப்பவர்கள் கிழக்கே காலரா ஆஸ்பிட்டலுக்கும், கிழக்கிலுள்ள தியணைப்பு வண்டிகள் மேற்கிலுள்ள குடிசைப் பகுதிகளுக்கு அவசர காலங்களில் வரவேண்டுமென்றால் ரயில்வே கேட் திறக்க அரை மணி, முக்கால் மணி நேரம் காத்துக் கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவசரத்திற்கு கிழக்கேயிருந்து மேற்கேயும், மேற்கேயிருந்து கிழக்கேயும் வர ரயில்வே கேட் தடையாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு ஒரு ஓவர் பிரிட்ஜ் அல்லது கீழ்பாலமோ கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் கட்டடங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட வேண்டும்.

இன்னும் கவர்ன்மென்ட் பிரஸ் க்வார்ட்டர்ஸ் இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் கவனிக்கவேண்டும். இந்த ஆட்சியின் கொள்கைகளை, செயல்களை மக்கள் மனமார வரவேற்கிறார்கள். ஆட்சியின் திட்டங்களை செயல் முறைப்படுத்தும் போது, அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள், அருள்கூர்ந்து, 'இந்தப் பகுதியில் தாங்கள் இருந்தோம், தங்கள் காலத்தில் இன்னின்ன வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செய்தோம், இன்னின்ன அபிவிருத்திகளைச் செய்தோம்" என்று எண்ணத்தக்க வகையில் காரியங்களை ஆற்ற

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து, தங்கள் பகுதி வேலைகளைச் செவ்வனே செய்ய வேண்டும். இவர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர்களை நகரசபையோ, சர்க்காரோ வைத்திருக்கலாம். ஒவ்வொருவரையும் கண்காணிப்பது என்பது இயலாது. அப்படிக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கே அதிக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும். ஆகவே, அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து, நாணயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குடிசை மாற்றுவாரியம். இப்பொழுது குடிசைகளை மாற்றுகிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்தின் தலைவர் எனது தொகுதியில் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்கள் தனித்தனியான விடுகள் கேட்கிறார்கள். சில இடங்களில் அது முடியும். பல இடங்களில் அது முடியாது. அப்படிப் பார்த்தால் சென்னை நகரத்தில் எல்லோருக்கும் தனித்தனி வீடு கட்ட இடம் கிடைக்காது. குடிசைகளை மாற்றி வீடுகளாகக் கட்டித் தரும்போது சின்ன இடமாக இருந்தாலும், போதுமான நல்ல முறையில் பவுண்டேஷன் வசதிகள் செய்து தர வேண்டும். இப்பொழுது சின்னக் குடும்பமாக இருந்தாலும், வருங்காலத்தில் பெரிய குடும்பமாக வளர்ச்சியடையக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. நாம் இடத்தை அகலப்படுத்துவதற்கு வசதியில்லை. கட்டடம் மேல் நோக்கிதான் செல்ல வேண்டும். ஆகவே, கட்டடத்தை அமைக்கும்போது நல்லகெட்டியான முறையில் பவுண்டேஷன் அமைத்தால் மேலும் மேலும் கட்டடங்களை உயர்த்திக்கொண்டு செல்ல வழி பிறக்கும். கூடுதலாக கட்டடத்திற்கு ஐந்நூறு, ஆயிரம் ரூபாய் என்று ஆனாலும்கூட, பவுண்டேஷனை நல்ல முறையில் அமைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலிலே எம்.எல்.ஏ.-க்கள் பங்கு பெறுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியின் அபிவிருத்திக்காக அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஆலோசனைகளை லோகல் அதாரிட்டிக்குச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் சென்னையிலுள்ள எங்களுக்கு எல்லாம் அம்மாதிரியான வாய்ப்பு இல்லை. சென்னையின் பெருவாரியான பணிகளை கார்ப்பரேஷன் செய்கிறது. பகுதிகளின் குறைபாடுகளை, அபிவிருத்திப் பணிகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் கார்ப்பரேஷன் கவுன்சில் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள பிரதிநிதித்துவம் பெற வேண்டும். இதைப்பற்றி லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் மினிஸ்டர் அவர்களிடம் கூறியிருக்கிறோம். அவர்களும் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். சென்னை நகர எம்.எல்.ஏ.க்கள் கார்ப்பரேஷனில் பிரதிநிதித்துவம் பெற வகை செய்ய வேண்டும். கார்ப்பரேஷன் என்ன என்ன அபிவிருத்திகளைச் செய்கிறதோ அதன் விவரங்களை அந்தந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்ப வகை செய்ய வேண்டும். தவறு செய்தால் அதைச் சட்டமன்றத்திலே எடுத்துக்காட்டுவார்கள். என்ற அச்சமும் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கும். வேலையும் நன்றாக

நடைபெறும். ஆகவே, கார்ப்பரேஷனில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்க வகை செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற நல்ல நிலைமைகளையெல்லாம் செய்கிற நேரத்தில் நம்முடைய அமைச்சர்கள் 'நாங்கள் சாமான்யர்கள்' என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நான்கு கோடி மக்கள் இவர்களுடைய பின்னால் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு வலிவு இருக்கிறது. ஏதோ அமைச்சர் தங்களைத் தாங்களே குறைபட்டுக் கொள்வது போல 'நாங்கள் சாமான்யர்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். அதை மக்கள் தவறாக உணர்ந்துகொள்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நாங்கள் அமைச்சர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறோம், அமைச்சர்கள் இவ்வாறு குறைப்பட்டுக்கொள்கிறார்களே என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஃபார் இன்பர்மேஷன் ஸேக், ஏதோ, ஓரிரு டிகிரி படித்துவிட்டு, இரண்டு, மூன்று பங்களாக்களும், கார்களும் வைத்திருப்பவர்கள்தாம் செல்வாக்குள்ளவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. நாம் அந்த அளவுக்குப் படிக்கவில்லையென்று அந்தக் குறைபாடு இருக்கலாம். ஒரு துறையிலே ஸ்பெசிபிக் நாலேட்ஜ் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எடுத்துச் சொல்லும்போது புரிந்துகொள்கிறோம். பர்ட்டிகுலர் சப்ஜெக்டில் டிகிரி வாங்கிவிட்டு, கார் வைத்துக்கொண்டு, பங்களாக்களில் இருப்பவர்கள்தாம் பிரபுக்கள். அவர்கள்தான் ஆட்சிக்கு வர வேண்டும். அவர்களைத்தாம் மக்கள் மதிப்பார்கள் என்று நம்முடைய அமைச்சர்கள் எண்ண வேண்டாம். நமக்கு மனித சக்தி தவிர வேறு எந்த சக்தியும் தேவையில்லை. இந்த அரசின் கொள்கைகளைப்பற்றி தமிழக மக்கள் பாராட்டி வருகிறார்கள். இவற்றைப்பற்றி அன்பர்கள்கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

அடுத்து, நாம் அபிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்யும்போது சில சில தவறுகள் ஏற்படலாம். அதற்கு அமைச்சர்கள் பொறுப்பு அல்ல. அதைக் கவனிக்கிற அதிகாரிகள்தாம் பொறுப்பு. முரண்பட்ட கொள்கையாக ஏதாவது இருந்தால் அதிகாரிகள் எடுத்துச் சொன்னால், திருத்திக்கொள்ளலாம். அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்டவைகளை தைரியமாக எடுத்துச்சொல்லலாம். மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவே இங்கே இருக்கிறோமே தவிர, சுயநலத்திற்காக அல்ல. காரியங்களை மேற்கொள்கின்றபொழுது அனுபவ வயது, அனுபவ அறிவுகூட வேண்டும். நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். மக்களுடைய நல்வாழ்விலே ஈடுபடும்போது, நாங்கள் பெரியவர்கள் நீங்கள் பெரியவர்கள் என்ற அளவிலே இருக்கக்கூடாது. மக்களுடைய தொண்டிலே கட்சி வித்தியாசம் காட்டக்கூடாது என்பதைத்தான் மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு இருக்கிற முதல் எல்லாம் அது ஒன்றுதான். அந்த ஒரு முதலை வைத்துக்கொண்டுதான் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்று வருகிறோம். இந்த அரசு மக்களுக்கு நல்ல பல பணிகளைச் செய்துவருகிறது. தொடர்ந்து

செய்துவரும் என்று சொல்லி எனக்குப் பேச வாய்ப்பினை நல்கிய தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் :** மரியாதைக்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை மானியத்தின் மீது நான் பேச நிற்கிறேன். இங்கே பேசிய மதிப்புமிக்க நண்பர்கள் பலர் மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்று இனிமையாகச் சொல்லி விட்டு பிறகு குளம் இல்லை, பாதை இல்லை, ஆஸ்பத்திரி இல்லை, ரோடு இல்லை, தண்ணீர் வசதி இல்லை என்று சொல்வது எனக்கு விசித்திரமாக இருந்தது. அதை ஒப்புக்கொள்வதோடு எங்களுடைய குறைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறோம் என்ற எண்ணத் தோடுதான் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்கிறார்கள் என்று கருது கிறேன். நான் கிராமத்திலே பிறந்தவன். தலைநகரிலே இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமமும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்களுடைய தஞ்சை மாவட்டம், மிக வறட்சியாக உள்ள இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மற்ற மாவட் டங்கள், ஒவ்வொரு கிராமம்பற்றியும் நான் நன்றாக அறிவேன். கிராமங்கள் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன என்பதை நான் மனப் பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் பூரண வளர்ச்சி அடைந்து இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடிய வில்லை.

நான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். எம்.எல்.ஏ.-வாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு சென்றிருந்தேன். அங்கே டோலியிலே தூக்கிச் சென்றார்கள் என்னை. காரணம் அங்கே சரியான பாதையில்லை, மணற் பாதை. தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றிருந் தேன். அது வண்டற்பகுதி. பாதையில்லை, வயப்பிலே செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஊருக்கும் பாதைக்கும் உள்ள தொடர்பு கிட்டத்தட்ட இரண்டரை மைல் இருந்தது. இதுபோன்று தமிழ் நாடு முழுவதும் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

இருபத்தைந்து முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு நான் பார்த் திருக்கிறேன். எந்தக் குளத்தில் குளிக்கிறார்களோ அதே நீரைத் தான் குடித்துக்கொண்டும் இருந்தார்கள். இப்பொழுதும் அது சில கிராமங்களிலே இருக்கிறது. அதேமாதிரி நிலையால்தான் நோய் வளர்கிறது. எல்லா மதிப்பு மிக்க நண்பர்களும் பேச்சிலே குடி நீர் பற்றிய பேச்சு மிகவும் அழுத்தமாகப் பேசப்பட்டது. நானும் அமைச்சர் அவர்களிடம் அதையே கூறுகிறேன். நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு நான் பார்த்த அலிபாதுஷா நாடகம் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அரசர் செலவினங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது எடும் பேரேடும் உதைத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது மேலே சில செலவினங்களைப்பற்றி ஏன் பேசுகிறீர் என்று கேட்டாராம் அமைச்சர். இங்கே இவ்வளவு பணம் என்று

ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். முதலீடு என்று சொல்லிவிட்டார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். படிப்படியாகத்தான் செய்யவேண்டு மென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நம்முடைய விண்ணப்பமும் இதுதான் அதை ஒப்பியும்தான், அதை மனதிலே வைத்து நாம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கிராமங்கள்தான் ஆரம்ப அரசியல் பள்ளிக்கூடங்கள், அது மட்டுமல்ல அவைதான் ஆரம்ப சுகாதாரப் பள்ளிக்கூடங்கள். அங்கே பயிற்சி பெறுவதற்கு உள்ள சந்தர்ப்பத்தை நாம் மக்களுக்கு உண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அங்கேயிருந்து தான் தலைநகருக்கு வருகிறார்கள். நான் கிராமத்திலே பிறந்தவன். சென்னையிலே ஹார்பர் தொகுதியிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக் கிறேன். இவ்வாறு கிராமங்களிலிருந்து வருகிறவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தவேண்டும், அவர்களுக்கு கிராமங்களிலேயே அனுபவமும் ஏற்படுமாறு செய்து அந்த அனுபவத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க சர்க்கார் முயல்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் பொருளாதாரம் தடையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், அது உண்மை.

உணவு விஷயமும் பேசப்பட்டது. மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்தும் சர்க்காரிடமிருந்து டோட்டும் இருபிரிவுகளாகப் பெற்று உணவு போடப்படுகிறது. வாத்தியார்களுக்கு இது பெரிய வேலை யாக இருக்கிறது. யார் கொடுத்தார்கள் என்றெல்லாம் பார்த்து கணக்கு எழுதி வைத்து இருக்கிறார்கள். இதை மாற்றி சர்க்காரே செய்யவேண்டும். இதனால் அவர்களுடைய சுமையும் குறையும், எழுதிக்கொண்டிருக்கின்ற புள்ளிவிவரக் கணக்குகளும் குறையும்.

குடிசை வாரியம், இதைப்பற்றி நாங்கள் ஒரு கூட்டத்தில் அண்மையில் பேசினோம். கிராமங்களிலே மட்டும் வாய்க்கால் வசதி இல்லாமல் டிச் வசதியில்லாமல் இருக்கிறது என்பதல்ல. தலைநகரிலும் இருக்கிறது. தலைநகரின் உட்பகுதியிலே பார்த்தால் அந்தக் குறைபாடு இருக்கிறது. வாரியத் தலைவர் அவர்கள் இதற்குக்காரணம் நெருக்கடிதான் என்று சொன்னார்கள். நான் தேர்தலின்போது ஒவ்வொரு முடுக்குக்கும் சென்று பார்த்ததில் புழுக்கள் கூடியிருப்பதைப்போன்றுதான் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பரிகாரமாகத்தான் இந்த வாரியத்தை அமைத்திருக் கிறார்கள். அதனுடைய மறுமலர்ச்சியில் எதிர்காலத்தில் இவற்றை யெல்லாம் சுத்தமாக ஆக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு இருக் கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை என்னிடம் காட்டினார்கள், நான் பார்த்தேன், மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டவுன் புறங்கள் வளர்ச்சியடைவதால் கிராமங்களிலிருந்து டவுனுக்கு வருகிறார்கள். கிராமங்களைப் பராமரிக்கும் வேலை போதாது. தயவுசெய்து சர்க்கார் அவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி குளங்கள் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். குளங்கள் தமிழகத்தில் பல இருக்கின்றன, பல நூறு என்றுகூடச் சொல்ல

லாம், அவையெல்லாம் தூர் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதனால் தண்ணீர் தேக்கமுடியவில்லை. குளங்களைத் தூர் எடுத்து தண்ணீர் தேக்கினால் விண் விரையமாகின்ற தண்ணீர் தேக்கப்படு மானால் விவசாயத்திற்கும் மக்களுடைய சுகாதாரத்திற்கும் அது பயன்படும்.

அரிசனங்களுக்கும் கிணறுகள் வசதி செய்துகொடுக்கப்பட் டிருப்பது உண்மை. மற்றவர்கள் குளிக்கும் குளங்களில் அவர்கள் குளிப்பதற்கு உரிமையில்லை. இப்படித் தூர் எடுக்கும் குளங்களில் சில குளங்களைக் கிராமங்களில் அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கி வைப்பது நல்லது. அவர்களை நல்ல ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாகச் செய்வதுதான் முதல் படியாக இருக்க வேண்டும். அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று விரும்புகிற நாம் இதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் குறிப்பிடுவது கிராமங்களில் உள்ள அரிசனங் களைக் கொஞ்சம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி, குளிக்கும் வசதி இவற்றை நிச்சயம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான திட்டத்தை சர்க்கார் செய்யும் என்று கூறி இந்த மானியத்தை நான் வரவேற் கிறேன் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. இராம. அரங்கண்ணல்** : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கும் குடிசை வாரியம் சம்பந்தமாக மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர்கள் பேசிய சில கருத்துக்களுக்கு விளக்கம் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய சபையின் ஆரம்பத்திலேயே எனது அருமை நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணை மீது இங்கே சிறிய நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது எல்லோருக்கும் கவனம் இருக்கும். நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்களையே கூப்பிட்டு என்ன குறை குடிசை மாற்று வாரியத்தில் என்று கேட்டேன். முதலமைச்சர் அவர்கள், குற்றங்கள் இருந்தால் உறுப்பினர்கள் கூறலாம். குறை கள் இருந்தால் குடிசை வாரியம் திருத்திக் கொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். குறைகள் இருக்குமானாலும், குற்றங்கள் இருக்குமானாலும் இந்தச் சபையில் மட்டுந்தான் பேசவேண்டுமென்பது அல்ல; தனிப்பட்ட முறையில் என்னிடத்தில் சுட்டிக்காட்டுவார்களானால் அதற்கு நான் பெரிதும் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன். ஏனென்றால் குடிசை மாற்று வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதே ஒரு பெரிய மனிதாபிமானப் பிரச்னை என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தில் பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள், எஞ்சினியர்கள் அவ்வளவு பேரும் எந்த அளவுக்குச் சுறுசுறுப்பு போடும், வேகத்தோடும் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதை சென்னை

மாநகாத்தில் இருப்பவர்கள் அனைவரும் உணரக்கூடும். வேகமாக என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் கூடிய அளவு சிக்கனமாகவும் பணி யாற்றுகிருர்கள். ஐந்து எஞ்சினியர்கள் இருக்குமிடத்தில் மூன்று பேர் அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சிக்கனமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்களைக் கேட்ட நேரத்தில் அவர்கள் சொன்னுர்கள்—'நான் டாக்சியில் போய்க் கொண்டிருந்தேன். டாக்சிக்காரர் சொன்னுர். ஒவ்வொரு குடிசைப் பகுதியிலும் ஃபோட்டோ எடுக்கச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அப்படிச் சொல்லி ஃபோட்டோ எடுக்கும் நேரத்தில் யார் யாரையோ போட்டோ எடுக்கிருர்கள். அதைச் சுட்டிக் காட்டத்தான் இப்படி வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்தேன்' என்று சொன்னுர்கள். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இந்தப் புகைப்படம் எடுப்பது சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஃபோட்டோ எடுப்பது இன்றையதினம் ஒவ்வொரு குடிசைப் பகுதியிலும் சொந்தக்காரர், வாடகைதாரர் இருவரையும் எடுக்கிருர்கள். அதோடு அவர்களைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் சேகரிக்கிருர்கள். 'சோஷியோ எகனுமிக் சர்வே' என்ற முறையில் அந்தப் பணி நடக்கிறது. அந்தப் பணி மகத்தான பணி, பெரிய பணி. அந்த மக்கள் எந்தக் கிராமத்தில் இருந்து வந்தார்கள், எப்படி அந்த ஏழை மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிருர்கள். எத்தனை குழந்தைகள் இருக் கின்றன, வருமானம் என்ன, தொழில் என்ன, மாடு, கன்று, ஆடு, கோழி இவை எல்லாம் வைத்திருக்கிருர்களா என்ற எல்லா விவரங் களையும் சேகரித்துவிட்டு அவர்களுடைய குடும்பத்தை வைத்து ஃபோட்டோ எடுக்கிருர்கள். எதிர்காலத்தில் கிராமங்களிலிருந்து சென்னைக்கு அதிகமாக வந்துவிட்டால் யார் என்ன என்று கண்டு பிடிக்க இந்தப் புகைப்படங்கள் உதவும் என்பது கருத்து. புகைப் படம் எடுக்கும்போது மாமன், மைத்துனன், பக்கத்தில் இருப்பவர் கள் எல்லோரையும் நிற்க வைத்து இவ்வளவு பேரும் இந்த வீட்டில் தான் இருக்கிருர்கள், படம் எடுங்கள் என்று சொல்லுகிருர்கள். 400, 500 குடிசைகள் இருக்கும் பகுதியில் 30 அலுவலர்கள் சேர்ந்து சென்று விவரங்களைச் சேகரிக்க முற்படும்போது அங்கு வருகின்ற எதிர்ப்புகளைச் சமாளிப்பதே கடினம். குடிசை வாரியத்தின் கொள்கை அந்த மக்கள் என்ன சொல்கிருர்களோ அமைதியாக அதைக் கேட்டுக் கொண்டு, அவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருந்து கேட்டுக் கொண்டு, வந்த பிறகு செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் கெடுபிடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்றுதான் நினைக்கிறேம். அந்த வகையில் யார் யார் வந்து புகைப்படம் எடுக்க வேண்டு மென்று சொன்னுலும் அவர்களைப் புகைப்படம் எடுக்க வேண்டு மென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பகுதியில் இருந்து புகைப்படம் எடுத்து விட்டு இன்னெரு பகுதியில் புகைப்படம் எடுக்கும்போது ஏற்கெனவே புகைப்படம் எடுக்கப்பட்டவர்கள் மறுபடியும் இன்னெரு பகுதியில் எடுக்கும்போது நிற்க முடியாது. நின்ருலும் கண்டுபிடித்துவிட முடியும்.

அதோடு, 1957 முதல் இன்றுவரை சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கும் வோட்டர் லிஸ்டை வைத்துக் கொண்டு, ஐந்து ஆண்டு லிஸ்டை வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறிப்பிட்டவர் எந்த இடத்தில் இருந்தால், அங்குள்ள வோட்டர் லிஸ்டில் அவர் பெயர் காணப்பட்டதா என்பதை செக் பண்ண ஸ்க்ரூட்டினி செக்ஷன் வைத்திருக்கிறோம். தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பக்டர் மற்ற அதிகாரிகளைக் கொண்டு 'ஸ்க்ருட்டினி' செக்ஷன் அவற்றையெல்லாம் கவனிக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஒருவருடைய பெயர் சரியாக இருந்து கடந்த 15 ஆண்டுகளிலே அந்தப் பகுதியிலே இருந்தார் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் கடைசியாக ரேஷன் கார்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க இன்னொரு அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் அந்தக் குறிப்பிட்ட நபர் அந்த இடத்தில் இருப்பவர்தான் என்று உறுதியாகத் தெளிவுபடுத்திய பிறகு அங்கே உறுதியாக இருப்பவர்களின் பட்டியலைத் தயாரித்து அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதியில் பொதுவான இடத்தில் வைத்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு வைத்த பிறகு இவர் இல்லை, அவர் இல்லை என்ற புகார்கள் வருமானால்—புகார்கள் ஏராளமாக வருகின்றன—அந்தப் புகார்களைப் பற்றி உடனடியாகக் கவனிக்க தலைவருடைய நேரடிப் பார்வையின் கீழ் செயலாளருடைய நேரடிப் பார்வையின் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. விஜிலென்ஸ் செல் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்று புகார்களைப் பற்றி விசாரித்து வருகிறார்கள். இப்படி நல்ல முறையில் புதிதாக யாராவது பெயரைச் சொல்லிப் புகுந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்போது எடுக்கப்படும் புகைப்படங்கள் இன்னொரு வகையிலும் பயன்தரும் வகையில் இருக்கிறது. இவர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டிக் கொடுக்கும் நேரத்தில் 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் வாடகை வாங்கப்படுகிறது என்பது தெரியும். ஒருசிலர் அந்த டெனமெண்டை 2,000 ரூபாய்க்கு விற்று விட்டுப் பக்கத்தில் போய் இன்னொரு குடிசை போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். புகைப்படம் எடுக்கப்பட்ட பிறகு அந்த குடியிருப்புகளில் குடியிருப்பவர்களுக்கு பாஸ்புக் போன்று புகைப்படத்தை ஒட்டி யார் யார் குடியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக வழங்கிவிடுகிறார்கள். அதைப் பரிசீலிக்கச் செல்லுகிறவர்களோ அல்லது வாடகை வசூலுக்குச் செல்லுகிறவரோ பில் போடுவதற்கு முன்னால் உரியவர் இருக்கிறாரா என்று பார்த்து அப்படி உரியவர் இல்லாவிட்டால் மறுநாளே அந்த வீட்டை வாரியம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற அளவுக்கு குடிசை வாரியம் முடிவெடுத்திருக்கிறது.

வீட்டுப் பிரச்சினையைப் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை. தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரை உணவு, உடை, வீடு இம்மூன்றும் மக்களுக்குக் கிடைக்க கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பது அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். சென்னை

மாநகரத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது, கிராமப் பகுதிகளில் எல்லா இடங்களிலுமே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அரசின் திட்டம். அதற்கென்று இருக்கிற ரூரல் ஹவுசிங் ஸ்கீமுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைப் பார்த்தால் நம்மால் அந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியாது என்பது தெரியும். ஒரு சில லட்சம் ரூபாய்தான் 375 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்படுகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சரவையும் பிளானிங் கமிஷனைப் போட்டிருப்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அதன் முக்கியமான பிரச்னையாக வீடு கட்டும் திட்டமும் இருக்கிறது.

சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரை ஏற்கெனவே நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். பம்பாயை விட, டெல்லியை விட, கல்கத்தாவை விட நமக்கு இருக்கிற வேலைகள், பொறுப்புகள், அதிகமானவை. பம்பாய் மாநகரத்தைப் பொருத்தவரை சுமார் ஒன்பது லட்சம் வீடுகள்தான் தேவை. அங்கு இருப்பது 4½ லட்சம் வீடுகள். அங்கே தேவைப்படுவது 4 லட்சம் வீடுகள் அளவுக்குத்தான். கல்கத்தாவை எடுத்துக் கொண்டால் 6½ லட்சம் வீடுகள் தேவைப் படுகின்றன. 4½ லட்சம் வீடுகள் ஏற்கனவே இருக்கின்றன. ஆக, இரண்டு லட்சம் வீடுகள் கட்டினால் போதும். டெல்லியில் 6¾ லட்சம் வீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. ஏற்கெனவே 3½ லட்சம் வீடுகள் இருக்கின்றன. மேற்கொண்டு 3 லட்சம் வீடுகள் கட்டினால் போதும். ஆனால் சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த அளவில் குறைந்தபட்சம் ஐந்து லட்சம் வீடுகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் இருக்கின்ற வீடுகளோ 1¼ லட்சம் தான். கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் வீடுகள் கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு வேகமாக முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகு வீடுகளைக் கட்டி வருகிறது என்ற பட்டியலைப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியாயிற்று.

வீட்டு வசதி வாரியம் ஒரு பக்கம் வேலைகளைச் செய்கிறது. மத்திய தர மக்கள், அவர்களுக்குக் கீழே உள்ள வசதியற்றவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறது. 1967-ம் ஆண்டு வரை வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பாக 10,033 வீடுகள்தான் லோ இன்கம், மிடில் இன்கம் எல்லாம் சேர்த்து கட்டப்பட்டன. செலவு செய்தது 16 கோடி ரூபாய். இருபது ஆண்டு காலக் கணக்கைச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் 1967-ல் இருந்து 71-க்குள் நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் 13,400 வீடுகள் லோ இன்கம், மிடில் இன்கம் என்ற முறையில் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செலவு 17 கோடி ரூபாய். இருபது ஆண்டு காலத்தில் 16 கோடி ரூபாய், நான்கு ஆண்டு காலத்தில் 17 கோடி ரூபாய். வருகிற 1971-72ம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 12 கோடி ரூபாய், செலவில் 7,600 லோ இன்கம், மிடில் இன்கம் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வீட்டு வசதி வாரியம் திட்டமிட்டிருக்கிறது. வாரியத் தலைவர் அவர்கள் அரசு தரும் பணத்தை

சட்டமன்ற LEGISLATIVE ... TRUTH ALONE TRIUMPHS

1971 ஜூலை 5] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

மட்டும் நம்பி இராமல் ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும், மத்திய சர்க்கார் அமைத்திருக்கும் ஹவுசிங் போர்டு கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவும் பணத்தைப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் குடிசை வாரியத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளை விட 10 மடங்கு அதிகமாக இன்றையதினம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது என்று சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நண்பர் திரு. கே. எம். எஸ் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திலிருந்து கடனாகவும், மான்யமாகவும் தொகைகள் பெறுகிறோம். ஆகவே, வீடுகளைக் குறைந்த வாடகைக்கு அளிக்கலாம் என்று கேட்டார்கள். இன்றைக்கு அந்த குடியிருப்புகளுக்கு வசூலிக்கப்படும் வாடகை மிகக்குறைவு. ஒவ்வொரு குடியிருப்பும், 3 அடுக்கு மாடி, 4 அடுக்கு மாடி என்று கட்டியிருக்கிறோம். 3-வது மாடி, 4-வது மாடியில்கூட தண்ணீர் மேலே வருவதற்கான முறையில் வசதிகள் செய்து தந்து இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் மின்சார மீட்டர் பொருத்தி யிருக்கிறோம். ஆனால் வசூலிக்கப்படுகிற வாடகை 15 ரூபாய் தான். இப்படி நம்முடைய அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் மொத்தமாக வசூலிக்கப்படவேண்டிய வாடகை கிட்டத்தட்ட ரூ. 40-50 நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இருத்துகிறார்கள். ரூ. 55 வாங்க வேண்டும். ஆனால் குடிசை வாழ் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இன்று ரூபாய் 15 வாங்கிக்கொண்டு வருகிறோம். திரு. கே. எம். எஸ் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். ரூபாய் 2 கோடி மான்யம், ரூ. 2 கோடி கடன் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக ரூ. 4.5 கோடி என்று மொத்தமாக கொடுத்து விட்டால், அதை வைத்து பல கோடி ரூபாய்கள் பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ரூபாய் 5 கோடி பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் டில்லியில் அதை வைத்து ரூ. 25 கோடி சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள். குடிசை வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் சில இடங்களில் தவணை முறையில் வீடுகள் கட்டித் தரும் திட்டத்தை போட்டு இருக்கிறோம். திருமதி. ஜோதி அம்மாள் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது இந்த அரசுக்கு உடன்படாத கருத்து. அழகான மெரினா இருக்கிறது. அங்கே வாழ்கிற மீனவப் பெருங்குடி மக்களுக்கெல்லாம் இன்றைய தினம் அங்கேயே குடி இருப்பு கட்டிக் கொடுக்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் அங்கேயே குடியிருப்பு கட்டிக்கொடுக்காமல் அவர்களை எல்லாம் வெளியேற்றி விடக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : வெளியேற்றப்பட வேண்டு மென்று சொல்லவில்லை. அதே இடத்தில் வீடு கட்டிக்கொடுப்பதை விட வேறு இடத்தில் கட்டிக்கொடுப்பது நல்லது என்று தான் சொன்னேன். மீனவர்கள் குடியிருப்பு மெரினாவில் இருப்பது

அவ்வளவு நல்லதல்ல. மீனவர்களை மட்டும் பார்த்தால் முடியாது, மற்ற மக்களும் நம் நாட்டு மக்கள் தான். அவர்களுடைய நன்மையையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அவர்கள் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் எத்தனை முறை நான் அலைந்து இருக்கிறேன் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்னொரு இடத்திற்கு அவர்களை கொண்டு செல்லச் சொல்கிறார்கள். மீனவப் பெருங்குடி மக்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில், அவர்கள் சொல்கிற பதில் எங்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மீனவர்களைக் கேட்டால் நாங்கள்தான் சென்னையில் 1,000—2,000 ஆண்டுகளாக இருக்கிறோம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : அதற்கு மற்றவர்களை வெளியேற்றி விடலாம். அவர்களுக்குத்தான் ஒரு க்ளெய்ம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர்களை வெளியேற்றுவதை விட மற்றவர்களை வெளியேற்றி விடலாம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் போன்ற வசதியானவர்கள் தாம்பரம் அருகில் செல்ல முன் வருவார்களானால் முன்மாதிரியாக இருக்கும். நாம் வசதியாக வாழவேண்டுமென்று கருதுகிறோம். ஏழைகள் எப்படியாவது போகட்டும் என்று கருதும் குணம் எப்படித் தான் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வந்ததோ தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குடிசை வாரியத்தின் தலைவர் மீனவர்களுக்கு, அம்மையார் அவர்கள் சொன்னது போல், மெரீனா கடற்கரையில் வீடுகள் அமைக்கக்கூடாது என்று கூறியதற்கு அளித்த பதிலாகும். அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. மீனவர்களுக்கு மாத்திரம் தான் இந்த அரசு இருக்கிறதா என்று ஜோதி அம்மையார் கேட்டது முறையல்ல. மீனவர்கள் இதைக் கேட்டால் உள்ளபடியே வருத்தப்படுவார்கள். அவர்கள் அவசரத்தில் பேசுகிற நேரத்தில் அது தவறாக வந்து விட்ட வார்த்தையாகும். பேசுகிறபோது, புண்படுத்துகிற வார்த்தை எது, பண்படுத்துகிற வார்த்தை எது என்று தெரியாமல் பேசிவிட்டார்கள். கடற்கரை ஓரத்தில்தான் மீனவர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய தொழில் எல்லாம் கடற்கரையில்தான் இருக்கிறது. கடலை நம்பி வாழ்கிறார்கள், அவர்களைக் கொண்டு போய்ப் பொது இடத்தில் வைத்து விட்டால், மீனவர்களுக்கு நாம் செய்யும் பாதகமான காரியம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அவர்கள் கூறியது போல், குடியிருக்கும் இடம் தூய்மையாக இருக்கவேண்டும் அழகாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலே குடிசை வாரியம் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது. எங்கெங்கு குடிசைப்பகுதி இருக்கிறதோ அங்கெல்

1971 ஜூலை 5] *[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]*

லாம் நம்முடைய செய்தித் துறை தயாரித்த படத்தை காண்பிக்கிறோம். அதிலே எப்படி குழந்தைகளை வளர்ப்பது, எப்படி அதை அழகுற வைத்திருப்பது என்று சொல்லிக்கொடுக்கும் வகையில் படங்கள் ஒவ்வொரு குடிசைப்பகுதியிலும் காட்டப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு நல்ல ஒழுங்கையும், ஒழுக்கத்தையும் இதன் மூலம் பிரசாரம் செய்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்த மெரினு கடற்கரையில் குடிசைப்பகுதி இருக்கிற காரணத்தால், அந்த நொச்சிக்குப்பம் பகுதியை, குடிசை வாரியம் மிகவிரைவில் நல்ல வீடுகள் உள்ள பகுதியாக மாற்றி விடும்.

இன்னொரு உறுப்பினர் கண்ணன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நல்ல அஸ்திவாரம் போட்டு அந்த வீடுகளைக் கட்டவேண்டும். இப்போது 3, 4 அடுக்கு என்று போட்டு கட்டுகிறோம். நாளை 6, 7 அடுக்கு போடவேண்டிய சூழ்நிலை வரலாம், என்று சொன்னார்கள். அதற்கான ஏற்பாட்டை வைத்துதான் இப்போது அஸ்திவாரம் போட்டு வருகிறோம். அதோடு மட்டுமல்ல, அவருக்குக் குறை வேண்டாம், அவருடைய தொகுதியில் இந்த ஆண்டு 300-க்கு மேல் குடியிருப்புகள் கட்ட குடிசை வாரியம் தீர்மானித்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். திரு. ஹாண்டே அவர்கள், பூங்கா நகர், ஜோதி அம்மாள் நகர், அன்பழகன் நகர் என்று அங்கிருக்கும் மக்கள் வாழ்கிற பகுதியில் வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடம் ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலுக்கு பக்கத்திலே உள்ள பாலத்திற்கு அடியில் இருக்கிறது. அதைக் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜோதி அம்மாள் நகர் என்றும், முன்னேற்றத் கழகத்துக்காரர்கள், அன்பழகன் நகர் என்றும் சொல்கிறார்கள். சமீபத்தில் சென்று கொண்டிருந்த இரண்டு கார்கள் விபத்துக்குள்ளாகி 10-15 பேர் விபத்துக்கு உள்ளானார்கள். அந்த இடத்தில் உள்ளவர்களை நல்ல இடத்தில் வாழச் செய்ய முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம். சரியான இடம் கிடைக்கவில்லை. இது பற்றி நேற்று கூட கல்வி அமைச்சர் அறையிலே பேசினோம். நேப்பியர் பூங்காவில் கொஞ்சம் இடம் ஒதுக்கி வைக்கலாம் என்று உத்தேசித்து இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவர்கள் கண்ட கண்ட இடங்களில் குடிசை போட்டு இருந்தால், அவர்களை எல்லாம் நல்ல இடத்திற்கு கொண்டு போய் வைப்பதில் குடிசை வாரியம் இந்த 3½ மாதத்திற்குள் கிட்டத்தட்ட 12 பகுதிகளில் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது. அவர்களுடைய விருப்பத்தின்பேரில்தான் இட மாற்றங்களைச் செய்கிறோம்.

குடிசை வாரியம் ஆற்றி வருகிற பணிகளை பொருத்த வரையில் எந்த அளவுக்கு ஏழைகளுக்கு நல்லது செய்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மீனவப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல வீடுகள் கட்டித் தந்து நல்வாழ்வு கொடுத்து இருக்கிறோம். வீடுகளைக் கட்டு

வது மட்டுமல்ல, 300 குடியிருப்புகள் என்று சொன்னால் ஒரு மருந்தகம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறோம். பார்க் வசதி செய்து தருகிறோம். பள்ளிக்கூடம் கட்டித் தருகிறோம். சமூகக் கூடங்கள் அமைத்துத் தருகிறோம். இப்படி திட்டமிட்டு காரியங்களை இந்தக் குடிசை வாரியம் ஆற்றி வருகிறது. அங்கே வாடுகிற மீனவர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடிசைப் பகுதிகள், ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காலனிகளாக, ஐடியல் காலனிகளாக மாறவேண்டுமென்பது குடிசை வாரியத்தின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்கிறது. அந்த வாரியம் செவ்வனே நடைபெற நல்லுரைகளும், நல் ஆலோசனைகளும், ஏதாவது குற்றம் குறை இருக்குமானால், அதை இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள். எந்தவிதமான பிரதிபிரயோசனமும் எதிர்பார்க்காமல், ஒரு பதவியை வகிக்கிறோம் என்ற எண்ணம் இல்லாமல், ஒரு சமூகப் பணி, எங்களை ஆளாக்கிய அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மனதில் வைத்து இருந்த பணி. அந்தப் பணியை செவ்வனே செய்ய வேண்டுமென்று ஆசையோடு பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறேன். அதற்காக உங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் எக்ஸ்ப்ளநேஷன், சார், குடிசை வாரியத் தலைவர் கூறும்போது, போட்டோ எடுப்பதில் தவறுகள் ஏற்படா என்று கூறினார்கள். நான் கேள்விப்பட்டது என்னவென்றால், குடிசைகளில் வாழாதவர்கள் சான்றிதழ்கள் பெற 500 ரூபாய் கொடுத்தால் கிடைக்கிறது என்று பேசப்பட்டது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் சுரேந்தரன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், சான்று இதழ்கள் தனிப்பட்டவர்களால் வழங்கமுடியாது. அப்படி யாராவது ஏமாற்றினார்கள் என்பதை என்னிடம் தெரிவித்தால், அப்படிப்பட்டவர்மேல் கிரிமினல் வழக்குத் தொடரத் தயாராக இருக்கிறோம். சான்றிதழ்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு, நானே ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்து கையெழுத்துப் போடுகிறேன். ஆகவே, அதில் அச்சம் தேவை இல்லை. அதை மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே பல வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொண்டு வரப்பட்டு, பல அரிய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, அதிகமாக மக்களோடு அதிகத் தொடர்பு கொண்டு இருக்கும் இலாகா இந்த இலாகா. கிராமாந்தரங்களில் வாழும், லட்சக்கணக்கான மக்களோடு, அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்வோடு தொடர்பு கொண்டது இந்த இலாகா. நகரங்களிலும், மற்ற இடங்களிலும் உள்ள மக்களுக்கு உதவிகள் செய்யும் அளவில், ஊக்கம் அளிக்கும் அளவில், இந்த இலாகா பல காரியங்களைச்

1971 ஜூலை 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

செய்து வருகிறது. என்னுடைய உரையிலே குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு காரியங்களை மட்டும் கோடிட்டுக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சியில் மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாக தேர்தல்கள் நடக்கிறது. அதை ஐந்து வருஷமாக மாற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருவதாக நான் நம்பகமாக அறிகிறேன். மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்பதை, மற்றைய சட்டங்களில் அப்படி இருக்கும் போது, இதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த மாதிரி ஆயுள் காலத்தை நீடிப்பது, ஜனநாயகத்திற்கும் சட்டத்திற்கும் புறம்பானது என்கிற குற்றச்சாட்டைக் கூறுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பற்றி பல கருத்துக்களையும் பல உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். அவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசிலித்து, குடிசைவாழ் மக்கள் நன்மைகளை அடையும் வகையில் அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும். பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். குடிசைப் பகுதிகள் மாநகராட்சிப் பகுதி மட்டுமின்றி, ஏனைய பகுதிகளிலும் இருக்கின்றன. குறிப்பாக நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும், மிகவும் பின்தங்கியவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருப்பதற்கு இடம் இல்லாமல் இருப்பதால், அவர்களுடைய தேவையைப் பொறுத்துச் செய்ய அரசாங்கம் என்னென்ன வழிவகைகளைச் செய்ய இருக்கிறது என்பதை வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும், ஸென்ஸஸ் எடுத்து, வீடில்லாதவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க என்ன திட்டம் இருக்கிறது என்பதையும் விளக்க வேண்டும். அதேமாதிரி, மற்ற நகரங்களில் எந்த வகையில் கையாளப் போகிறார்கள் என்பதையும் விளக்க வேண்டும்.

பொதுவாக ஏழை மக்களோடு அதிகமாகத் தொடர்பு கொண்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிலைமைகளை எடுத்துக்கூறினார்கள். இன்று மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகம் செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைமையில் இந்த மன்றங்கள் செயல் பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு நான்-அபிஷல் தலைவர் இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்த அளவில் சட்டத்தைத் திருத்தி, அதை விரைவில் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் ஜனநாயகப் பண்புடையவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் தலைவராக இருக்கும் வகையில் விரைவில் செய்வது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு மிகுந்த அதிகாரங்கள், குவியலான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. வேலைப் பளுவு அதிகமாக இருப்பதால், இதற்குப் போதிய அளவில் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த வேலையினால் கஷ்டமும், சங்கடமும் ஏற்படுகிறது என்ற கருத்து நிலவுகிறது. குறிப்பாக நாமெல்லாம் உள்ளாட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்கள். உள்ளாட்சி எங்கேயிருக்கிறது என்கிற ஐயப்பாடு வந்துவிடுகிறது. இதை அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவாகக் கருதுகிறார்களே தவிர, ஜனநாயகம் மலரவில்லை. ஜனநாயக முறைப்படி மாற்றி நடவடிக்கை துரிதமாக மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்னும் ரோடுகளைச் செப்பனிடுவதில், இணைப்புச் சாலைகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதே மாதிரி, உற்பத்தி பெருகக்கூடிய திட்டங்களுக்கு வளர்ச்சிப் பணியில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான், துன்பத்திலும், தொல்லையிலும் துவண்டு கொண்டிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு புனர்வாழ்வு ஏற்பட முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இணைப்புச் சாலைகளுக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாக பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. துரிதமாக நிலங்களைக் கையகப்படுத்த அதிகாரிகள் உடந்தையாக இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டத்திலே ரோடுகள் போட இந்தக் கஷ்டத்தின் காரணமாக பல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. அதைப பற்றி அதிகமாக இந்த மன்றத்திலே அங்கத்தினர்கள் பலரும கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, அதிக அதிகாரங்களை ஒன்றியத்திற்கு வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குவதில் ஊராட்சி மன்றங்கள் முனைந்து இருக்கின்றன. பஞ்சத் துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பில் பல இடங்களில் பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர்த் தொட்டிகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையான நிலை என்னவென்றால், மேல் தொட்டிகளெல்லாம் இயங்காத நிலையில் இருக்கின்றன. பழுது அடைந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவில் பலவிடங்களில், பல கிராமங்களில் இந்த மாதிரியான நீர்த் தொட்டிகள் செயலற்று இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இதற்கு முன்பு பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் செக்ரடரியாக இருந்த உயர்திரு திருமலை அவர்கள் எங்கள் ஜில்லாவில் இதை ஆராய வந்தார்கள். அதன் பிறகு சர்க்காருக்கு ஒரு அறிக்கையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணி செய்ததில் பல குற்றங்கள், சோளாறுகள் இருக்கின்றன; இதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். இது ஒரு பகுதியில் மட்டுமல்லாமல், ஜில்லாப் பிரச்சினை மட்டுமல்லாமல், இது எல்லா விடங்களிலும் இருக்கிறது. எல்லா மக்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கொடுக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருப்பதால், உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்

1971 ஜூலை 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு எத்தனை வாரியங்கள் அமைத்தாலும் போதாது. குறிப்பாக குடிநீருக்காக மாநகராட்சிகளில் பல நல்ல முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி, மற்ற நகரங்களிலும் துரிதமாக வேலைகள் செய்ய வேண்டும். கோயம்புத்தூரில் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு என்று கூறினார்கள்.

சிவகாசி போன்ற பகுதிகளில் தண்ணீர் இல்லாத அவல நிலை இருக்கிறது, என்ற கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் வருகின்ற பட்டணத்திலும் இருக்கும் நிலையைச் சொல்லுகிறேன். நாகர்கோவில் பட்டணத்தில் குடிநீருக்குக் கஷ்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பிரைவேட் ஓர்க்ஸ் ஆரம்பமாகி, இப்பொழுது செயல்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு காலா காலத்தில் தண்ணீர் இல்லாததால் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ரிஸர்வாயரில் தண்ணீர் இருந்தாலும், வாட்டர் வருகின்ற மெயின் கொள்ளளவு குறைவாக இருப்பதால், அதை விஸ்தரிக்க பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆயுள் காப்பு நிலையத்திலிருந்து லோன் கேட்டு, முனிசிபல் கவுன்சிலில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது. இதுவரை அது கிடைக்கவில்லை. அந்த லோன் கிடைக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியில் குடிநீருக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதால் மேட்டுப்பகுதியில் வாழ்கிறவர்களுக்கு இவ்வளவு மணிதான் என்று மணிக்கணக்கில் ஒவ்வொரு நாளும் தண்ணீர் கொடுக்கப் படுகிறது. இந்த மாதிரிக் கஷ்டங்கள், துன்பங்கள், தொல்லைகள் தீர துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் பல இடங்களிலும் குடிநீருக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக ஒதுக்கப்பட்ட பல பகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகள் பற்றிய பட்டியலைத் தொகுத்துக் காட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை.

ஊராட்சி மன்றங்களில் மின்சார விளக்குகள், தெரு விளக்குகள் இவற்றில் பல்புகள் ப்யூஸ் ஆகிவிட்டால், வேறு வாங்கி அமைக்க ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவருக்கு அதிகாரம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. சாதாரணமாக கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்குத் தேவையாக இருக்கும் சிறிய காரியத்தைச் செய்யவும் இந்தத் தலைவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஆகவே, அதிகப்படியான அதிகாரம் வழங்கப்பட்டால், பெருத்த கஷ்டங்கள், மனவருத்தங்கள் ஏற்படும் தன்மை இராமல் போகும். அந்த நிலையில் இந்தக் கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் நடப்பது பற்றிச் சொல்லும் போது, சென்னை மாநிலத்தில் அவை ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழ் இருக்கின்றன, அதற்கு அரசாங்கம் 87 சதவிதமும், ஒன்றியங்கள்

13 சதவிதமும் நிதி உதவி செய்யப்படுவதாக அமைச்சர் கூறினர்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளெல்லாம், அரசாங்கப் பாடசாலைகளாக இருக்கின்றன. அங்கே அரசாங்கப் பாடசாலைகள் துவங்கப்பட்டது 1946-ல். சர். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் எங்கள் ராஜ்ஜியத்திற்கு திவானக இருந்தபோது, கட்டாயக் கல்வி முறையை அமுலாக்கினர்கள். அப்பொழுது பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாக, பப்ளிக் சர்வீசில் தேர்ந்தெடுத்து இன்றைக்கு முழு நிர்வாகமும் இலாகாவின் கையில் இருக்கிறது.

இந்த ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் எல்லாம் நிர்வாகத்தை மாற்றி ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குக் கொடுப்பது என்றுல் அது மிகவும் சங்கடமான நிலைமை என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 6,000-க்கு மேலான ஆசிரியர்கள் இதிலே பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் ஏகோபித்த குரலிலே இதை மாற்றக் கூடாது, ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கீழே கொண்டு வரக் கூடாது என்று ஊர்வலம் நடத்தக்கூடிய அளவில் கிளர்ச்சி செய்தார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்தின் கீழ் இந்த ஆரம்பக் கல்வி இருப்பது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. 87 சதவிதம் அரசாங்கத்தின் செலவிலும், 13 சதவிதம் அரசாங்கம் அல்லாதவர்களிடத்திலும் இருக்கும்போது எப்படி அவர்கள் சிறப்பாகப் பணி ஆற்ற முடியவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். 13 சதவிதம் ஒதுக்கியுள்ள இடங்களில் நியமனங்களில் ஊழல்கள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எந்த அளவில் இந்த அமைப்புகள் உள்ளன என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை. அந்தப் பகுதியிலே இருந்து வருகிற சட்டசபை உறுப்பினர், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் இதை முழுமையாக ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இங்கே பல நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்கிணைத்து அவைகள் நல்ல முறையிலே செயலாற்ற நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. மாதர் நல இலாகா, குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவு வழங்கும் திட்டம், மதிய உணவுத் திட்டம் இவற்றையெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து இவை கலெக்டருடைய முன் பார்வையில் ஒரு தனி இலாகாவாக மாற்றுவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

ஒரு சங்கடமான நிலை பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாகச் செலவுகள் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் வளர்ச்சிப் பணிக்குப் போதிய நிதி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு எல்லாம் பல கிளாசிபிகேஷன் முறையிலே அவைகளைத் திருத்தி அமைத்து அவைகளுக்குத் தக்கபடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கு வேண்டிய

நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் கிராமத்திலே இருக்கிற மக்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு முடியும்.

இன்னும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சட்டத்தைத் திருத்துவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அது இல்லாமல் இருந்தால் கட்சி மனப்பான்மையும் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியும் ஏற்படுகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். பொதுவாக என்னுடைய பகுதியிலே உள்ள யூனியனிலே தலைவரை மாற்ற வேண்டுமென்ற அரசியலார் தலையீடு இருந்து கொண்டு வருகிறது. தலைவரை எப்படியாவது மாற்றிவிடவேண்டுமென்பதற்காகப் பல குற்றச்சாட்டுகளைக் கண்டுபிடிக்கப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே குற்றம் செய்தவர்களாய் இருந்தால் தண்டிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கக்கூடிய அடிப்படை இருந்தால் இந்த அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு அதிகாரிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் சட்டத்திலே வழிமுறைகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் இருக்கிற எல்லா இடங்களிலும் நல்ல சிகிச்சை பெறுவதற்கு போதிய வசதிகள் செய்ய வேண்டும். மருந்துக்குப் பதிலாக ஏதோ மிக்சர் என்று கொடுக்கிறார்கள். எனவே இதற்காக வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து சீர் அமைப்பு பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

எங்கள் ஊராட்சியில் தற்போது பஞ்சாயத்துக்களை எல்லாம் சீர் அமைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு 64 பஞ்சாயத்துகள்தான் இருந்தன. இப்போது 234 பஞ்சாயத்துக்களாக மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். சிறு சிறு பஞ்சாயத்துகளாக மாற்றியதன் காரணமாக அவைகள் சரி வர இயங்காத நிலையில் இருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்கு தச்சம்பாம்பு என்ற கிராமப்புற பஞ்சாயத்தைப் பற்றிச் சொல்லலாம். 400 ஓட்டர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். மண்டே மார்கட் என்ற பகுதி பக்கத்தில் இருக்கிறது. அது டவுன் பஞ்சாயத்து ஆக்கப்படவில்லை. போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. சப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் இருக்கிறது. சப் மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட் இருக்கிறது. ஆனால் சுமார் 30 ஏக்கர் சொந்தம் உள்ள ஒரு தனிப்பட்டவர் அதிலே தலைவராக வருவதற்காக அரசியல் காரணத்தால் அந்தமாதிரியான ஒரு பஞ்சாயத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். வருவாய் மிகக் குறைவு. ஒரு வயபிள் யூனிட்டாகக்கூட இல்லை. தக்கலை ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவராக அவர் இருக்கிறார். இப்போது வேண்டுமானாலும் இந்த விபரங்களை எந்த சட்டசபை உறுப்பினரும் வந்து விசாரித்துப் பார்த்துக்

கொள்ளலாம். 400 ஓட்டர்களுக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து. 9,000 பேர் உள்ளவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் இல்லை. இந்த மாதிரியான விஷயங்களை புனர்பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பஞ்சாயத்துகளை எல்லாம் வயபிள் யூனிட்டாக ஆக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொருளாதார அடிப்படையிலே வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இவைகள் அமைய வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், நீதித்துறையிலே இவைகளுக்கு சிறு சிறு அதிகாரங்கள் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற சிறு சிறு வழக்குகள் அவ்வப்போது பைசல் செய்யப்படும்.

விருதுநகரிலே ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ஒரு இணை ஊராட்சி அதிகாரி தாக்குதலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு இப்போது அந்த கேஸ் விசாரணையில் இருப்பதால் அதைப்பற்றி நான் இப்போது எடுத்துக் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் அது ஒரு வேளை உண்மையாக இருந்தால் விரும்பத்தகாத நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடைபெறாமல் இருக்க அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தவறு அதிகாரிகள் மேல் இருந்தால் அவர்களைக் கண்டிப்பதுடன் இருப்பது கூடாது. அவர்கள் மேல் தவறு இல்லாமல், அந்தப் பெரிய மனிதர்கள் மேல் தவறு இருந்தால் அவர்களையும் விட்டு வைக்கக் கூடாதென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளர்ச்சிப் பணிக்கு பணம் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறத்திலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித்துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வழங்கும் வகையில் கொள்கை அளவில் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு முழுக்க, முழுக்க ஆதரவு அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுடைய உரையின் மூலிருந்து அறிந்துகொண்டேன். இன்னும் பல வசதி வாய்ப்புக்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்களை அவரவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் உள்ளாட்சித்துறையின் இன்றியமையாத தன்மையை உணர்ந்து அவர்கள் கோருவதுபோலவே அரசும் உள்ளாட்சித் துறையின் வசதிகளை பலப்பல வகையில் பெருக்கி வந்திருக்கிறது. இருந்தும் போதுமானதாக இல்லை என்கிற காரணத்தினால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் அந்த அந்தப் பகுதி விளக்கங்களை எடுத்துச்சொல்லி வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தத்துறை மேலும், மேலும் வளர்ந்து சீரிய பணிகள் பலவற்றை ஆற்ற அரிய பல கருத்துக்களை வழங்கிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பொதுவாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் வசதி, வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதற்காக நிதிவசதி அதிகமாக்கப் படவேண்டுமென்ற கருத்தினைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் ஓரளவுக்கு நிதி வசதி ஆண்டுக்கு ஆண்டு பெருக்கப்பட்டு, கூட்டப்பட்டே வந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம். 1966-67 இல் 17 கோடியே 48 லட்சமாக இருந்து படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு சென்ற ஆண்டு 1970-71 இல் ரூ. 65.26 கோடியாக ஆயிற்று அதுவும் இந்த ஆண்டு 1971-72-க்கு ரூ. 71.92 கோடியாக்கப்பட்டிருக்கிறது; இருந்தாலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் செலவினங்களும் வளர்ந்து வருகின்றன. முடிந்த அளவுக்கு இதனுடைய தேவையை நிதிவசதிக்கு ஏற்ற வகையில் பெருக்க அரசாங்கமும் விரும்புகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசிய கருத்துக்களை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பொதுவான சில அம்சங்களை முதலில் குறிப்பிட்டு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். பல நூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாக, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அங்கங்கே உள்ள கிராமங்களின் தேவைகள் கவனிக்கப்படாது, நாம் கடந்த பல வருஷங்களாக தொடர்ந்து முயன்று முயன்று அந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றி வைத்துக் கொண்டு வருகிறோம். நம்முடைய நிதிவசதி பெருகுமானால் மேலும் பற்பல திட்டங்களைத் தீட்டலாம். சில பகுதிகள் தனியாகக் கவனிக்கப்படுவதற்கான அடிப்படை நியாயங்களை எல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அந்த நியாயங்களின் அடிப்படையில் தீட்டுகிற திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க போதுமான அளவுக்கு நிதிவசதி இல்லை என்ற அடிப்படையில்தான் ஆண்டுக்கு ஆண்டு ஓரளவு நிதிவாய்ப்புகளைப் பெருக்கி, ஒதுக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் எண்ணிக்கை, அவற்றின் பணி வளர்ந்துகொண்டே போகிற காரணத்தினால்—இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புக்கள் சீர்திருத்தி அமைக்கப்படவேண்டும்—அதை நல்லமுறையில் மீண்டும் பரிசிலனை செய்யவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் இதுவிஷயம் நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிற்கு விடப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் உறுப்பினர்களின் சிரிய பரிந்துரைகள் அனைத்தும் பரிசீலனைக்குப் பயன்படுவனவாக அமையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்த்து ஒரு நிர்வாக அதிகாரியை நியமிக்கலாம் என்ற கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது 5 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகை, 15 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பேரூராட்சிகளாக மாற்றப்பட்டு அங்கே தனியாக நிர்வாக அதிகாரி நியமிக்கப்படுகிறார்கள். மற்ற இடங்களில் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்களே நிர்வாக அதிகாரி பொறுப்பை உடையவராக—தங்களுடைய நிதிவசதி வாய்ப்புகளுக்கேற்ப ஓய்வு நேர ஊழியர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தப் பணிகளை ஆற்றி வருகிறார்கள். இதில் சங்கடங்கள் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் பல்

வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்த்து அவை எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவாக ஒரு நிர்வாக அதிகாரியைப் போடுவது பொருந்துமா என்று பார்க்க வேண்டும். இதனால் பல சிக்கல்கள் உண்டாகும் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் உள்ள கல்வி வசதியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மொத்தத்திலே 82 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்றால் அதிலே 40 சத வீதம் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கே செலவாகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மொத்தத்தில் 87 சத வீதம் அரசாங்கமே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு கல்வி மானியமாக அளிக்கிறது. பாக்கி 13 சத விதத்தைத்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களுடைய நிதிவாயில்களின் மூலம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. இந்த 13 சத விதம் அவர்கள் 6 துறை வாயிலாகப் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒன்று ஸ்பெஷல் டி.ஏ. கிராண்டு மூலமாகவும், 2 சப்ளிமெண்டரி எஜுகேஷனல் கிராண்டு மூலமாகவும், 3. லாண்டு ரெவின்யூ அசெஸ்மெண்டு மூலமாகவும், 4. லோகல் எஜுகேஷன் கிராண்டு மூலமாகவும். 5. லோகல் செஸ், செஸ் சர்சார்ஜ் மூலமாகவும். 6. சர்சார்ஜ்—மாச்சிங் கிராண்டு—ஈட்டு மானியம் என்பதன் மூலமாகவும் இந்த ஆறு துறைகளின் மூலமாகப் பெறவேண்டியிருக்கிறது. அரசினர் தருகின்ற 87 சதவிதம் அவர்களுக்கு அவ்வப்போது போய்ச் சேர்ந்து விடுகிறது. ஆனால் இந்த 6 துறைகளின் மூலம் வர வேண்டிய பணம் அவ்வப்போது வராத காரணத்தினால் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆசிரியர்களுக்குக்கூட திங்கள்தோறும் ஊதியம் வழங்க முடியாத நிலை இருப்பதை உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். ஆகவேதான் இதுபற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து அரசுக்கு பரிவுரை வழங்க அமைக்கப்பட்ட விசேட கமிட்டி—பஞ்சாயத்து எஜுகேஷன் பைனான்ஸ் என்குவயரி கமிட்டி—சிலபல யோசனைகளை அரசாங்கத்திற்கு அளித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இன்றைக்கு 6 வகையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு கல்விக்காக அளிக்கப்படுகிற உதவியை மாற்றி இரண்டுவகையாக நிதி ஆதாரம் அளிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். லாண்டு ரெவின்யூ அசெஸ்மெண்டில் தலைக்கு 1 ரூபாய் என்பதற்குப் பதிலாக ஜனத்தொகை தலைக்கு ரூபாய் 6 வீதமும், மீதிச் செலவை ஊராட்சி ஒன்றியங்களை எ. 50 சதவிதம், பி. 60 சதவிதம், சி. 70 சதவிதம், டி. 80 சத விதம் என்று நான்குவகையாகப் பிரித்து அளித்துவந்த உதவிக்கு—இதையே 6 வகைப் பிரிவாக்கி 60 சத விதம் முதல் 95 சத வீதம் வரை செலவைப் பகிர்ந்துகொள்ளலாமெனவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதன்படி பணவசதி குறைந்த ஒன்றியங்கள் அதிக மானியம் பெற வாய்ப்பு எற்படும். இக்கருத்தும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த முறை செயல்படுத்தப்படுமானால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கல்வித்துறையில் எவ்வித சிக்கலும், நெருக்கடியும் எற்படாது போகலாம்.

1971 ஜூலை 5] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குடிதண்ணீர் வசதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் இந்த அரசு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள மக்களுக்கு குடிக்க நல்ல குடி தண்ணீர் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதில் முதல் நாட்டம் கொண்டதாக இருக்கிறது. இதற்காக பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக, இப் பேரவையில் கேள்வி ஒன்றுக்கு விடையிறுக்கும்போது நான் குறிப்பிட்டபடி யுனிஸெப் உதவியுடன் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாத—காலரா நோய் அதிகம் பரவிக்கொண்டிருக்கிற—பகுதிகளில் 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் எடுப்பதுபற்றியும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக ஒரு தலைமை டிவிஷன் ஈரோடில் அமைக்கப்பட்டு, ஈரோடு, சேலம், திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களில் துணைக்கோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு ஆங்காங்குள்ள நிலைமைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக ஆண்டுதோறும் காலராவினால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிற 528 இடங்களிலும், மிகுந்த வறட்சி நிலைமை நீடிக்கும் பகுதிகளிலும் இந்தத் திட்டம் செயல் படுத்தப்படும். வறண்ட பகுதிகளிலே குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைத் தீர்க்க இந்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஒவ்வொராண்டும் 1770 குழாய்க் கிணறுகள் விதம் 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் ஐந்து ஆண்டுகளிலே நிறுவப்பட வேண்டும் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இது, தனி குடிநீர் வாரியமாக அமைக்கப்பட்டு, அதுவும் பல்வேறு பிரச்னைகளை ஆராய்ந்து வருகிறது. ஆயுள் காப்பீட்டு கழகத்திலே இருந்து கடன் வாங்கவும், வேறு பல வகைகளிலே கடன்கள் வாங்கி குடி நீர்ப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்றும் இன்னும் ஓராண்டிலே நம் மாநிலத்தின் முக்கியமான ஊர்களிலே இந்தக் குடி நீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டு அதற்கான காரியங்களிலே இந்த அரசு ஈடுபட்டு வருகிறது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கூட, குழாய் மூலம் தண்ணீர் வழங்க 5 கோடி ரூபாயும், கிணறுகள் வெட்ட 2 கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாயும், வறட்சிப் பகுதியிலே குடி நீர் தருவதற்கு ஒரு கோடியே 50 இலட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப் பட்டது. 1969-70-ல் ரூ. 119.95 இலட்சமும், 1970-71-ல் ரூ. 145.70 இலட்சமும் செலவழிக்கப்பட்டு, 1971-72-ல் 163 இலட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது; இது தவிர, ஒரு கோடி ரூபாயிலே தனி சிற்றூர் குடி நீர்த்திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. எனவே, மக்கள் முதலிலே குடி நீர் பெறச் செய்யவும், சாலை வசதிகளைப் பெறச் செய்யவும் எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. எனவே. எல்லா ஊர்களிலே இருக்கும் மக்களும் எல்லா வசதிகளைப் பெறுவதற்கு வேளாண்மைத்துறை முன்னேற்றத்திற்கும், தொழில் வளர்ச்சிக்கும் ஆவன செய்யப்பட்டு வருகிறது.

அத்துடன், குறைந்தது 300 மக்கள் வாழும் இடத்திலே ஒரு துவக்கப் பள்ளி இருக்கவேண்டும், 2½ மைல் சுற்றுவட்டாரத்தில் ஒரு உயர் துவக்கப் பள்ளி இருக்கவேண்டும், 5 மைல் சுற்றுவட்டாரத்திற்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கவேண்டும் என்ற

நிலைமையிலே திட்டமிட்டு காரியங்களை இந்த அரசு மேற்கொண்டு வருகிறது. அதைத் தவிர பல கிராமங்களுக்குப் பயன்படு கின்றவகையில் மருந்துகள் நிறையத் தரப்படவேண்டும் என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களே அந்தப் பணியை மேற்கொண்டு பணிகளை செய்துவருகின்றன. எனவே, படிப்படியாக பல ஊர்களுக்கு குடி நீர்வசதிகிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கழிவு நீர் அகற்றுகின்ற திட்டம், நிதி நிலையைப் பொறுத்து, சில நகரங்களிலேதான் அது செயல்படுத்தப்படுகிறது. குடி நீர் வழங்குவதற்காக ஆகும் செலவைக் காட்டிலும், கழிவு நீர் அகற்ற அதாவது ட்ரைனேஜ் ஸ்கீம் கொண்டுவர, அதைப்போல் ஐந்து பங்கு செலவு செய்தால்தான் நிறைவேற்ற முடிகிறது. நகரங்களுக்கு குடி நீர் வழங்க எவ்வளவு பணம் ஒதுக்குகிறோமோ அதைவிட 5 பங்கு அதிகமாக ஒதுக்கினால்தான் கழிவு நீரை அகற்ற திட்டம் கொண்டு வரமுடிகிறது. எனவே, நகர்ப்புறங்களிலே தான் அந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற சிற்றூர் பகுதிகளுக்கும் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நமக்கு நிதி வசதி ஏற்படுகின்ற காலத்திலேதான் அவற்றை மேலும், மேலும், மேற்கொள்ள முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் பராமரிப்பு பற்றி நான் முதலிலேயே சொன்னேன். முன்பு இருந்த முறை மூலமாக இந்த ரோடுகளைச் சரியாக பராமரிப்புச் செய்ய முடிய வில்லை என்றும், இன்னும் அதிகமாகச் சாலை பராமரிப்பிற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று விண்ணப்பங்கள் பல வந்த தற்குப் பிறகு, 18 காசு ஆள் ஒன்றுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு சாதாரணச் சாலைகள் என்றால் மைல் ஒன்றுக்கு 600 ரூபாய் என்றும், கடற்கரை அல்லது வண்டல் மண் பகுதி என்றால் ரூ. 800 என்றும், மலைப் பகுதிச் சாலை என்றால் ரூபாய் 1,500 என்ற ரீதி யிலே 1970-71-லே 119.13 இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டது; இதே அளவுத் தொகை இந்த ஆண்டும் வழங்குவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை வகுத்துக் கொடுக்கும் அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் இங்கே கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களே இதை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு முடிவு செய்து, அரசாங்கத்திற்கு அவர் மூலம் வருமானால் அதன் மீது தக்க முடிவுகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறுகின்ற போது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தினுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங் களைச் சீர்திருத்தி அமைத்தல் பற்றிச் சொன்னார்கள். கன்னியா குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 46 பேரூராட்சி மன்றங்கள், 1 நகரியம், 9 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் 4 லிருந்து 6 வரை பேரூராட்சி மன்றங்கள் என்றிருந்தது தமிழகத்திலுள்ள மற்ற மாவட்டங்

களிலே இருந்த முறைக்கும், அந்த மாவட்டத்திலே இருந்த முறைக்கும் வேறுபாடு இருந்தது. காரணம், அந்த மாவட்டம் திருவிதாங்கூர்–கொச்சிப் பகுதியிலே இருந்து நம் மாநிலத்திற்கு வந்ததால், அங்கிருந்த நிலைமை நீடித்து வந்தது. மற்ற மாவட்டங்களுக்கு ஏற்ப கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தையும் கொண்டு வர வேண்டுமென்றும், மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை எளிதாக நிறைவேற்றவும் தான் அங்கே ஒன்றியங்கள் சீர்திருத்தி அமைக்கப் பட்டன. அப்படிச் செய்ததற்கான காரணம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் யோசனையின் பேரிலும், மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவின் ஒருமனதான ஒப்புதல் பேரிலும்தான் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி 46 பேரூராட்சி மன்றங்களை 64 பேரூராட்சி மன்றங்களாகவும், 234 ஊராட்சி மன்றங்களாகவும் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : பஞ்சாயத்து யூனியன்களை மாற்றி அமைப்பது என்றால், அதன் பொருளாதார அடிப்படையிலே அமைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்பொழுது மாற்றி அமைத்திருப்பதைப் பார்த்தால் பல நகர, கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் அங்கே ஏற்படும் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் சார்ஜைக்கூடச் சமாளிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறது அவைகளின் வருவாய் நிலைமை. எங்கோ ஒரு சில ஊராட்சி மன்றங்கள்தான் நல்ல வருவாயைப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எனவே அவைகளின் வருவாய்க்கு பொறுத்த நிலைமையில் அவைகளை மாற்றி அமைத்துக் கொடுத்தால் போதும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் கூறுவது போன்ற மாறுபட்ட நிலைமைகள் வேறு பல இடங்களிலே உண்டு. அவற்றை எல்லாம் மாற்றி அமைக்கும் பொழுது, தனித்தியங்கும் தன்மை, சேர்ந்தாற்போல் அமையும் பாங்கு, மக்கள் எண்ணிக்கை, நிதி வசதி, ஒரு ஊராட்சி மன்றம் இரண்டு ஒன்றியங்களிலோ அல்லது இரண்டு தொகுதிகளிலோ வராமல் இருத்தல், இயற்கையாக அமையும் எல்லை இவைகளை எல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் பிரிக்கப்படுகிறது. அப்படி ஏதாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால் அவைகளை எல்லாம் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களின் முன் கொண்டு வருவதன் மூலம் அவற்றை நீக்கி, நிறைவேற்றிக் கொள்ளமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்கள் இருக்குமானால், அங்கேயே அதை எடுத்துச் சொல்லி செய்து கொள்ள முடியும். ஆனால், மற்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கும் நிலைமைக்கு ஒத்தவாறுதான் இது பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இங்கே கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பிரிப்பதிலே மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழு அதன் ஒப்புதலைக் கொடுத்ததாயும், அதன் பேரில்தான் அவை பிரிக்கப்பட்டன என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், மாவட்ட வளர்ச்சி

மன்றத்திலே இந்த நிலை பற்றிய குறிப்பு அஜண்டாவிலே இல்லாமலேயே "சப்ளிமெண்டரி அஜண்டாவாகப்" புகுத்தப்பட்டு கடைசியாக அங்கே இருந்த உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் வெளிநடப்பு நடத்திய நிலைமைக்குப் பிறகு, அந்த முடிவினை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தின் ஏகமனதான ஒப்புதல் பெற்றதாகத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"The Collector placed it before the District Development Council and the Council unanimously agreed to the proposal of reorganisation of the Panchayat set up".
அந்த வகையிலே வந்திருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்

"The Director of Rural Development recommended the proposal to the Collector". என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் இங்கே நான் எடுத்து விளக்கினேன். அந்த முறையிலேதான் நடைபெறவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து மதுரை மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிலைமையையும், சென்னை மாநகராட்சி மன்றத்தின் நிலைமையையும், குடிசை மாற்று தன்மைகளையும் பற்றியது, குடிசை வாரியத்தின் தலைவர் அவர்கள் இதுபற்றி விரிவாக எடுத்துச் சொல்லி இருப்பதால், இதுபற்றி நான் விளக்கம் கூறத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் மாநகராட்சி ஆயுட் காலத்தை 5 ஆண்டுகளாக ஆக்க வேண்டும் என்று சிலர் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருப்பதைப் போல் மூன்று ஆண்டுகளாக இருப்பதிலே என்ன தவறு என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கனவே, ஊராட்சி மன்றங்களின் ஆயுட் காலமும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஆயுட் காலமும் 5 ஆண்டுகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்றம், பாராளுமன்றத்தின் ஆயுட் காலமும் 5 ஆண்டுகளாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மன்றங்களிலேயும், நகராட்சி மன்றங்களிலேயும், மாநகராட்சியின் ஆயுட் காலத்தை 5 ஆண்டாக நீடிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் அவ்வப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்டது. இது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையிலே இருந்து வருகிறது. அதைப் பற்றி முடிவு எடுத்து, பிறகு இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மற்றும், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் இருக்கக் கூடாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மணலி கந்தசாமி அவர்களும், திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனல், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் என்பது ஒரு

குறிப்பிட்ட காரியம் நடத்துகின்ற மன்றமாக இல்லை. பெரும்பாலும் அது ஆலோசனை கூறும் மன்றமாக இருப்பதாலும், மற்றும் அங்கே கேட்கப்படுகின்ற ஐயப்பாடுகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருப்பதாலும், அப்படிச் சொல்லும் பதில்களின் பரிந்துரைகளை ஏற்று நடத்த வேண்டியவரும் ஆட்சித் தலைவராக இருப்பதாலும், பல்வேறு துறைகளை இணைக்கின்ற குறிப்புகள் அவரிடம் இருப்பதாலும், அவரது தலைமையின் கீழ்தான் இந்த மன்றம் செயல்படவேண்டும் என்று பல தடவை சொல்லப்பட்டு, அது பரிசீலிக்கப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். எனவே, எல்லாவற்றையும் நேரடியாகக் கவனித்து ஒருங்கிணைக்கும் பாலமாகவே கலெக்டர் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். அதை விடுத்து வேறு ஒருவரைத் தலைவராக ஆக்கும்பொழுது, கூட்டத்தை ஆட்சேர்த்து நடத்தத்தான் அது பயன் தருமே தவிர, உறுப்பினர்கள் எழுப்புகின்ற வினாக்களுக்கு பதில் சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்காது. எனவே, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் தனியாக இயங்குகின்ற நிர்வாக அமைப்பாக இல்லை என்பதை உறுப்பினர்கள் அறிய வேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பக்கத்தில் உட்கார வைப்பதில் தகராறு இல்லை. இருந்தாலும் பல முறை ஆராய்ந்து அந்த முறையை வைத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து இணைப்புச்சாலைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு விளக்கமான முறையில் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு 'ரயில்வே செஸ் பண்டு' மாவட்டங்களுக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். அது அரசாங்கத்தின் பரிசிலனையில் இருந்து வருகிறது. அவற்றைப் பற்றி முடிவு எடுத்தபிறகு, அவற்றைச் செலவு செய்து இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தால் பற்றிய காரியங்களை செய்ய அரசு முயற்சி செய்யும் என்று குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பல்புகள் எரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். பல்புகளை இப்போது மின்சார வாரியம் போடுகிறது. அந்தப் பொறுப்பை அவர்களிடம் விட்டிருக்கிறோம். ஓரளவிற்கு இந்தப் பணியை நல்ல முறையில் செய்து வருகிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 பல்புகள் மாற்றவேண்டும். சில இடங்களில் மாற்றப்படாமல் அதற்கான தொகையை வசூலித்துக்கொள்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டு வருகிறது. மின்சாரக் கட்டணத்தை மட்டும் வசூலித்துக் கொண்டு பல்புகள் சரியாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று கூறப்பட்டது. தற்போது மின்சார வாரியம் பஞ்சாயத்துக்களிடமிருந்து 25 வால்ட்ஸ் பல்பு ஒன்றுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 1.75-ம், 40 வால்ட்ஸ் பல்புக்கு 2.50-ம், 60 வால்ட்ஸ் பல்புக்கு 3.50-ம், 100 வால்ட்ஸ் பல்புக்கு ரூபாய் 5-ம், டுவின் லைட்ஸ் 20 வால்ட்ஸ்க்கு 5 ரூபாயும், சிங்கிள் 40 வால்ட்ஸ்க்கு 5 ரூபாயும், டுவின் லைட்ஸ் 40

வால்ட்ஸ்க்கு 8 ரூபாயும் வசூலிக்கிறது. ஆகவே, பல்புகள் எவ்வளவு வேண்டுமோ அதை மட்டும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு, மின்சாரக் கட்டணத்தை மின்சார வாரியமே வசூலித்துக் கொள்ளலாமா என்ற யோசனை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதன் மூலம் அந்தக் குறைபாடு நீங்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

நேரம் அதிகம் ஆகிவிட்ட காரணத்தால் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எழுப்பிய பிரச்னைகள் குறித்தும் அதிகம் விவரிக்க முடியவில்லை. திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அம்மையார் அவர்கள் மகளிர் மன்ற நிலைமைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மகளிர் மன்றத்திற்கு தற்போது இட்டத்தட்ட 4,000 ரூபாய் வீதம் 30 மகளிர் மன்றங்கள் ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையை ரூபாய் 4 ஆயிரத்தில் இருந்து ரூபாய் 6,400 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்ற குறிப்பு இப்போது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்தத் தொகையை ஏற்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். மற்றும் 10 ஆயிரம் மகளிர் மன்றங்களுக்கு இப்போது தையல் பொறிகள் எல்லாம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 6 மகளிர் மன்றங்களுக்கு ஒரு பயிற்சி ஆசிரியை நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு சில பிளாக்குகளில் நிதி வசதியில்லாத காரணத்தால் இன்னும் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள், அங்கும் விரைவில் நியமிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். தையல் இயந்திரத்துக்காக உள்ள 50 சதவிகித கட்டணத்தை நீக்கவேண்டும் அல்லது கைவிடவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட கோரிக்கை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இது வரை வரவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலை வந்தால் பரிசிலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிய உணவுத் திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆசிரியர்களே செய்யவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. ஆங்காங்கிருக்கின்ற சூழ்நிலையைப் பொறுத்து ஒரு சமையல்காரரை அமர்த்திக்கொள்ளலாம். அரசாங்கம் அந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று இப்போது கூறப்படுகிறது. பல இடங்களில் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் மேற்பார்வையிடுகின்ற பொறுப்பை பொதுநலத் தொண்டு என்ற அளவில் செய்து வருகிறார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்தைச் சீர்படுத்தி அதனை வழங்குகின்ற பணியை 'கேர்' நிறுவனத்தார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 30 மையச் சமையல் கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. இன்னும் சில பல ஆண்டுகளில் 374 ஒன்றியங்களிலும் இது போன்ற மையச் சமையல் கூடங்கள் கட்டப்பட்டுவிடும். செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் இது நிறைவேற்றப்

பட்டு, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நிறைவேற்றுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அடுத்தடுத்து மற்ற மாவட்டங்களிலும் மேற் கொள்ளும்போது இந்தக் குறைபாடு நீங்கும்.

தற்போது அரசாங்கம் 6 காசு, ஊராட்சி மன்றங்கள் 2 காசு, பொதுமக்கள் 2 காசு என்ற முறையில் நாம் செலவு பண்ணுகிறோம். 'கேர்' நிறுவனம் 6 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவு செய்கிறார்கள். நாம் செலவழிப்பதை விட மூன்று மடங்கு அவர்கள் செலவு செய்கிறார்கள். மாணவ மாணவியருக்குத் தேவையான அளவுக்கு எல்லா வைட்டமின்களும் சேர்ந்த சத்துணவாகக் கொடுக்கிறார்கள். அதை வேறு பல இடங்களுக்கும் விரிவுபடுத்துகின்ற முயற்சியிலும் அரசு கவனம் செலுத்தும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பிரச்சினைகளை அவரவர்கள் தொகுதிகளில் உள்ளவை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் வனவாசி பேரூராட்சியை ஊராட்சி மன்றமாக மாற்றப்பட்டுள்ளதாகக் கூறினார்கள். அதுபற்றி தற்போது ஒன்றும் தெரியவில்லை. அதுபற்றி ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அதோடு குடிநீர் விகிதம் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்டவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது எந்த நிலையில் ஏற்பட்டது என்பதை ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும்.

மற்றும் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்களையும் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். ஆகவே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தருகின்ற முறையில் வெட்டுத் திருத்தங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, நிதி வசதியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, 100 ரூபாய் வெட்டவேண்டுமென்று சொல்லுவது பொருந்தி வராது. ஆகவே, வெட்டுத் திருத்தங்களைப் பின்வாங்கிக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையின் பணிகள் செம்மையுடன் நடைபெறுவதற்கு உதவியாகயிருந்த இந்த அவையின் உறுப்பினர்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கும், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், மாநகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அலுவலர்களுக்கும், இந்த அவையின் உறுப்பினர்களுக்கும் அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். சென்னை மாநகராட்சி மன்றக் கூட்டத்தில் சென்னையைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.-க்களும் கலந்து கொள்ள

வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதைப்பற்றி அரசின் கருத்து என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எம்.எல்.ஏ.-க்கள் மாநகராட்சிக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், பிறகு அவர்கள் மேயர் சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கோரக்கூடும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

கோரிக்கை 28-க்கு திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்களும் தங்களுடைய இருக்கைகளில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப்பெறப்பட்டனவாகக் கருதப்பட்டன.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : I am not pressing my cut motion.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is :

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 7,63,15,300 under Demand No. 23—Community Development Projects".

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

The cut motion of Thiru James to Demand No. 29 was, by leave, withdrawn.

As Dr. H. V. Hande and Thiru K. Suppu were not in their seats, the cut motions moved by them were deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is :

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,27,21, 200 under Demand No. 29—Public Works—Grants-in-aid".

The Demand was put and carried, and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இந்த அளவோடு முடிவுறுகின்றன. நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

3: பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders—' Nil '.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

89. Notification issued with G.O. Ms. No. 1293, Revenue, dated the 29th April 1971 in regard to remission of stamp duty, in respect of mortgage deeds and agreements to be executed by the State Government servants working in the Tamil Nadu Small Industries Development Corporation, Limited, Madras.

90. Notification issued with G.O. Ms. No. 1095, Revenue, dated the 16th April 1971, in regard to remission of stamp duty and registration fees chargeable in respect of the mortgage deeds to be executed by the Agriculturists to whom the Tamil Nadu Agro Industries Corporation sanction loans for purchase of oil engines, pumpsets, etc.

91. Notification issued with G.O. Ms. No. 1334, Revenue, dated the 4th May 1971, in regard to remission of stamp duty in favour of the "Ram Seetha Educational Trust".

@92. Policy note on Demand 14—Medical (1971–72) (English and Tamil).

@93. Policy note on Demand 15—Public Health (1971–72) (English and Tamil).

@ 94. Speech of Hon. Thiru K. ANBAZHAGAN, Minister for Public Health while moving the Demand 38—Capital Outlay on Public Health (1971–72) (English and Tamil).

£ 95. The performance Budget of the Health Services and Family Planning Department for the year 1971–72.

£ 96. The performance Budget of the Medical Education Department for the year 1971–72.

£ 97. Report of the Backward Classes Commission, Tamil Nadu (Volume I, II and III) (English and Tamil).

& 98. Note on the Demand No. 29—Public Works—Grants-in Aid Development (English and Tamil).

& 99. Note on the Community Development and Panchayat Development (English and Tamil).

& 100. Financial supplement to Demand under Community Development 1971–72 (English and Tamil).

& 101. Note on the Housing in Tamil Nadu 1970–71 (English and Tamil).

@ Despatched to Members on 2nd July 1971.
£ Laid on the Table of the House on 3rd July 1971.
& Despatched to Members on 3rd July 1971.

இணைப்பு 1.

[502-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கோரிக்கை எண் 23 (1971–72)

"கோரிக்கை எண் 23—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள்—உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகள்—ரூ. 7,63,15,300."

சட்டப் பேரவையில் வைக்கப்படும் குறிப்பு.

1. முன்னுரை.

முதல் நிலை, இரண்டாம் நிலை என இரண்டு நிலைகளில் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. முதல் நிலை வட்டாரம் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் ரூ. 12 இலட்சம் மைய உதவி பெறத் தகுதி பெற்றது. முதல் நிலையில் ஐந்தாண்டுகளை முடித்த வட்டாரம், இரண்டாம் நிலை வட்டாரமாக மாறுகிறது. அதற்கு 5 ஆண்டுக் காலத்திற்கு ரூ. 5 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. 10 ஆண்டுகள் முடிவுற்ற பின்னர், ஒவ்வொரு வட்டாரமும் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரமாகக் கருதப்படுகிறது. இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட அமைப்பிலிருந்து உதவி பெறத் தகுதியுடையனவல்ல. முதல் நிலை வட்டாரங்கள் தமிழ்நாட்டில் ஒன்றும் இல்லை. இம் மாநிலத்தில் 1971-72-ஆம் ஆண்டில் இரண்டாம் நிலை வட்டாரங்கள் 128-ம், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்கள் 246-ம் செயல்படும்.

பல்வேறு திட்ட வேலைகளுக்குக் கிடைக்கும் நிதிகள் ஒருங்கு திரட்டப்பட்டு உருவாக்கப்படும் ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்ட வாரியான வரவு-செலவுத் திட்ட வரம்பிற்குள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளுக்குள்ள வேலைத் திட்டங்கள் அனைத்தும் இயன்ற இடங்களில் பொதுமக்களின் நன்கொடையும் பெற்று நிறைவேற்றப்படுகின்றன. மொத்தச் செலவுத் தொகையில் இரண்டாம் நிலை வட்டாரங்களுக்காகும் செலவினம் மட்டும் "சமுதாய வளர்ச்சி" என்ற தலைப்பிலும், இரண்டாம் நிலையைக் கடந்த வட்டாரங்களில் பல்வேறு வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்களுக்காகும் செலவினம் அதனதன் வளர்ச்சித் தலைப்பிலும் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. ஒவ்வோராண்டும் பெருவாரியான வட்டாரங்கள் இரண்டாம் நிலையைக் கடந்தவைகளாக மாறுகின்றன. எனவே "சமுதாய வளர்ச்சித்" திட்டத்தில் பற்று வைக்கப்படும் செலவினம் சீராக குறைந்து அதற்குச் சரியான செலவினம் தொடர்புள்ள வளர்ச்சித் தலைப்புகளில் அதிகரிக்கும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஓராண்டுப் பணிகளை, இன்னோராண்டுப் பணிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், 374 வட்டாரங்கள் முழுவதிலும் எல்லாத் தலைப்புகளுக்கும் ஆன மொத்தச் செலவைப்

1971 ஜூலை 5]

பரிசீலனை செய்யவேண்டுமேயன்றி, "சமுதாய வளர்ச்சித்" திட்டத் தலைப்பிலுள்ள செலவை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளக் கூடாது.

12,651 ஊராட்சிகள், 592 பேரூராட்சிகள், மற்றும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கென, 1971-72-ஆம் ஆண்டைய நிதி நிலையில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 71.93 கோடியிலிருந்து ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குரிய நிதி நிர்வாகம் எவ்வளவு பெரிய அளவில் செயற்படுகிறதென்பது தெளிவாகும். இப்பேரவையில் கோரியுள்ள ரூ. 763.15 இலட்சமானது, ஊராட்சிகளாலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களினாலும் செலவு செய்யப்படும் தொகையில் ஒரு சிறு பகுதியைத்தான் குறிக்கிறது. ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் செயல்படும் ஊர் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள், இக்குறிப்புரையுடன், பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கை இணைப்பில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றுள்ள பணிகள் பற்றிய ஆய்வும், கிராம மக்களிடையே பெருகிவரும் தேவைகளை நிறைவேற்ற 1971-72-ஆம் ஆண்டில் இவ்வரசு மேற்கொள்ளவிருக்கும் சிறப்புத் திட்டங்கள் பற்றிய கோரிக்கைகளும் இக் குறிப்புரையில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

2. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிர்வாகம்.

(அ) அமைப்பு.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கல்ராயன் குன்றுகள் வட்டாரம் நீங்கலாக மாநிலம் முழுவதிலும் உள்ள கிராமப் பகுதிகளில் 1958-ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) தற்போது நடைமுறையிலுள்ளது. ஜாகீர்தாரர்கள் செய்துகொண்ட முறையீட்டின் பேரில் உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தடையாணையினால் ஜாகீர் பகுதிகளை ஜமீன்தார் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ், அரசு இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையாதலால் கல்ராயன் குன்றுகள் பகுதியில் ஊராட்சிச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. ஜாகீர் பகுதிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவுடன் ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டு, இப் பகுதிக்கும் இச் சட்டமானது விரிவுபடுத்தப்படும். தமிழ்நாடு முழுவதிலும் 12,651 ஊராட்சிகள், 592 பேரூராட்சிகள், 12 நகரியங்கள் உள்ளன. இவை அனைத்தும் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குள் அடங்கியுள்ளன. நகராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ் நகரியங்களாக மாற்றுதற்குரிய முன்னேற்பாடாகச் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள கத்திவாக்கம், மாதவரம் என்ற இரண்டு பேரூராட்சிகள் 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 20-ம் தேதி முதற்கொண்டு நகராட்சிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன.

(ஆ) ஊராட்சித் தேர்தல்கள்.

1970-ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் 12,651 ஊராட்சிகளுக்கும், 592 பேரூராட்சிகளுக்கும் சாதாரணத் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. சற்றேறத்தாழ 190 இலட்சம் வாக்காளர்கள் இத் தேர்தலில் வாக்களித்தனர். சட்டப் பேரவை வாக்காளர் பட்டியலைத் தவிர்த்து, இத் தேர்தல்களுக்கெனவே தனி வாக்காளர் பட்டியல் இல்லங்கள் தோறும் சென்று கணக்கெடுத்து, 1958-ஆம் ஆண்டைய தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் பிரிவு 20 (2) இன் கீழ் வெளியிடப்பட்டது. இப்படித் தனி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரித்தது தமிழ்நாடு வரலாற்றிலேயே இஃது ஒரு முதல் நிகழ்ச்சியாகும். ஊர் அல்லது நகரிலுள்ள வாக்காளர்கள், முதன் முறையாக இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம், ஊராட்சித் தலைவர் தேர்ந்தெடுத்தனர். ஊராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், தலைவர்களுக்கும் தேர்தல்கள் ஒரே நேரத்தில் நடைபெற்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முன்பிருந்த ஊராட்சிகள், 64 பேரூராட்சிகள், 224 ஊராட்சிகளாகவும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் செங்கோட்டை வட்டத்தில் முன்பிருந்த ஆறு ஊராட்சிகள், 4 பேரூராட்சிகள், 6 ஊராட்சிகளாகவும் திருத்தியமைக்கப்பட்டன. மாநிலத்தின் மற்ற பகுதிகளில் உள்ள ஊராட்சி முறையைப் போலவே இங்கும் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி உறுப்பினர்களும், ஊராட்சித் தலைவர்களும் 1970-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 2-ஆம் நாளன்று பதவி ஏற்றுக் கொண்டனர்.

3. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகம்.

(அ) நிர்வாக அமைப்பு வளர்ச்சி.

வட்டார நிர்வாக அமைப்பு முறையைச் சீர் செய்யும் எண்ணம், சிறிது காலமாக அரசின் ஆய்வில் இருந்து வருகிறது. ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகத்தில் இதுவரை செய்யப்பட்டுள்ள நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்கள் வருமாறு:—

(1) கால்நடை வளர்ச்சித் துறை திருத்தியமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் துணை நிலையங்களின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டிருப்பதன் விளைவாக கால்நடை வளர்ச்சி அலுவலர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருமளவில் உயர்ந்துள்ளது. இது வட்டார நிர்வாகத்தில் ஒரு முக்கியப் பெரிய மாற்றமாகும். இந்தச் சீர்திருத்தத்தின் விளைவாக, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் எத்தனை துணை நிலையங்கள் உள்ளனவோ அத்தனை கால்நடை வளர்ச்சி அலுவலர்கள் இருப்பார்கள். இதனால் கால்நடை வளர்ச்சி அலுவலர் ஒரு கட்டுக்கோப்பான பகுதியைத் தம் பொறுப்பில் பெற்று, அங்கு எல்லா வகையான துறை அலுவல்களையும், வளர்ச்சிப் பணிகளையும் செம்மையுற மேற்கொள்ள முடிகிறது.

1971 ஜூலை 5]

(2) இதுவரை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் நேர் உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி) பதவிக்கு மட்டுமே உயர்வு பெற முடிந்தது. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களின் பதவியுயர்வு வாய்ப்புகளைக் கூட்டுதற்கும், ஊராட்சி வளர்ச்சி நிர்வாகத்தைத் திறம்படச் செய்தற்கும் இடமளிக்கும் வகையில் ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறையைத் திருத்தியமைக்கும் பணியின் முதற்செயலாக, 47 கோட்ட ஊராட்சி அலுவலர்கள் பதவிகளைத் தேர்வு நிலை வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்கள் பதவிகளாக அரசு உயர்த்தியுள்ளது.

(3) வட்டாரப் பகுதிகளில் கடன்களை வசூலித்தல், ஊராட்சி வரிகளை வசூலித்தல், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களை நிர்வகித்தல், நில ஆக்கிரமிப்புகளை வெளியேற்றல் போன்ற பல்வேறு வேலைகள் அண்மைக் காலமாகப் பெருகிவிட்டன. இவ்வாறு அதிகரித்துள்ள வேலையைத் தற்போது வருவாய்ப் பிரிவிலுள்ள அலுவலர்களால் சமாளிக்க இயலவில்லை. ஆகவே இவ்வேலைகளை மட்டுமே கவனிக்கத் தனி அலுவலர்களை ஒன்றியங்களில் நியமித்தால், வேலையில் தரம் உயரும் என்பதற்காக 100 (நூறு) துணை வட்டாட்சியர் (Deputy Tahsildars) பதவிகளை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. அப்பதவியிலுள்ளோர் வளர்ச்சி அலுவலர் (வருவாய்) என அழைக்கப்படுவர். இதனால் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதிநிலை போதுமான அளவிற்கு உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

(4) 1967-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலில் நீக்கப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் இரண்டாம் நேர் உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி) பதவியை அரசு 1970-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 1-ஆம் நாள் முதல் மீண்டும் புதுப்பித்துள்ளது. அவருடைய பதவிப் பெயர் விளக்குவது போன்று, இந்த நேர் உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி), ஊராட்சி வளர்ச்சித் தொடர்பான அன்றாட அலுவல்களைக் கவனிப்பதில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு உதவி வருகிறார். மேலும் அவர்கள் வட்டார ஆய்வு அலுவலர்களாகவும், மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தின் செயலாளர்களாகவும் இருந்து வருகிறார்கள். எனவே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் நேர் உதவியாளர் (ஊராட்சி வளர்ச்சி) பதவியை மாவட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் என்று பெயரிட்டழைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

(ஆ) பயிற்சித் திட்டம்.

ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பயிற்சிக் கிளையொன்றை இத்துறை பெற்றுள்ளது. ஊராட்சி நிறுவனங்களுக்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், பல்வேறு வளர்ச்சித் துறையைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள், ஊராட்சி நிறுவனங்களைச் சார்ந்த அலுவலர்கள் ஆகியோர் இந்நிறுவனங்களில் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

கீழ்க்கண்ட பயிற்சி நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன :—

(1) சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம்.

(2) தொழிற்கூடப் பிரிவு அமைந்த ஊர் வளர்ச்சிப் பயிற்சி நிலையங்கள்.

சமுதாய வளர்ச்சி மாநில நிறுவனம், பவானிசாகர்.

இந்நிலையத்தில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன :—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், துணைத் தலைவர்களுக்கான பயிற்சி—ஊராட்சி நிறுவனங்களின் பின்னணி, அவற்றின் செயல்முறை, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள், அலுவலர்கள் ஆகியோரின் பங்கு ஆகியவை பற்றி விளக்கும் முறையில் 10 நாட்களுக்கு இப்பயிற்சி நடைபெறும்.

(ஆ) பல்வேறு வளர்ச்சித் துறைகளைச் சார்ந்த மாவட்ட அலுவலர்கள், வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய பயிற்சி.—இஃது, ஊராட்சிக் கொள்கையைப்பற்றி அரசு அலுவலர்களுக்குச் சிறந்த பயிற்சியளித்து, ஒருங்கிணைந்த முறையில் வளர்ச்சியைக் காணும் வழிவகைகளைக் குறிக்கும் 16 நாள் பயிற்சியாகும்.

(இ) வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய வேலைப்பயிற்சி.—தங்களுடைய பணிகளில் பயிற்சி பெற, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்கு இரண்டு திங்களுக்கு இப்பயிற்சியளிக்கப் படுகிறது.

குறிப்பிட்ட பணிக்குரிய பயிற்சிகள்.

தேசிய சேவைப் படை அலுவலர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட பணிக்கெனப் பயிற்சியளித்தல், சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல் போன்றவைகளுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன.

ஊர் விரிவாக்க நிலையம்.

இம் மாநிலத்தில் ஐந்து ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன :—

(1) டி. கல்லுப்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்).

(2) பவானிசாகர் (கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்).

(3) பட்டுக்கோட்டை (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்).

(4) ச. வி. நகரம் (வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்).

(5) கிருட்டிணகிரி அணை (தர்மபுரி மாவட்டம்).

TRUTH ALONE TRIUMPHS

1971 ஜூலை 5]

இந்நிலையங்களில் கீழ்க்கண்ட பயிற்சி வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன :—

முன் சேவைப் பயிற்சி.—ஊர் நல உதவியாளர்களாக நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், அப் பதவிகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் ஈராண்டுப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. இவர்கட்கு விஞ்ஞான முறையில் வேளாண்மை செய்வதைக் கற்றுத் தருவதற்கு உதவும் வகையில், ஒவ்வொரு பயிற்சி நிலையத்துடனும் ஒரு பண்ணையும், பால் பண்ணை அலகும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊர் நல உதவியாளர்களுக்கு வேளாண்மையில் ஓராண்டுத் தீவிரப் பயிற்சி.—ஊர் நல உதவியாளர்களின் திறமையைச் சிறப்பாக வேளாண்மைத் துறையில் மேம்படுத்துதற்கென, வேளாண்மை வளர்ச்சிப் பட்டச் சான்றிதழ் பயிற்சி ஓராண்டுக்குத் தரப்படுகிறது. அனுபவம் பெற்ற ஊர் நல உதவியாளர்கள் இப்பயிற்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். இதுவரை 291 பேர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொழிற்கூடக் கிளைகள்.—ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்கள் அனைத்திலும் தற்போது தொழிற்கூடக் கிளைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தொழிற்கூடக் கிளையிலும் 10 பேர்களுக்குத் தச்சுத் தொழிலிலும் 10 பேர்களுக்கு கருமார்த் தொழிலிலும் ஓராண்டுக்குப் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

1970-71-ஆம் ஆண்டில் மூன்று தொழிற்கூடக் கிளைகள் "உற்பத்திப் பயிற்சி நிலையங்" களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அண்மை வட்டாரங்களிலுள்ள உழுபடைக் கருவிகளைச் சீராக்குதல், பேணுதல் போன்ற பணிகளை இந்நிலையங்கள் மேற்கொண்டுள்ளன.

குறிப்பிட்ட பணிக்குரிய பயிற்சித் திட்டங்கள்.

(அ) வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்கள், வளர்ச்சி அலுவலர்கள் போன்றோர்க்குரிய அமோக விளைச்சல் முறைப் பயிற்சி, வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்களுக்குரிய அளவைப் பயிற்சி போன்றவைகள் தேவைக்கும் அவசியத்திற்குமேற்ப நடத்தப்படுகின்றன.

(ஆ) மகளிர் நலத் துறையைச் சேர்ந்த பால சேவிகைகளுக்கும், மகளிர் இணைப் பணியாளர்களுக்கும் ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது.

(இ) சிரணித் தொண்டர்கள் இந்நிலையங்களில் 14 நாட்களுக்குப் பயிற்சி பெறுகின்றனர்.

(ஈ) சமூக நலப் பணியாளர்களுக்கு வானொலிப் பெட்டிகளைச் செப்பனிட்டுச் சீராக்கும் பயிற்சியும், வானொலி பெட்டிகளைத்

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1971 ஜூலை 5

தயாரிக்கும் பயிற்சியும் ச.வி. நகரத்திலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையத்தில் அளிக்க ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது. முதல் பயிற்சிக்கு 28 பேர்கள் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்பட்டுள்ளனர்.

பல்வேறு நிலைகளிலுள்ள வட்டார அலுவலர்களும், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுடன் தொடர்புகொண்டுள்ள அலுவல் சார்பற்றவர்களும், தங்களுடைய கடமைகளையும் பொறுப்பு களையும் நன்கு நிறைவேற்ற இப் பயிற்சித் திட்டங்கள் பெருந் துணை புரிந்துள்ளன.

(இ) கருத்துரைக் குழுக்கள்.

நிர்வாகம்-பணிகள், உற்பத்தித் திட்டங்கள், நலப்பணித் திட்டங்கள் பற்றிய மாநில அளவிலான மூன்று கருத்துரைக் குழுக்கள், ஊராட்சி நிர்வாகம் குறித்த பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்கின்றன. திட்டங்களை செயற்படுத்தும்போது அதன் செயல் வேகத்தைத் தடுக்கும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளுக்குக் கருத்துரைக் குழுக்கள் தந்த ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் தீர்வுகள் காணப்படுகின்றன.

(ஈ) பொருளாதார, உடலுழைப்புச் சாதனைகள்.

இத் தலைப்பின்கீழ்க் கோரியுள்ள தொகையின் அளவு, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பல்வேறு வேலைத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படும் வேகத்தினைப் பிரதிபலிக்கிறது. இக் கோரிக்கையின்கீழ் 1969-70-இல் செலவுத் தொகை ரூ. 607.92 இலட்சமாகும். 1970-71-க்கான திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 682.34 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1971-72-க்காகக் கோரப்படும் தொகை ரூ. 763.15 இலட்சமாகும். எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங் களும் உள்ளூர் "செஸ்" மேல் வரியை விதித்துள்ளன. இதிலிருந்து 1970-71-இல் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 355.44 இலட்ச மாகும். உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விதிப்பதினால், அதற்கான இணை மானியத்தை ஒன்றியம் அரசிட மிருந்து பெற முடியும். 1969-70-இல் செஸ் மேல் வரி இணை மானியமாக ரூ. 334.40 இலட்சத்தை அரசு அளித்துள்ளது. 1970-71-க்குத் திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 355.44 இலட்சமாக நிர்ண யிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-க்கான நிதி நிலை மதிப்பீடு ரூ. 401 இலட்சம். 365 ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி மீது, மேல்வரி விதித்துள்ளன. இந்த வகையில் 1970-71-க்கான வருவாய் ரூ. 104.80 இலட்சமாகும்.

1971 ஜுலை 5]

1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாள் இருந்தவாறு சில வேலைத் திட்டங்கள் பற்றிச் சேகரிக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள் வருமாறு :—

	1967	1968	1969	1970
இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோ மீட்டர்)	17,136	20,224	20,736	22,506
மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் (எண்ணிக்கை)	2,240	2,506	2,817	4,090
குடிநீர்க் கிணறுகள் (எண்ணிக்கை)	47,900	52,100	54,768	62,300
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் உள்ள தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)	18,185	18,220	18,272	18,531
ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகத்தில் உள்ள உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)	3,275	3,252	3,246	3,207
சொந்தக் கட்டடங்களிலுள்ள பள்ளிகள் (எண்ணிக்கை)	10,555	11,619	12,310	14,050

வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக அரசு செலவழித்துள்ள தொகைபற்றிய விவரங்களைக் கீழ்க்கண்ட புள்ளி விவர அறிக்கை காட்டுகிறது :—

வேலைத் திட்டத்தின் பெயர்.	1967–68 (செலவுக் கணக்கு).	1968–69 (செலவுக் கணக்கு).	1969–70 (செலவுக் கணக்கு).	1970–71 (திருத்திய மதிப்பீடு).	1971–72 (நிதிநிலை மதிப்பீடு
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
			(ரூபாய் இலட்சங்களில்.)		
வேளாண்மை	81·14	83·75	74·93	85·00	85·00
கால்நடை வளர்ச்சி	26·48	21·90	23·35	23·25	23·25
மீனளம்	3·73	3·66	2·53	4·25	4·65
இணைப்புச் சாலைகள்	110·40	67·63	93·82	110·00	110·00
குடிநீர் வழங்கல்	118·49	146·01	142·83	145·80	163·70
பள்ளிக் கட்டடங்கள்	42·16	33·64	48·71	52·60	52·60
சமூகக் கல்வி	9·53	12·13	18·88	15·00	15·00
மகளிர், குழந்தைகள் நலம்.	16·94	6·67	14·93	14·64	17.00
கிராமக் கலை, கைத் தொழில் திட்டம்.	28·48	11·40	16·00	16·00	15·00

கிராமப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துதற்கு இந்த அரசு மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது என்பதை மேலே காட்டியுள்ள புள்ளி விவரங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கு அநேகமாக எல்லாத் தலைப்பின் கீழும் கூடுதலான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1971 ஜூலை 5

4. பணிகள் குறித்த வேலைத் திட்டங்கள்.

அ. ஊர்ப்பணிகளின் திட்டம்.

ஊர்ப் பணிகள் மானியங்களில் கிடைக்கும் நிதிகளைக் குடிநீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல் ஆகியவற்றில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செலவிட வேண்டும். 1970-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் நாளைய நிலவரப் படி, செய்து தரப்பட்டுள்ள வசதிகள் வருமாறு:—

1.	மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள்	4,090
2.	கிணறுகள்	62,300
3.	அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகள் (கிலோ மீட்டர்)	22,506
4.	பள்ளிக் கட்டடங்கள். (கட்டப்பட்டவை) ..	14,050

1971-72-க்கான நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் ஊர்ப்பணிகள் வேலைத் திட்டத்திற்கென ரூ. 526.30 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரிசனங்கள், மீனவர்கள் மற்றும் இதர பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குக்கென்றே மேற்கொள்ளப்படும் ஊர்ப்பணிகளுக்கு மக்கள் நன்கொடைத்தொகை செலுத்தப்பட வேண்டுவதில்லை. இம்மாதிரியான நேர்வுகளில் குடிநீர் வழங்குவதற்கென 15 சத விதமும், இணைப்புச் சாலைகளுக்கென 10 சத விதமும், அரிசன நலத் துறை மானியத்திலிருந்து நன்கொடையாக அளிக்கப் படுகிறது. ஊர்ப்பணிகள் மானியத்தில் 20 சதவிதத் தொகை அரிசனங்கள் மற்றும் இதர பின்தங்கிய வகுப்பினர் நன்மைக் கெனச் செய்யப்படும் பணிகளுக்கென்றே ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

"யூனிசெஃப்" உதவியுடன் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்தல்.

குடி நீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு முக்கிய இடம் அளித் திருந்தும்கூட, இப்பெரும் பிரச்னையின் ஒரு பகுதியைத்தான் இதுவரையில் நம்மால் தீர்க்க முடிந்துள்ளது. இப்பிரச்னையை விசாலமான எதிர்காலக் கண்ணோட்டத்துடனும், மிகப் பெரிய அளவிலும் சமாளிப்பதற்கான புதிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. குடிநீருக்குத் தொல்லையுறும் பற்றுக்குறை இடங் களுக்கெனக் "குடிநீர் வழங்கல் சிறப்புத் திட்டம்" ஒன்றினை உருவாக்கி, நிறைவேற்ற வேண்டிய இன்றியமையாமையும் உள்ளது. குடிநீர் பற்றுக்குறை ஊர்களையும் "காலரா" நோயினால் பாதிக்கப்படும் ஊர்களையும் கண்டறிந்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு நிலையாகக் குடிநீர் வழங்கத் தக்க வசதிகளை ஏற்படுத்தித்தருவதற்குத் தலைமைப் பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலை, ஊர்ப்பணிகள்) ஒரு வேலைத் திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளார். தலைமைப் பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலை, ஊர்ப்பணிகள்) தொகுத்த இவ்வேலைத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள பாறை நிலப் பகுதிகளிலுள்ள குடிநீர்ப் பற்றுக் குறை ஊர்களிலும் "காலரா" நோயினால் பாதிக்கப்படும் ஊர் களிலும் "யூனிசெஃப்" உதவியைக்கொண்டு, ஐந்தாண்டு

1971 ஜூலை 5]

களுக்குள்ளாக 8,850 குழாய் கிணறுகளை நிறுவுவதற்கு இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. துளையிடும் கருவிகள், மற்றும் இதர கருவிகளை "யூனிசெஃப்" அளித்து உதவும். 8,850 குழாய்க் கிணறுகளை நிறுவி, அவற்றைப் பேணுதற்காகும் செலவு ரூ. 2.71 கோடியாகு மென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அலுவலர்களுக்கும், கருவிகளை எடுத்துச் செல்வதற்கும் ஏற்படும் செலவு இதில் அடங்கவில்லை. இத்திட்டம் படிப்படியாக 1971-72-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு நிறைவேற்றப்படும். ஒவ்வோராண்டும் 1,770 குழாய்க் கிணறுகள் நிறுவப்படும். 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 55 இலட்சம் ஒதுக்கப்படுகிறது.

(ஆ) சாலைகள் பராமரிப்பு.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பிலுள்ள சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கென "ஒன்றியச் சாலைகள் மானியம்" என்றதொரு மானியம் ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது. இச்சாலைகள் மானியமானது ஆளொன்றுக்கு 18 காசுகள் என்ற வீதத்திலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் பராமரிக்கப்படும் சாலையானது சாதாரணமானதா, கடற்கரைப் பகுதிகளா அல்லது கழிமுகப் பகுதிகளில் அமைந்தனவா அல்லது மலைப்பாதைகளா என்று வகைப்படுத்தப்பட்டு, அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மைலுக்கும் முறையே ரூ. 600, ரூ. 800, ரூ. 1,500 என்ற வகையில் வழங்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய மானியத் தொகை ரூ. 119.32 இலட்சமாக இருக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பேரூராட்சிப் பகுதிகளில் புழுதியற்ற மேற்பரப்புடைய சாலைகளை அமைக்க பேரூராட்சிகளுக்கு உதவுவதற்காக, அரை மானியத் திட்டம் ஒன்றினை அரசு செயற்படுத்தி வருகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 7 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) சிறிய நீர்ப்பாசனம்.

இம் மாநிலத்தில் சுமார் 36,000 சிறிய நீர்ப்பாசன வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் சுமார் 24,000 சிறிய நீர்ப்பசன வாயில்கள், பராமரிப்புக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வசம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளன. நீர்ப்பாசன வாயில் ஒவ்வொன்றும் ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒரு முறையாவது கவனம் பெற வேண்டுமென்ற அடிப் படையில் பராமரிப்புத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்துக் கொள்ளுமாறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு யோசனை கூறப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கீட்டி லிருந்து, ஒவ்வோராண்டும், அவ்வாண்டுத் தேவையினையொட்டி, ஒரு தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்காக நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் இதற்கென ரூ. 57.62 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 5

(ஈ) கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருள்கள், தொழில் திட்டம்.

ஊர்ப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பு வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கென, கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருள்கள், தொழில் திட்டத்தை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு, தமிழ்நாடு கதர்-கிராமத் தொழில்கள் வாரியம் ஒன்றியங்களுக்கு உதவி செய்கிறது. கிராமக் கைவினைஞர்களுக்கும், வாணிகம் செய்ய முனைபவர்களுக்கும் பணிமனை வசதிகள் செய்து தர வாரியம், யோசனை கூறியுள்ளது. கீழ்க்கண்ட தொழிற்பேட்டைகளுக்கு அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது.

திட்டத்தின் பெயர்.	நிலையம் உள்ள இடம்.
1. நூற்பு, நெசவிற்காக மூன்று கதர் தொழிற் பேட்டைகள்.	திருப்பூர், பெருமாநல்லூர், காரமடை.
2. கதர், நெசவு, பூப்பின்னல் தொழில் ..	திருப்பூர்.
3. கதர் தொழிற்பேட்டை	இடையன்வலசு. (ஒட்டன் சத்திரம் வட்டாரம், மதுரை மாவட்டம்.)

மேற்கண்ட பேட்டைகளோடுகூட, கிராமக் கலைகள், கைவினைப் பொருள்கள், தொழில்கள் திட்டத்திலுள்ள நிதிகளிலிருந்து, ஐந்து கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளை, மூன்று கிராமத் தொழில் திட்டப் பகுதிகளிலும் நிறுவுவதற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. இந்த ஐந்து கிராமத் தொழிற் பேட்டைகளில் இரண்டு பேட்டைகள், ஸ்ரீபெரும்புதூர்த் திட்டப் பகுதிகளில் சிறு வாணிகம் செய்பவர்களின் நன்மைக்கென நிறுவப்படும். விசைத் தறிக்கான இரண்டு கிராமத் தொழிற்பேட்டைகளும் ஓமலூர்த் திட்டப் பகுதியில் சலகண்டபுரத்தில் ஒன்றும், தாரமங்கலத்தில் ஒன்றுமாக நிறுவப்படும். பல்வேறு வகைப்பட்ட கிராமத் தொழில்களுக்கேற்ற கொட்டகைகளை அமைப்பதற்குரிய கிராமத் தொழிற்பேட்டையொன்றை நாங்குனேரித் திட்டப் பகுதியிலுள்ள வள்ளியூரில் நிறுவுவதற்கு ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

5. உற்பத்தித் திட்டங்கள்.

(அ) வேளாண்மையும் கால்நடை வளர்ப்பும்.

மாநிலம் முழுமைக்குமாக ஒரே மாதிரியான திட்டத்தின் அடிப்படையில் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, மீன்வளத் திட்டங்கள் போன்றவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கென எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ரூ. 2 இலட்சம் வேளாண்மை மானியமாகத் தரப் பட்டது. இதற்கு இணையாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ரூ. 50,000-ஐ நன்கொடையாக அளித்தன, வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சிப்

1971 ஜுலை 5]

பெருக்கத் திட்டங்கள் அப்போது, 'இன்றியமையாத் திட்டங்கள்' 'விருப்பத் திட்டங்கள்', குறிப்பிட்ட பகுதிக்குரிய 'சிறப்புத் திட்டங்கள்' என்று தொகுக்கப்பட்டிருந்தன. மூன்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 1967-ஆம் ஆண்டில் முடிவுற்றது. நான்காம் திட்டம் இன்னும் முழுமையான உருப் பெறாததால் ஒவ்வோராண்டிற்கும் ஒதுக்கப்படும் தொகையைக் கொண்டு இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. முன்பெல்லாம் இம்மானியத்தில் 'சிறப்புத் திட்டங்களுக்' கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையைப் பயன்படுத்தச் சில குறிப்பிட்ட திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டு வந்தன. குறிப்பிட்டத் திட்டங்களுக்குத்தான் இத்தொகையைச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கூறுவது, உள்ளூர் நிலைமைக்கு உகந்ததாயில்லையென்று அனுபவ வாயிலாகத் தெரிந்துள்ளது. மேற்கண்ட கூறுபாடுகளைக் கருத்திற் கொண்டு, வேளாண்மைத் துறை இயக்குநர், கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநர் மற்றும் மீன் வளர்ச்சி இயக்குநர் ஆகியோருடன் கலந்தாலோசித்து இம்மானியத்தை 1971-72-இல் செலவழிப்பதற்குரிய வழிமுறைகளை ஊர் வளர்ச்சி இயக்குநர் உருவாக்கியுள்ளார். சில கோட்பாடுகளுக்குட்பட்டு, மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலருடனும் கால்நடை வளர்ச்சி உதவி இயக்குநருடனும் கலந்தாலோசித்து, 'இதர திட்டங்கள்' என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைக்குரிய கோரிக்கைகளைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடையே தந்து விடுவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கென்று ஆணையிட்டுள்ளபடி கீழ்கண்ட திட்டங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நிறைவேற்றப்படும்.

வேளாண்மை.

1. வேளாண்மைக் கிடங்குகளைக் கட்டுதல்.

2. ஊராட்சித் தோட்டங்களை உண்டாக்கிப் பராமரித்தல்.

3. மாவட்ட வேளாண்மை அலுவலருடன் கலந்தாலோசித்து, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஒப்புதலுடன் கூடிய இதர திட்டங்கள்.

கால்நடை வளர்ச்சி.

1. கால்நடை மருந்தகங்களைக் கட்டல்.

2. கால்நடை அறுவை மருத்துவர்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டல்.

3. கால்நடை வளர்ச்சி உதவி இயக்குநருடன் கலந்தாலோசித்து, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஒப்புதலுடன் கூடிய இதர திட்டங்கள்.

(ஆ) மீன் வளம்.

மீன் வளத்தைப் பெருக்குதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளனவென்று உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ள வட்டாரங்களில் மட்டுமே இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். இவ்வகை வட்டாரங்களில் கீழ்க்காணும் திட்டங்கள் 1969-70-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் செயற்படுத்தப் படுகிறது :—

1. மீன் வளர்ப்புப் பண்ணைகளைப் பாதுகாத்தலும், செயற்படுத்தலும்.

2. மீன் முட்டைகளை வழங்குதல், பங்கிடுதல்.

3. ஏரிகளைப் புதுப்பித்தல்.

6. சமூக நலப்பணிகள்.

(அ) தொடக்கக் கல்வி.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேற்கொண்டுள்ள பெரிய வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஊர்ப்புறங்களில் தொடக்கக் கல்வியை மேற்கொண்டிருப்பது ஒன்றாகும். 1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்திலுள்ள 65 () பிரிவின்படி, ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் தொடக்கக் கல்வியை முழுமையாக நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு சட்ட அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சார்ந்ததாகும்.

ஒன்றியப் பகுதிகளில் 27,000-க்கும் மேற்பட்ட பள்ளிகள் (தொடக்க, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள்) உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 21,700 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நேரடிக் கட்டுபாட்டிலும் எஞ்சியவை உதவி பெறும் பள்ளிகளாகவும் உள்ளன. ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்க, உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 1,16,500 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி, 40,60,000 மாணவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கின்றனர். இம்மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு வருவாய் ஊரிலும் பள்ளி உள்ளது. 300 பேர்களுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையைக் கொண்ட எல்லா ஊர்களுக்கும் கல்வி வசதிகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன என்று இங்குக் கூறுவது மிகையாகாது.

ஆண்டுக்காண்டு தொடக்கக் கல்விக்காகும் செலவு படிப்படியாக உயர்ந்து வருவதைக் கீழ்கண்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து அறியலாம் :—

1970–71		ரூ. 27·42 கோடி.
1971–72		ரூ. 32·53 கோடி.

தொடக்கக் கல்விக்காகும் செலவில் பெரும் பகுதி—அதாவது 87 சதவீதமான, ரூ. 28.39 கோடியை அரசு சட்டபூர்வமில்லா மானியங்களாக வழங்குவதன் மூலம் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. எஞ்சியுள்ள ரூ. 4.14 கோடியை (சுமார் 13 சதவீதம்) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் திரட்டிக் கொள்ள வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களால்

1971 ஜூலை 5]

தொடக்கக் கல்விக்கென உள்ளூரிலேயே திரட்டப் பெறும் நிதிகளும் கீழ்க்கண்டவாறு உயர்ந்து வந்துள்ளன :—

1969-70 ரூ. 373 இலட்சம்.

1970-71 ரூ. 392 இலட்சம்.

1971-72 ரூ. 414 இலட்சம்.

தொடக்கக் கல்வியில் ஊராட்சி நிறுவனங்கள், தங்களுக்குள்ள பொறுப்புக்களை முன்னேற்ற உணர்வுடன் அணுகி வருகின்றன வென்பதற்கு இது மிகப் பெரிய சான்றாகும். கூடுதலான செலவுக்குப் பொறுப்பேற்று, அண்மையில் ஆசிரியர்களின் ஊதிய விகிதங்களை அரசு உயர்த்தியுள்ளது.

தொடக்கக் கல்வியைப் பொறுத்துள்ள பல்வேறு தொகைகள், மானியங்களைக் கணக்கிடவேண்டிய அவசியத்தை முன்னிட்டு, கல்விக்கென ஒரு தனிக் கணக்கை (ஊராட்சி நிதி வைப்புக் கணக்கு III), ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 1969-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் துவக்கிக் கொள்ள அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. தொடக்கக் கல்விக்குரிய தொகைகள் இத் தனிக் கணக்கில் கணக்கிடப்படுகின்றன.

பள்ளிகளில் அதிகமான மாணவர்களைச் சேர்த்தல், பள்ளி வசதிகளை விருத்தி செய்தல், ஆசிரியர்களுக்கு வசதிகள் செய்து தருதல் ஆகியவற்றிற்கு ஒன்றியத் திட்டங்களாக அரசு மேற் கொண்டுள்ள பல்வேறு திட்டங்கள் கீழே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டங்களுக்கு 1970-71-இல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை வருமாறு :—

(அ) கருவிகள்.—(1) ரூ. 7.36 இலட்சம் ; ரூ. 1,000 வீதம் 282 உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்கும் ரூ. 300 வீதம் 1,515 தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும்.

(2) 6—11 மற்றும் 11—14 வயது பிரிவிலுள்ளவர்களுக்கென்று கூடுதலாக ஆசிரியர்களை நியமிக்க முன்மானியமாக ரூ. 7.32 இலட்சம்.

(ஆ) துப்புரவு வசதிகள்.—ரூ. 4 இலட்சம் (ஒவ்வொரு மாவட் டத்திலும் 10 பள்ளிகளுக்கு ரூ. 3,330 வீதம்).

(இ) ஆசிரியர்களுக்காகக் குடியிருப்புகள் கட்டுதல்.—ரூ. 5 இலட்சம். இதுகாறும் 1,370 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

(ஈ) பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல்.—ரூ. 52.60 இலட்சம்; 21,700 ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் சுமார் 14,100 பள்ளிகள் சொந்தக் கட்டடங்களில் இயங்கி வருகின்றன. மொத்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் இது 67 சதவீதமாகும். கடந்த ஆண்டு களின் சாதனையைக் கொண்டு மதிப்பிடுகையில் ஆண்டொன்றிற்கு சுமார் 900 முதல் 1,000 வரை கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வந்திருப் பதை அறியமுடியும். பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டித் தர விரைவுத் திட்டமொன்றும் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. வருங் காலத்தில் பள்ளிகள் நிலையான கட்டடங்களில் இயங்குவதோடு,

[1971 ஜூலை 5

காலப்போக்கில் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளும் சொந்தக் கட்டடங்களிலேயே செயற்படும்.

1958-ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பின்னர், தொடக்கக் கல்விக்குக் கூடுதலான நிதியளிக்க வேண்டிய தேவை பெருகியுள்ளது. எனவே ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் தற்போதைய நிதி நிலை, அதிகாரங்களைப் பற்றி முழுவதுமாக ஆராய வேண்டிய அவசியத்தை அரசு உணர்ந்தது. அதற்கேற்ப அலுவலர், அலுவலர் அல்லாதோரை உள்ளடக்கி, ஊர் வளர்ச்சி—உள்ளாட்சித் துறையின் அரசுச் செயலாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு, ஊராட்சிக் கல்வி நிதி நிலை விசாரணைக் குழு ஒன்றை அரசு நியமித்தது. கல்வித் தொடர்புள்ள ஊராட்சி நிதியின் பல்வேறு கூறுகளைப் பற்றி இக்குழு ஆய்ந்தது. இக்குழுவின் அறிக்கை அரசின் தீவிர பரிசீலனையில் உள்ளது.

மதிய உணவுத் திட்டம்.

ஊராட்சிகளையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் நிறுவியதனால், அவற்றின் துணைகொண்டு நாட்டை உருவாக்கும் நற்பணியான இம் மதிய உணவுத் திட்டத்தை அரசால் சீராகச் செயற்படுத்த முடிகிறது. 30,863 தொடக்கப் பள்ளிகளில் (தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்கப்பள்ளிகள்) மதிய உணவு அளிக்கப்படுகிறது. அரிசன நலப்பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்களையும் சேர்த்து 18 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு, ஆண்டில் 200 நாட்களுக்கு மதிய உணவு அளிக்கப்படுகிறது. 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 198 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மதிய உணவின் சத்தூட்டத் தன்மையைக் கூட்டுதற்குரிய பொருள்களையளிக்கக் "கேர்" நிறுவனம் முன்வந்துள்ளது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் "கேர்" நிறுவனம் ரூ. 6.02 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்களை வழங்கியுள்ளது. 10 காசுகளுக்கு மேலும் செலவழித்துச் சத்துள்ள, சுவையான உணவை உள்ளூர் குழுக்கள் தயாரித்துக் கொள்ளலாம். நான்காம் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் முதல் வகுப்பு முதல் 8-ஆம் வகுப்பு வரை தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர் தொடக்க பள்ளிகளில் கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் ஏழை மாணவர்கள் இத்திட்டத்தில் கொணரப்படுவார்கள். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களையும் சேர்த்து, 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 1.34 இலட்சம் மாணவர்கள் இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள். மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கென 1970-71-ஆம் ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 20.66 இலட்சமாகும்; (கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கான ரூ. 12.66 இலட்சமும் மைய சமையற்கூடத் திட்டத்திற்கான ரூ. 8 இலட்சமும் இதில் அடங்கும்.)

பூவிருந்தவல்லி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள சேக்காடு என்னும் ஊரில் "கேர்" நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்புடன் 1967-68-இல் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாகத் தொடங்கப்பெற்ற மையச்

1971 ஜூலை 5]

சமையற்கூடத் திட்டம் மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் வெற்றிகரமாகவும் அமைந்துள்ளது. சேக்காட்டில் அமைந்துள்ள மையச் சமையற்கூடத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இயங்கியதைக் கண்ட "கேர்" நிறுவனம், மேலும் 30 நிலையங்கள் 1969-ஆம் ஆண்டில் துவங்க முன் வந்தது. அரசு இவ்வுதவியை ஏற்றுக்கொண்டு, 1969-70-இல் 30 நிலையங்களைத் தொடங்க ஆணை பிறப்பித்தது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் மேலும் 30 நிலையங்களை வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களில் துவக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் மேலும் 30 மையச் சமையற்கூடங்களைத் திறக்கும் யோசனை அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளது. "கேர்" நிறுவனத்தின் துணைக்கொண்டு மிகுிய உணவுப் பொருள்களைச் சேகரித்து வைப்பதற்கு 10 வட்டக் கிடங்குகளை அமைக்கும் யோசனை பரிசிலனையிலுள்ளது.

கல்வியில் ஒரு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமாயின், அது தொடக்கக் கல்வி நிலையிலிருந்துதான் துவக்கப்பட வேண்டுமென்பது அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். இதைக் கருத்திற்கொண்டு, தொடக்கக் கல்வியைச் சிறக்க செய்யப் பல்வேறு திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுகின்றன.

(ஆ) சுகாதாரப் பணிகள்.

ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள்.—ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் மேல் நிலையாக நிறுவப்பட்ட ஒரு பல் நோக்கப் பிரிவாகும். சமுதாயத்திற்குத் தடுப்பு சிகிச்சையளிப்பதிலும் நோய்ச் சிகிச்சையளிப்பதிலும் அக்கறை கொண்டு மக்களின் உடல்நலனை நாளடைவில் ஊட்டம் பெறச் செய்வதே இந்நிலையங்களின் பணியாகும். ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஓர் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையம் வீதம் திறக்க அரசு ஒப்புதல் அளித்துள்ளது. மூன்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 188 நிலையங்கள் செயற்பட்டன. 1966–69-இல், 129 நிலையங்கள் கூடுதலாகத் திறக்கப்பட்டன. இன்றளவில் 375 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் 381 நிலையங்களில் இயங்கி வருகின்றன.

"யூனிசெஃப்"புடன் செய்து கொண்டுள்ள ஓர் ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக, ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் அனைத்தும் "யூனிசெஃப்" உதவியைப் பெறுதற்குத் தகுதி பெற்றுள்ளன. சில வரம்புகளுக்குட்பட்டு, ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஊர்திகள் வழங்குவதை "யூனிசெஃப்" மேற்கொண்டுள்ளது. இதுவரை 193 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் முழு உதவியையும், 21 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் ஒரு பகுதி உதவியையும் பெற்றுள்ளன. 102 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஊர்திகள், "மைக்கிராஸ்கோப்", குளிர்சாதனப் பெட்டி போன்றவற்றை அளிப்பதற்குரிய கோரிக்கைகள். "யூனிசெஃப்"புக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் திறம்பட இயங்குவதற்குத் தேவையான எல்லா வசதிகளையும் அளிக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தாய் சேய் நல நிலையங்கள்.

தாய் சேய் நலப்பணிகளைத் தங்கள் தங்கள் பகுதிகளில் வளர்ப்பது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். இத் திட்டத்திற்காகும் செலவை ஊராட்சி ஒன்றியம் சமாளிக்கும் வகையில், மொத்தச் செலவில் 2/3 பங்கை அரசு உதவி மானியமாகத் தருகிறது. இலட்சம் பேர்களுக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுடைய ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் 10-க்கும் மேற்பட்ட தாய் சேய் நல நிலையங்களைப் படிப்படியாகத் தொடங்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் செயற்படும் தாய் சேய் நல நிலையங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 2,819 ஆகும்.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.

மருந்தகங்களை நிறுவுவதும், நிர்வகிப்பதும் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்காகும் செலவுகளுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை நிர்வகிப்பதற்கு, ஒவ்வொரு மருந்தகத்திற்கும் ரூ. 5,400-ஐ அரசு அளிக்கிறது.

குடும்ப நலத் திட்டம்.

குடும்ப நலத் திட்ட வேலைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளன. திருத்தப்பட்ட குடும்ப நல வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டாரங்களும் கொணரப்பட்டுள்ளன. இவ்வட்டாரங்கள் அனைத்திலும் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களால் பயிற்சி முகாம்கள் (குடும்ப நலத் திட்டம்) ஒவ்வோராண்டும் நடத்தப்படுகின்றன.

திட்டத்தின்படி, ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களில் செய்யப்படும் அறுவைச் சிகிச்சை ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ. 30 விதம் மருந்தகம் அரசிடமிருந்து பெறலாம். ஒன்றியங்களால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, அதன் காரணமாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள அறுவை சிகிச்சையாளரிடம் அனுப்பப்படும் ஒவ்வோர் அறுவை சிகிச்சைக்கும் ரூ. 10-ஐ ஈட்டு மானியமாக ஒன்றியக் குழுக்கள் பெறலாம். அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளச் செல்பவரின் போக்குவரத்துச் செலவிற்கும் ஒன்றியப் பகுதிகளில் குடும்ப நலத் திட்டத்தை விளம்பரப்படுத்துவதில் ஒன்றியத்திற்கு ஏற்படும் செலவிற்குமாகவே இத்தொகை அளிக்கப்படுகிறது. 1974-ஆம் ஆண்டில் பிறப்புத் தொகை ஆயிரம் பேர்களுக்கு 40 என்பதை 25 எனக் குறைப்பதே குறிக்கோளாகும். வெவ்வேறு பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் தொகை, பிறப்பு விகிதம் ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டே பல்வேறு நலத் திட்ட முறைகளிலும் திட்ட இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

1971 ஜூலை 5]

மாநில அரசால் பின்பற்றப்படுவதற்குரிய திருத்தியமைக்கப் பட்ட திட்டம்.

கீழ்க்காணும் முறைகளைக் கையாண்டு குடும்ப நலத் திட்ட இலக்கைத் துரிதமாக அடைய வேண்டியுள்ளது :—

(அ) மாவட்டக் குடும்ப நலத் திட்டச் சுகாதார அலுவலர் ஒருவர், அறுவை மருத்துவர் இருவர், மாவட்ட விரிவுப் பணி அறிவு பரப்புநர் ஒருவர் (முன்பு மாவட்டக் குடும்ப நலத் திட்ட அலுவலராயிருந்தவர்), புள்ளி விவர உதவியாளர் போன்றவர்களைக் கொண்ட மாவட்டக் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரிவு.

(ஆ) இயங்கும் அறுவைச் சிகிச்சைப் பிரிவும், இயங்கும் மருந்தகப் பிரிவும்.

(இ) ஒவ்வொரு 50,000 பேர்களுக்கு ஒரு நகரக் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மைய அரசு யோசனை கூறியதற்கு மாறாக, ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைமை மருத்துவ மனையிலும் பிரிவுகள் துவக்கப்பட்டுள்ளன; மேலும் சென்னை மாநகரில் மூன்று மருத்துவ மனைகளிலும் இப்பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

(ஈ) வட்டார நிலையில் கிராமக் குடும்ப நலத் திட்ட நிறுவனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மைய அரசு யோசனை கூறியதற்கு மாறாக, வட்டாரத் தலைமையிடம், வட்டாரத் தலைமையிடமில்லாத இடங்களில் 85 கிராமக் குடும்ப நலத் திட்ட நிறுவனங்களை அரசு திறந்துள்ளது. மேலும் 375 ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களிலும் கிராமக் குடும்ப நலத் திட்டப் பிரிவைத் தொடங்க அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது.

(இ) சமூகக் கல்வி.

1969-70-ஆம் ஆண்டு முதல் சமூகக் கல்வி வேலைத் திட்டங்கள் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின் வருமாறு :—

(1) சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.

(2) வானொலிப் பெட்டிகள்.

(3) தகவல் நிலையங்கள்.

(4) பள்ளி வேலைகள்.

(5) விளைச்சல் போட்டி, பொருட்காட்சி, விழாக் கூட்டங்கள்.

(6) தேசிய நாட்களைக் கொண்டாடுதல்.

(7) பலவகை.

1971-72-ஆம் ஆண்டிற்குரிய வேலைத் திட்டங்கள் வருமாறு :—

(1) சமூகக் கல்வி நிலையங்கள்.

(2) கிராம நூலகங்கள்.

(3) விளையாட்டுகள்.

LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

(4) தகவல் நிலையங்கள்.

(5) அருகிலுள்ள மாவட்டங்களுக்கு உழவர்கள் சுற்றுலாச் செல்லல்.

தற்போது 12,900 சமூகக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. கிராமங்களில் வயது வந்தோர், நடைமுறைத் தகவல்களின் மீது விருப்பப்படி விவாதிக்கும் ஒரு நிலையமாக, இவை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஊரிலேயுள்ள பள்ளி ஆசிரியர்கள் அல்லது இதர கல்வியறிவு பெற்றவர்கள் இதன் அமைப்பாளர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் செய்தித்தாள்கள், இதழ்கள் ஆகியவற்றைப் படித்து விவாதங்களைத் துவக்கி உதவுகின்றனர்.

ஊராட்சிகளில் வானொலிப் பெட்டிகளை நிறுவும் செயல்திறமிக்க திட்டமொன்று தொடர்ந்து செயற்படுத்தப்பட்டதனால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில், இம் மாநிலத்திலுள்ள எல்லா ஊராட்சிகளிலும் வானொலிப் பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டுவிட்டன. ஊராட்சித் தலைமையிடங்கள் அனைத்திலும் வானொலிப் பெட்டிகள் அமைக்கப்பட்டுவிட்டதனால், இத்திட்ட வேலைகள் தற்போது ஊர்கள், சிற்றூர்களுக்குக்கூட விரிவாக்கப்படுகின்றன. இதற்கென ஊராட்சி ஒன்றிய வாரியாக ஒதுக்கப்பட்டத் தொகையைத் தவிர்த்து 1969-70-ஆம் ஆண்டில் ஊர்கள், சிற்றூர்கள் அனைத்திலும் வானொலிப் பெட்டிகளை நிறுவுவதற்கு அரசு ரூ. 5,17,000 ஒதுக்கியுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கென மேலும் ரூ. 2.90 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வொதுக்கீட்டைப் பயன்படுத்திச் சுமார் 2.943 வானொலிப் பெட்டிகள் கூடுதலாக நிறுவப்படும். 1971-72-ஆம் ஆண்டிற்கென மொத்த மானியமாக ரூ. 5,00,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊர்ப்புறங்களில் 5,000 வானொலிப் பெட்டிகளை அமைப்பதற்கு இவ்வொதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் மக்களின் கவனத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும், ஆக்கப்பணிகள், திட்டங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் கிராம வானொலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மன்றங்கள் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு, விவாதிக்கும் குழுக்களாகச் செயற்படுகின்றன. இதுவரை 5,000 கிராம வானொலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கென ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலுமுள்ள சிறந்த கிராம வானொலி மன்றங்களுக்கு, "டிரான்சிஸ்டர்" வானொலிப் பெட்டிகள், சுழற்கேடயங்கள் ஆகியவை ஆண்டுதோறும் பரிசுகளாக அளிக்கப்படுகின்றன. மாநில அளவிலான சிறந்த கிராம வானொலி மன்றத்திற்கும் சுழற்கேடயம் அளிக்கப்படுகிறது. தவிர, கிராம வானொலி மன்ற நிகழ்ச்சிகளில் ஒலிபரப்பாகும் செய்திகளை உள்ளடக்கும் சிற்றேடொன்று திங்கள் தோறும் வானொலி மன்ற உறுப்பினர்களின் நன்மைக்கென செய்தி நிலையங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

1971 ஜூலை 5]

அரசால் மேற்கொள்ளப்படும் ஆக்கபூர்வமான வளர்ச்சிப் பணிகள் பற்றிய அறிவும் செய்தியும் உட்புறங்களிலுள்ள ஊர்களில் வசிக்கும் மக்களுக்குக்கூட எட்டுதற்கு இச்செயல்கள் மிகவும் துணை செய்து நாட்டை உருவாக்கும் நற்பணியில் மக்கள் பங்கு பெறவேண்டுமென்ற ஒரு நல்லுணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

(ஈ) மகளிர், குழந்தைகள் நலம்.

ஊர்ப்புறங்கள் அனைத்திலும் மகளிர் மன்றங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஓர் ஊராட்சிக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் விதம் ஓர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குக் குறைந்த எண்ணிக்கையாக 30 மன்றங்கள், 1962-63-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நிறுவப்பட்டுள்ளன. மனப்போக்கு மாறுதற்குரிய முக்கிய அங்கமாக இம் மன்றங்கள் செயற்படுகின்றன. இம் மன்றங்களில் குடும்ப வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தக் கருத்தடைக் கருவிகளைக் கையாள வேண்டுமென் றும், சிரமமான காலங்களில் உதவுதற்கெனச் சேமிக்க வேண்டு மென்றும், மூட நம்பிக்கைகள், சாதி உணர்வுகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் மகளிர் அறிவுறுத்திப் பின்பற்றச் செய்யப்படு கின்றனர். 2—3 இலட்சம் கிராம மகளிர் பங்கு பெறும் 13,224 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. அங்கு மகளிர், முன்னேற்றமான வாழ்க்கை முறையைக் கற்றுப் பின்பற்றப் பழகுகின்றனர். இந்த 13,224 மகளிர் மன்றங்களில் 10,082 மன்றங்களுக்கு 50 சத விதம் அரசு நன்கொடை மூலம் தையல் இயந்திரங்கள் அளிக்கப்பட்டுள் ளன. 300 மகளிர் மன்றங்களுக்குச் சொந்தக் கட்டடங்கள் உள்ளன. வட்டாரத்திற்கு ஒன்று விதம் சுமார் 359 மகளிர் கேட்பு மன்றங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 30 மகளிர் மன்றங்கள் உள்ளன. இம் மன்றங்கட்கு மகளிர், குழந்தை கள் நலத்தைப் பேணுதற்கென ரூ. 4,000 அளிக்கப்படுகிறது.

7. சிறப்புத்திட்ட வேலைகள்.

(அ) கிராம ஆள்வலத் திட்டம்.

சமுதாயச் சொத்துக்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குதற்கும் வேளாண்மை வேலையில்லாக் காலங்களில் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கும் கிராமப் பகுதிகளில் கிராம ஆள்வலத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. சிறிய நீர்ப்பாசன ஆதாரங்களை விருத்தி செய்தல், சிறிய சாலைகள் அமைத்தல், ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்களைப் பண்படுத் தல், சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோண்டுதல், விறகுகளுக்காகப் பயன்படும் மரங்களை வளர்த்தல், சிறிய கழிவு நீர்ப்பாதைகளை அமைத்தல், சீராக்குதல் போன்றவை கிராம ஆள்வலத் திட்ட வேலைகளில் அடங்குவனவாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 374 வட்டா ரங்களில் 72 வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் செயற்படுகிறது. சுமார்

[1971 ஜூலை 5

ரூ. 4 இலட்சம் வரை முதலீடு செய்து சுமார் 4 முதல் 5 ஆண்டுகளாக இத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு நிறைவேற்றிய வட்டாரங்களை, இத் திட்டத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டு, அவ்விடங்களில் பின் தங்கிய வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது தற்போதைய கொள்கையாகும். அதன் மூலம் நன்மைகள் பரவலாகக் கிடைக்க வழி ஏற்படுகிறது. அதற்கேற்ப, 1969-70-ம் ஆண்டில் 42 பழைய வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு, அவ்விடங்களில் வேறு 42 வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. 1970-71-ம் ஆண்டில் மேலும் 24 வட்டாரங்கள் நீக்கப்பட்டு அவ்விடங்களில் 24 புதிய வட்டாரங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டன. நடப்பாண்டில் ஒரு வட்டாரத்தை நீக்கி, அதற்கு மாறாக இன்னொன்றைச் சேர்த்துக்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத் திட்டத்தில் நிதி, திட்டச் சாதனைகள் பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு :—

ஆண்டு.	செய்யப்பட்ட செலவு. (ரூ. இலட்சத்தில்.)	ஏற்படுத்தப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு. (வேலை நாட்கள் இலட்சத்தில்.)
1966–67	52·43	17·26
1967–68	40·70	15·72
1968–69	50·89	18·49
1969–70	40·65	14·91
1970–71	50·00	16·54

1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் இத் திட்ட வேலைகளுக்கென ரூ. 32.11 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) சத்துணவுத் திட்டம்.

"யூனிசெஃப்" நிறுவனம், மாநில அரசு ஆகியோரின் உதவியுடன் 1962-63-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் முதன் முறையாகச் சத்துணவுத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. நல்ல உடல் நலத்துடன் வாழ, உள்ளூரிலேயே சத்துணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து, அவற்றை உட்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை ஊர் மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதே இத் திட்டத்தின் பரந்த நோக்கமாகும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 7 ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள 7 வட்டாரங்களே இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முதன் முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இவ் வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதைக் கண்ணுற்ற பின்னர், சுயதேவைகளை, அவசியம் எழும்போதெல்லாம் வேளாண்மை மானியத்தை பயன்படுத்தி நிறைவேற்றிக்கொள்ளக் கூடிய அடிப்படையில் இத் திட்டம் 1968-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் இவ்வட்டாரங்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டன. 1966-67-இல் இரண்டாவது கட்டமாகத் தொடங்கப்

1971 ஜூலை 5]

பட்ட இரண்டு வட்டாரங்கள் 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ஆம் நாளில் ஐந்தாண்டுகளுக்குரிய செயல்களை முடித்துள்ளன. இவ்விரண்டு வட்டாரங்களிலும் புகுத்தப்பட்ட திட்ட வேலைகள், வருங்காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுதற்கென ஊராட்சிகளிடமே ஒப்படைக்கப்படும். அவ்வாறே சாத்தூர், அகஸ்தீஸ்வரம், பெரிய நாயக்கன்பாளையம் வட்டாரங்களும் அவற்றில் திட்ட வேலைகளை 31—3—1971-இல் முடித்துள்ளன. (இந்த வட்டாரங்களில் சத்துணவுத் திட்டம் தாமதமாகத் துவக்கப்பட்டதால், மேலும் 2 ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்குமாறு, இந்திய அரசிற்கு எழுதப் பட்டுள்ளது).

கீழ்க்கண்ட வட்டாரங்களில் அவற்றிற்கு எதிரே குறித்துள்ள ஆண்டுகள் தொடக்கம், இத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது:—

	வட்டாரம்.	தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு.
1	எருமைப்பட்டி (சேலம் மாவட்டம்)	1969–70
2	திருவரங்குளம் (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்) ..	
3	ஆலங்காயம் (வட ஆற்காடு மாவட்டம்)	1970–71
4	அறந்தாங்கி (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்)	
5	போகலூர் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்) ..	
6	அரூர் (தர்மபுரி மாவட்டம்)	
7	கொடைக்கானல் (மதுரை மாவட்டம்)	
8	குறிஞ்சிப்பாடி (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்) ..	
9	மானூர் (திருநெல்வேலி மாவட்டம்)	
10	மோகனூர் (சேலம் மாவட்டம்)	

சத்துணவுத் திட்டத்தை 1971-72-இல் விரிவாக்க, 5 வட்டாரங்களை இந்திய அரசு, தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கியுள்ளது. 1966-67-ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் நான்காம் திட்டச் சத்துணவுத் திட்ட வட்டாரங்கள், வட்டாரம் ஒன்றிற்கு ரூ. 34,000 விதம் 5 ஆண்டுகளுக்கு மைய அரசின் சிறப்பு உதவியைப் பெறும். இத்தோடு கூட மாநில அரசின் நன்கொடை ரூ. 51,000, யூனிசெஃப் உதவி ஆகியவையும் சேரும்.

நடப்பாண்டிற்கு (1971-72) சத்துணவுத் திட்டத்திற்கென வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டத் தொகை ரூ. 11.03 இலட்சமாகும்.

(இ) கிராமத் தொழில்கள் திட்டம்.

கிராமப்புறங்களில், கிராமத் தொழில்கள், சிறிய தொழில்கள் வளர்ச்சியடைதற்கு ஊக்கமளிப்பதற்கெனவே, ஸ்ரீபெரும்புதூர், ஓமலூர், நான்குனேரி ஆகிய இடங்களில் கிராமத் தொழில்கள் திட்டங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. வேலை வாய்ப்பின்மை அதிகமாக உள்ள பகுதிகளைத் தெரிந்தெடுத்து, அங்குக் கிராமத் தொழில்களையும், சிறுரகத் தொழில்களையும் தீவிரப்படுத்துவதற்காகத் தொழில்

நுணுக்கங்களையும் முறைகளையும் உருவாக்கி, அவற்றைக் கையாண்டு போதிய அனுபவம் அடைவதே கிராமத் தொழில்கள் திட்டங்களின் நோக்கமாகும். உள்ளூர் கைவினைஞர்களுக்கும், உழவர்களுக்கும் தொழில் செய்வதற்கான வசதிகளை அளிப்பதற்காகப் பொது வசதிப் பணி நிலையங்கள் நடத்துதல், உள்ளூர் மக்களின் தேவையையொட்டிப் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்காக அரசுத் துறையினால் கண்காணிக்கப்படும் உற்பத்திப் பிரிவுகளை அமைத்தல் ஆகியன இவற்றின் தொடக்க காலப் பணிகளாம். எதற்காக இவை தோற்றுவிக்கப்பட்டனவோ, அப் பணிகளை இவை செய்து முடித்துவிட்டதனால், அரசுக் கண்காணிப்பிலுள்ள 16 பொது வசதிப் பணி நிலையங்களை வாடகை விற்பனை அடிப்படையில் தனியார்களுக்கு அளிப்பதென்று அரசு முடிவு செய்து, அதற்கென்று "டெண்டர்களை"க் கோரும் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கூடுதல் தொகை வந்த ஐந்து நிலையங்கள் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. பொது வசதிப் பொறியியல் பட்டறையில் அளிக்கப்பட்டு வரும் பயிற்சி தவிர, மாநிலத்திலுள்ள ஏனைய எல்லா பயிற்சிப் பிரிவுகளும் மூடப்பட்டு விட்டன. கிராமத் தொழில்கள் திட்ட "ஏஜென்சி"களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திலுள்ள கிராமக் கலை, கைவினைப் பொருள்கள், தொழில் திட்டத்திலுள்ள நிதிகளைப் பயன்படுத்தி, ஸ்ரீபெரும்புதூர்த் திட்டப் பகுதியில் இரண்டும், ஓமலூர் பகுதியில் இரண்டும், நான்குனேரியில் ஒன்றுமாக ஐந்து கிராமத் தொழிற் பேட்டைகளைத் தொடங்க அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. தனியார்கள் தொழில்களைத் தொடங்குதற்குப் போதிய வசதிகளை அளிப்பதற்கே இவை நிறுவப்படுகின்றன. திட்ட அலுவலர்களின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்புடன், திட்டப் பகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு சிறு ரகப் பிரிவிற்கும் கூடுதலாக ரூ. 5,000, தளர்த்தப்பட்ட விதிகளின் கீழ், "ஸ்டேட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா"வினால் இந்திய அரசு வாயிலாக, நிதியுதவியளிக்கும் ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பிப்ரவரி 1970-இல் இத் திட்டம் தொடங்கப் பெற்றது. டிசம்பர் 1970 வரை 238 பிரிவுகளுக்கு ரூ. 7,13,565 வரை நிதியுதவியளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தில் அளிக்கக் கூடிய உதவித் தொகையை ரூ. 5,000-லிருந்து ரூ. 15,000-க்கு உயர்த்தும் ஒரு யோசனை இந்திய அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளது. இத் திட்டங்களுக்குக் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு அணுகப்பட்டுள்ளது. இப்போது செயற்படும் மூன்று திட்டங்களையும் மாவட்ட முழுவதற்கும் விரிவாக்கி 1—4—1974 முதல் தொடங்கும் ஐந்தாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேலும் இரண்டு கிராமத் தொழில் திட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்க இருப்பதாக இந்திய அரசு தெரிவித்துள்ளது.

(ஈ) குழந்தைகள் நலன் ஒருங்கிணைப்புத் திட்டம்.

குழந்தைகள் நலனிலுள்ள எல்லா அம்சங்களையும் தழுவி, குழந்தைகள் அனைவருக்கும்—சிறப்பாக 0 முதல் 16 வயது வரையிலான குழந்தைகள் (மகப்பேறுக்கு முந்தைய காலம் உட்பட)

1971 ஜூலை 5]

நன்மை பயக்கும் ஒரு செயல் விளக்கத் திட்டம் இம் மாநிலத்தி லுள்ள பூவிருந்தவல்லி வட்டாரத்தில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. முழு உதவி அடிப்படையில் இத் திட்டத்தை இந்திய அரசு ஊக்கு வித்துள்ளது. தானே முன்வந்து பணியாற்றும் கிராம நிறுவனங் களும், உள்ளாட்சிகளும் நல்கும் மனமுவந்த ஒத்துழைப்பு, அய ராத தொண்டுள்ளத்தின் கூட்டுறவுடன், குறைந்த செலவில் குழந்தைகளுக்கு நிறைந்த பயன் அளிக்க முடியும் என்பதே இத் திட்டத்தின் கருத்தாகும். இத் திட்டத்தில் 50 குழந்தைகள் காப் பகங்கள், 10 குழந்தைகள் ஓய்வு நிலையங்கள், மற்றும் 2 மகப் பேறு மருத்துவ நிலையங்கள் இருக்கும். இத் திட்டத்திற்கு 1968-ல் ஏற்பட்ட செலவுகள் அனைத்தும் மாநில அரசால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 2.70 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(உ) பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.

சேலம் மாவட்டத்தில் கொல்லிமலையில் ஒன்றும், ஏர்க்காட்டில் ஒன்றுமாக இரண்டு பழங்குடி மக்கள் வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் செயற்படுகின்றன. இந்த வட்டாரங்களில் செயற்படுத்தப்படும் திட்டங்கள் அனைத்தும் பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ்விற்காகவே நடத்தப்படுவனவாகும். 'போக்குவரத்து', "குடி நீர் வழங்கல்" ஆகிய ஈரம்சங்களையொட்டி இப்பகுதித் தேவைகள் விரிவான முறையில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பழங்குடி மக்களின் நல்வாழ் விற்காகச் செய்யப்படும் பணிகளுக்கு நன்கொடைகள் ஏதும் திரட்டப்படுவதில்லை. வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, கிராமக் கலை, கைவினைப் பொருள்கள், கல்வி ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ்ச் செய்யப்படும் பணிகள் உள்ளூர் நிலைமைகளுக்கேற்ற வகையில் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1971-72-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 12.91 இலட்சம் இதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(ஊ) கிராமப் பணிகள் சிறப்பு வேலைத் திட்டம்.

கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பின்மையை ஒழிப்பதற்காக, கிராமப் பணிகள் சிறப்பு வேலைத் திட்டம் என்ற ஒரு புதிய வேலைத் திட்டத்தை அரசு மேற்கொண்டுள்ளது. இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல், மகப்பேறு நிலையங்கள், தொடக்கப்பள்ளி, உயர் தொடக்கப்பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், குடிநீர் வழங்கும் பணிகளை நிறைவேற்றுதல் ஆகிய பணிகள் இதில் அடங் கும். இக் காரியங்களுக்காக, 1970-71-ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இத் தொகை யில் 25 சதவிதம் அரிசனக் குடியிருப்புகளில் உள்ள வேலைகளுக் கென நன்கொடைத் தொகை செலுத்த வேண்டிய அவசியமின்றி ஒதுக்கப்பட்டது. உள்ளூர்த் தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு, பல்வேறு வட்டாரங்களிடையே பகிர்ந்தளிப்பதற்காக, 1970-71-இல் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அளிக்கப்

பட்டது. குடிநீர் வழங்கும் பணிகளுக்காக வசூலிக்கப்படும் நன்கொடைத் தொகை 25 சதவீதமாகும். எஞ்சியுள்ள 75 சதவீதம் கிராமப்பணிகள் சிறப்பு வேலைத் திட்டத்திலுள்ள நிதிகளிலிருந்து செலவிடப்படும். இணைப்புச் சாலைகளுக்கென ஏ, பி, சி, டி ஆகிய வட்டாரங்களிலிருந்து முறையே 50 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதம், 30 சதவிகிதம், 20 சதவிகிதம் நன்கொடைத் தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது. பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்ட, தொடக்கப்பள்ளிக்கு ரூ. 4,000 உம் உயர் தொடக்கப் பள்ளிக்கு ரூ. 6,000-உம் குறைந்த அளவு நன்கொடைத் தொகையாக இருக்க வேண்டும். மகப்பேறு நிலையங்களுக்கு 33-1/3 சதவிகிதம் நன்கொடை விகிதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு நடப்பாண்டு நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் ரூ. 100 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

8: 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடன் முன்னிலைப் பள்ளிக் குழந்தை கட்டு உணவளித்தலும், குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கட்டுதலும்.

குழந்தைகள் காப்பகங்கள்.

மாநிலத்திலுள்ள 47 வட்டாரங்களில் 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் உள்ளன. காப்பகம் ஒவ்வொன்றிலும் முன்னிலைப்பள்ளிக் குழந்தைகள் (3—5 வயதுள்ள), கருவுற்ற, பாலூட்டும் தாய்மார்கள் கொண்ட 120 பேர்களுக்கு நாள்தோறும் உணவளிக்கப்படுகிறது. இதனால் நாளொன்றுக்கு 1,20,000 பேர் பலன் பெறுகின்றனர். "கேர்" நிறுவன ஒத்துழைப்புடன் இத் திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகிறது. புரதமும் இதர சத்துக்களும் அடங்கியுள்ள உணவுகள் போதிய அளவில் குழந்தைகட்குக் கிடைக்காததன் காரணமாக அவர்களுக்கு உடல் நலக் குறைவுடன் நரம்புத் தளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு, பிற்காலத்தில் அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கெனவே ஆண்டில் 300 நாட்களுக்குக் குழந்தைகள் காப்பகங்களில் உணவளிக்கப்படுகிறது.

மொத்தமுள்ள 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்களில் 515 உணவளிக்கும் நிலையங்கள், நிலையம் ஒவ்வொன்றிலும் 40 பேர் பயனடையும் வகையில், 38 வட்டாரங்களில் 1971-ஆம் ஆண்டு சனவரி பொங்கல் நன்னாளில் திறக்கப்பட்டன. 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச் முதற்கொண்டு இவ்வெண்ணிக்கை 120 ஆக உயர்த்தப்பெற்றது. ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் 40 பேர் பயன்பெறக்கூடிய முறையில் மேலும் 292 நிலையங்கள் 1971 எப்ரல் தமிழ்ப் புத்தாண்டு நாளன்று திறக்கப்பட்டன. இன்னும் இரண்டு திங்கள்களில் இங்கும் 120 பேர், நிலையமொன்றுக்குப் பயனடைவரென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஏற்படுத்த எண்ணிய 1,000 நிலையங்களில் இன்னும் எஞ்சியுள்ள 193 நிலையங்களும் அண்ணல் காந்தியடிகள் பிறந்த நாளில் (1971-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2-ஆம் நாள்) துவக்கப்படும்.

1971 ஜூலை 5]

சத்துள்ள உணவுப்[1] பொருட்களை ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு ரூ. 87.50 இலட்ச செலவில் தருதற்குக் "கேர்" நிறுவனம் இசைந்துள்ளது. கட்டடத்திற்குரிய நிலங்கள் பெரும்பாலும் மக்களால் நன்கொடையாகத் தரப்படுகின்றன.

இந்நிலையங்களை நிர்வகிக்க வட்டாரங்களிலுள்ள கிராம சேவிகைகளுக்குப் போதிய பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளது. "கேர்" அளிக்கும் உணவு பொருள்களைக்கொண்டு பல்வகை உணவுகளைத் தயாரித்தல், பாதுகாத்தல் மற்றும் சமைக்கும்போதும், உணவைப் பறிமாறும்போதும் துப்புரவைக் கடைப் பிடித்தல் போன்றவற்றிற்குத் தேவையான சிறப்புப் பயிற்சிகள் டி. கல்லுப்பட்டியிலும், பவானிசாகரிலுள்ள ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையத்திலும் அளிக்கப்படுகின்றன. பயிற்சி பெற்ற கிராம சேவிகைகள், பாலசேவிகைகளுக்கும், ஆயாக்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கின்றன. அனுமதிக்கப்பட்ட வடிவில் ஒவ்வொரு காப்பகமும் ரூ. 7,000 செலவில் கட்டப்படுகிறது. "கேர்" நிறுவனம் ஒவ்வொரு கட்டடத்திற்கும் உதவிப் பணமாக ரூ. 6,500 தருகிறது. எஞ்சிய தொகையை மக்களிடமிருந்து நன்கொடையாகப் பெறப்படும்.

1971-72 ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 13.76 இலட்சமாகும்.

ஊர்ப்புறங்களில் கவனிப்பற்றுள்ள முந்நிலைப் பள்ளிச் சிறார்கள், கருவுற்ற, பாலூட்டும் தாய்மார்கள் ஆகியோரின் உடல் நலத்தைப் பேண இத் திட்டம் பெரும் துணை செய்யும் என உறுதியாகக் கூறலாம்.

9. சீரணி.

அறிஞர் அண்ணா அவர்களால் 1967-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப் பெற்ற சீரணி, இன்று தமிழ்நாட்டில் சேவையுணர்வு பெற்ற ஓர் இன்றியமையா இயக்கமாய் வளர்ந்துள்ளது. இச் சீரணி சமுதாய நல விழிப்புணர்ச்சியுடன், புதிய சமூக அமைப்பை உருவாக்கத் தன்னலமற்றுப் பணிபுரியும் இயக்கமாகும். வளர்ச்சித் திட்டப் பணிகள் அனைத்திலும் சீரணி இயக்கம் தன் சேவைகளைத் தந்து வலிவிலும் உருவிலும் பெரிதாக வளர்ந்துள்ளது. சீரணி உறுப்பினர்கள் ஊதியம் எதுவுமின்றி, அரசு தரும் கருவிகளையும் துணைப் பொருள்களையும் கொண்டு தங்கள் ஓய்வு நேர வேலைகளில் ஏரிகளைச் செப்பனிடல், பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுதல், சாலைகளைச் சீர்ப்படுத்துதல், தரிசு நிலங்களை விளை நிலங்களாக்குதல், முதியோர் கல்வி, தீண்டாமையொத்த சமுதாயக் கேடுகளைக் களையப் பரப்புரை யாற்றுதல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடுகின்றனர். தொடங்கிய காலத்திலிருந்து நான்காண்டுகளுக்குள்ளாக சீரணித் தொண்டர்கள் ஆற்றியுள்ள சாதனைகளை நடுநிலையோடு நோக்கும்போது, எந்த நம்பிக்கையுடனும் எதிர்பார்ப்பதுடனும் இது துவக்கப்பட்டதோ, அது பொய்த்துவிடவில்லையென்று உறுதியாக நம்பலாம்.

[1971 ஜுலை 5

1967-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 1-ஆம் நாள் முதல் 1971-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் நாள் முடிய உள்ள காலத்தில் இவ்வணியினர் எடுத்து முடித்துள்ள பணிகள் வருமாறு :—

1. கட்டி முடிக்கப்பட்ட பள்ளிக் கட்டடங்கள்	1,119
2. ஏரிகள், கால்வாய்கள் தூர் எடுத்தல்	1,292
3. இணைப்புச் சாலைகள் அமைத்தல்	823
4. பூச்சி மருந்துகள் அடித்தல் (ஏக்கர்)	1,500
5. தரிசு நிலங்களை விளைநிலங்களாக்கல் (ஏக்கர்) ..	500
6. வெள்ளை பூசப்பட்ட பள்ளிகள்	13,523
7. பளளிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பெயாப் பலகைகள் ..	2,562
8. காய்கறித் தோட்டங்கள	3,224
9. இதர பணிகள் (அவையாவன : பள்ளிச் சுவர்களில் திருக்குறள் எழுதியது; வீதிகளைச் சுத்தம் செய்தது; பள்ளிகளுக்கு மின் விளக்குகள் பொருத்தியதும், திருவள்ளுவர் உருவப் படங்களை வைத்ததும் போன்ற செயல்கள்).	10,778
10. நாளொன்றுக்கு ஒரு முறையாவது கோதுமை உணவைக் கொள்ள வேண்டுமென்று தூண்டிய மையால் அதைப் பின்பற்றும் மக்கள்.	7,02,146

ரூ. 41,56,178 அரசு உதவியுடன் ரூ. 1,10,14,549 மதிப்புள்ள வேலைகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன.

சேரணித் திட்டத்தில், இம் மாநிலத்தில் சுமார் 534 சேரணி அறிவகங்கள் உள்ளன. சேரணி அறிவகங்களைச் செயற்படுத்துதற்கு ரூ. 49,000-உம் மாவட்ட தலைமையிடங்களில், சேரணித் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க ரூ. 2,79,000-உம் 1970-71-ஆம் ஆண்டில் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளன.

மாநிலத்தில் தற்போது 44,524 சேரணித் தொண்டர்கள் உள்ளனர். சேரணித் தொண்டர்களிடையே ஒழுங்குணர்ச்சியை வளர்ப்பதற்கென மாவட்டங்களில், 3,600 தொண்டர்களுக்கு 7 நாட்கள் தீவிரப் பயிற்சியளிக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. சென்னை மாநகரைப் பொறுத்தவரை 985 தொண்டர்களுக்குத் தீவிரப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வட்டார நிலையில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் 50 சேரணித் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப் பட்டுள்ளது.

மைய அரசின் நிதிஉதவியுடன் 356 சேரணித் தொண்டர்களுக்கு, ஊர் விரிவாக்கப் பயிற்சி நிலையங்களில் 10 குழுக்களாக, குழு ஒன்றுக்கு 12 நாட்கள் விதம் பயிற்சி முகாம்கள் நடத்தப்பட்டன. இங்கு, தீவிர வேளாண்மை முறை கால்நடை வளர்ச்சி, கிராமங்களில் தலைமைப் பொறுப்பை மேற்கொள்ளல் போன்ற வற்றில் பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன.

சென்னை மாநகரிலுள்ள சேரிகளில் வாழும் ஏழைக் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் சத்துள்ள உணவுகளை வழங்கும் திட்டத்தில் 400 சேரணித் தொண்டர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். இத் திட்டத்தால் சுமார் 40,000 குழந்தைகள் பயனடைகின்றனர்.

1971 ஜூலை 5]

10. கிராம வேலைவாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்.

மாநிலத்திலுள்ள மாவட்டம் ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்த அளவாக 1,000 பேர்களுக்கு வேலையளிக்க "கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்டம்" ஒன்றினை மைய அரசு வகுத்துள்ளது. உடலுழைப்பும், உற்பத்தியும் இரண்டறக் கலந்து பல்வகைப்பட்ட கிராமத் திட்டங்கள் வாயிலாகக் கூடுதலான வேலை வாய்ப்புகளை உண்டாக்கும் வகையில் இத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய பணிகள் கீழ்க்கண்டவையாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசு கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது :—

(அ) பெருந்திட்ட அடிப்படையில் சாலைகள் அமைக்கும் பணிகள் உள்ளிட்ட உள்ளமைப்பு வேலைகள்.

(ஆ) தரிசுகளை விளைநிலங்களாக்குதல், ஊராட்சி நிலங்களைத் திருத்துதல் போன்றவை.

(இ) கழிவுநீர் வசதி, கரைகள் அமைத்தல் போன்றவை.

(ஈ) நீரைப் பாதுகாத்து, நில நீரைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவை.

(உ) பாசனத் தேக்கங்களை அமைத்தல், சீராக்குதல் போன்ற சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள்.

(ஊ) மண் வளப் பாதுகாப்பு அல்லது மனித உழைப்புத் தேவைப்படும் காடு வளர்ப்புத் திட்டங்கள்.

ஒருவருக்கு ஒரு திங்களுக்கு ரூ 100-க்கு மேற்படாத ஊதியமாக ஆண்டில் கூடுமானவரை 300 நாட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக வேலையளிப்பதையே இத் திட்டம் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. இது முழு அளவிலான மைய உதவித் திட்டமாகும். நான்காம் திட்ட காலத்தில் எஞ்சிநிற்கும் 3 ஆண்டுகளிலும் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த, மாவட்டத்தை ஒரு பிரிவாக மைய அரசு எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு மாவட்டத்திற்கு ஓர் ஆண்டிற்கென ரூ. 12.50 இலட்சத்தை ஒதுக்கியுள்ளது. ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 12.50 இலட்சத்தில் ரூ. 10 இலட்சம் உழைப்பவர்களுக்கும், ரூ. 2.50 இலட்சம் பொருள்கள், கருவிகளுக்குமாக செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், அவை மாநில அரசால் பேணிவரப்படும்.

மாவட்ட அடிப்படையில் மைய உதவி வழங்குவதற்கு மாறாக, வட்டார அடிப்படையில் உதவி வழங்க வேண்டுமென்று மைய அரசை இம் மாநில அரசு கேட்டுக்கொள்ளும் அதே நேரத்தில், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கூடுதலாக 10 வட்டாரங்களில் இத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்த மாநில நிதியிலிருந்து ரூ. 1 கோடியை ஒதுக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனால் இத் திட்டம் நீலகிரி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் நீங்கலாக ஏனைய

மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மேலும் 10 வட்டாரங்களுக்கு விரிவாக்கப்படும். கன்னியாகுமரி, நீலகிரி மாவட்டங்களில் இத்திட்டம் எல்லா வட்டாரங்களிலும் செயற்படுத்தப்படும்.

11. வருங்கால வாய்ப்பு நிலைகள்.

நிர்வாக இயந்திரத்தைத் திருத்தியமைப்பதற்காகச் சில முயற்சிகள் செய்யப்பட்டிருப்பினும், ஊராட்சி வளர்ச்சித் துறையை இன்னும் வலுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உணரப் படுகிறது. எனவே இத்துறையைத் திருத்தியமைக்கும் பிரச்சினையை மாநில நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழுவிடம் ஒப்படைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தைச் செயற் படுத்துவதில் காணப்படும் குறைகளைக் களைய, சட்டத்தையே மிகவும் விரிவான முறையில் பரிசிலனை செய்யும் பணி மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இறுதி வடிவம் பெற்ற சட்ட வரைவு தயாரிக்கப்பட்டுக் காலப்போக்கில் சட்டப் பேரவையின் முன்னர் வைக்கப்படும்.

ஊராட்சிக் கல்வி நிதி விசாரணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு, தொடக்கக் கல்விக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியம் அளிக்கப்படுவதில் தற்போது பின் பற்றப்பட்டு வரும் நடைமுறை, மாற்றப்பட்டுத் திருத்தம் பெறும்.

புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள “கிராம வேலை வாய்ப்பு விரைவுத் திட்ட”-மானது, மாநிலத்திலுள்ள வேலைவாய்ப் பின்மையை ஓரளவுக்குக் களையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. உடலுழைப்பும், உற்பத்தியும் இரண்டறக் கலந்த பல்வகைப்பட்ட கிராமத் திட்டங்கள் வாயிலாக கூடுதலான வேலைவாய்ப்புகளை உண்டாக்கும் வகையில், இத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. கிராம மக்களின் நன்மைக்குரிய சமுதாயச் சொத்துக்களை இத் திட்டம் உருவாக்கி இவ்வழியில் மேலும் பல புதிய முயற்சிகள் உருவாக வழிவகுக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

சீரணித் தொண்டர்களின் தன்னலமற்ற பணி வளர்ச்சியும், கிராமப் பணிகள் சிறப்புத் திட்டமும், அத்துடன் ஊர்ப்புறங்களை மின் மயமாக்கும் திட்டமும் ஆகிய இவைகள் ஒன்று சேர்வதன் மூலம், தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஊராட்சிகள் அனைத்திலும் அடிப்படை வசதிகள் பெருகி வருவதும் ஊர்ப்புறப் பொருளாதார வளர்ச்சி விரைவுபட்டு வருவதும் நன்கு புலனாகின்றன.

ஊர்ப்புறங்களில் ஒருங்கிணைந்த வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் அரசையும் மக்களையும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர் களாக்கியுள்ளது சமுதாய வளர்ச்சி அமைப்பின் நிலை பெற்ற சாதனையாகும். மேலும் மக்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டு

1971 ஜூலை 5]

வதிலும், அவர்களின் வழிபடுத்தப்படாத சக்திகளை முறைப்படுத்துவதிலும் சமுதாய வளர்ச்சி நிர்வாகம் மிகப் பெரும் துணை புரிந்துள்ளது.

இணைப்பு II

[28-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக் குறிப்பைக் காண்க.]

ஊர் வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறை.

கோரிக்கை எண் 29—பொதுப் பணிகள்.
உதவி மானியங்கள் ரூ. 4,27,21,200.

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

இது 1971-72-க்குரிய ரூ. 4,27,21,200-க்கான கூட்டு மானியக் கோரிக்கையாகும். இக் கோரிக்கை நகராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகள், சென்னை மாநகராட்சி, மதுரை மா நகராட்சிக் கழகம், குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றும் வாரியம், ஆகியவற்றுக்குக் கீழ்க்காணும் திட்டங்கட்கு உதவி மானியங்கள் வழங்க வகை செய்கிறது. அவை :—

நகர்ப்புறங்களில் நீர் வழங்கல்—கழிவு நீர் அகற்றல் திட்டம் குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி அவற்றை மேம்படுத்தும் திட்டம்; ஊர்ப்புறங்களிலும், நகர்ப்புறங்களிலும் பெருகியுள்ள வாழ்க்கை வசதிகட்கும் நல்வாழ்வு நிலைமைகளுக்கும் ஏற்ப உள்ளாட்சி மன்றங்களில் சாலைப் போக்குவரத்தைப் பேணி, மேம்படுத்தும் திட்டம் ஆகியவற்றின் தொடர்புடையன.

ஊராட்சி ஒன்றிய பகுதிகளில் சாலை வசதி.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னர், ஊர்ப்புறச் சாலை மேம்பாட்டிற்காக ஒவ்வோர் ஆண்டும் அரை மானிய அடிப்படையில் ஊராட்சிகளுக்கு நிதிகள் வழங்கப்பட்டு வந்தன. 1958-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக சட்டத்திற்குட்பட்டதும், உட்படாததுமான மானியங்கள் ஊராட்சிகட்கு அளிக்கப்படுவதைக் கருத்திற்கொண்டு 1961-62-லிருந்து இம் மானியங்கள் நிறுத்தப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகள் அல்லாத ஊர்புறச் சாலைகளை ஊராட்சிகளே பேணி வருவதால், இதற்கு, உள்ளூர்ச் சாலை மானியம் பொருந்தாது. எனவே, செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கும் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது ஊர்ப்புறச் சாலைகளைச் சீரான நிலையில் வைத்திருக்க ஊராட்சிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்குமென்பதால், இத் திட்டத்தை மீண்டும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்தது. அதற்கேற்ப முதற்படியாக பேரூராட்சிகளில் உள்ள சாலைகளுக்குத் தூசு

படியாத மேற்பரப்பை அமைப்பதற்காக 1968-69, 1969-70 ஆண்டுகளில் ஒவ்வோராண்டும் ரூ. 5 இலட்சமும், 1970-71-ல் ரூ. 6 இலட்சமும் பேரூராட்சிகளுக்கு அரை மானியமாக வழங்க ஒதுக்கப்பட்டன. 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கு ரூ. 7 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1958-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 131-ஆவது பிரிவின்கீழ், ஒவ்வோர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் உள்ளூர்ச் சாலை மானியம் எனப்படும் சட்டப்படியான மானியம் வழங்கப்படுகிறது. மக்கள் தொகையில் ஒருவருக்கு 40 காசு விதம் இது கணக்கிடப்பட்டது. ஒவ்வோர் ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவிற்கும், அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலுள்ள சாலைகளின் நீளத்தை யொட்டி உள்ளூர்ச்சாலை மானியம் கணக்கிடப்பட்டு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று பல ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்களிடமிருந்து அண்மை ஆண்டுகளில் முறையீடுகள் வந்தன. இதையொட்டி ஆள் ஒருவருக்கு 40 காசுகள் விதம் கணக்கிடப்பட்டு வந்த உள்ளூர்ச் சாலை மானியம், திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு முடிவெடுத்தது. ஒவ்வோர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மக்கள் தொகையில் ஆள் ஒருவருக்கு 18 காசு விதமும், அத்துடன் ஊராட்சி ஒன்றியம் பேணிவரும் அச்சாலைகள் கடற்கரை அல்லது கழிமுகப் பகுதிச் சாலைகள், மலைச் சாலைகள், சாதாரணப் பாதைகள் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் முறையே மைலுக்கு ரூ. 800, ரூ. 1,500, ரூ. 600 விதம் அளிக்கவும் முடிவு செய்துள்ளது. மேற்சொன்ன அடிப்படையில் 1970-71 முதல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கென 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 119.31 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இயற்கைக் கேடுகளான வெள்ளம், மழை, புயல் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட கட்டிடங்கள், சாலைகள் ஆகியவற்றைச் செப்பனிட, அவற்றின் இன்றியமையாமை, அவசரத்தன்மை, தொடர்புள்ள ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிதிநிலை ஆகியவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு, சிறப்பு மானியங்களை அரசு அவற்றுக்கு வழங்கி வருகிறது. இத் தலைப்பின் கீழ் 1968-69, 1969-70 ஆண்டுகட்கு முறையே ரூ. 13,97,800-ம், ரூ. 19,76,000-ம் மானியமாக வருத்தளிக்கப்பட்டன. 1970-71-ம் ஆண்டிற்குரிய இறுதி மானியம் ரூ. 2,400 ஆகும் 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் இச் செலவிற்கு ரூ. 100 அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் இணைப்புச்சாலைகள்

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் இரண்டாம் நிலை கடந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகளுக்காக ரூ. 72.16 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கம், "37. சமுதாய

1971 ஜூலை 5]

வளர்ச்சித் திட்டம் முதலியன" என்பதன் கீழ் இரண்டாம் நிலை வட்டாரங்களுக்கு ஒதுக்கிய தொகையை ஒப்பதாகும்.

நகராட்சி சாலைகளும், பாலங்களும்

நகராட்சிகளுக்கு அவற்றின் மேற்பார்வையிலுள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதற்காக அரசு, மானியங்கள் வழங்கிவருகிறது. மக்கள் நெரிசல் அதிகமாயுள்ள பகுதிகளில் பொதுமக்களின் உடல் நலத்தைக் கருதி, நகராட்சி நகர்ச் சாலைகளில் தூசு படியா மேற் பரப்பை அமைப்பதற்கு ஒவ்வோராண்டும் நிதி வழங்குவது என்பது அரசின் கொள்கையாகும்.

ஒவ்வொரு நகராட்சிக்கும் சாலைகளில் தூசுபடியாத மேற் பரப்பை அமைக்கும் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கி யுள்ளது. ஓர் ஆண்டில் இத் திட்டத்திலிருந்து இரண்டு வேலைகளை நகராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொள்ளலாம். நகராட்சிகளில் சாலைகள் மேற்பரப்பைத் தூசுபடியாமல் அமைக்கும் வேலைக்கென அரசு அவ்வேலையின் செலவில் பாதியை மானியமாக வழங்கு கிறது. செலவின் மறு பாதியைத் தொடர்புடைய நகராட்சிகள் அவற்றின் நிதியிலிருந்து செலவு செய்யவேண்டும், அல்லது இதற் கென அரசிடமிருந்து கடன்பெற்று அச்செலவை ஈடுகட்ட வேண்டும். 1971-72-ல் இந்தக் கோரிக்கையில் சாலைகளின் மேற் பரப்பை தூசுபடியாமல் அமைப்பதற்கு நகராட்சி மன்றங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கென ரூ. 10 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட் டுள்ளது. கோரிக்கை 47ன் கீழ்ச் சாலை வேலைகளுக்காகவும், பால வேலைகளுக்காகவும் நகராட்சிகளுக்குக் கடன்கள் வழங்கு வதற்காக 1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 13,50,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பான நேர்வுகளில், நகராட்சிப் பகுதிகளுக்குள் பாலங்கள் கட்ட நகராட்சி மன்றங் களுக்கு உதவி வழங்கப்படுகின்றது. இக்கொள்கையையொட்டி 1971-72-ம் ஆண்டுக்கு இக் கோரிக்கையில் ரூ. 1,00,000 ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. குன்னூர், உதகமண்டலம் நகராட்சிகளுக்கும் கோடைக்கானல் நகரியத்திற்கும் சாலைகளைப் பேணத் தொடர் மானியங்கள் வழங்கவும், ஸ்ரீ ரங்கம் நகராட்சிக்கு முன்னாள் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டக் கழகம் தரவேண்டிய சுங்க இழப் பீட்டுக்கான மானியம் வழங்கவும், ரூ. 25,300 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பெரு மழை, வெள்ளம் காரணமாக சீரழிந்த சாலைகளைச் செப்பனிடுவதற்குத் தேவையான, போதிய மானியங்கள் வழங்கப் படுகின்றன.

1970-71ல் சாலைகளைப் பேணுவதற்காக ஒரு குறித்த மானியமாக ரூ. 10 இலட்சத்தை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

சென்னை மாநகராட்சி.

சென்னை மாநகராட்சியின் பொறுப்பிலுள்ள சாலைகளை மேம்படுத்துவதற்காக ஒவ்வோராண்டும் அதற்கு அரசு கணிசமான நிதி வழங்கி வந்துள்ளது. 1970-71-ல் (திட்டத்திற்குட்பட்ட, திட்டத்திற்குட்படாத) மானியமாக ரூ. 15 இலட்சம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1971-72-ம் ஆண்டு மாநில வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 25 இலட்சம் மானியமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை மாநகரிலுள்ள எல்லாப் பெருஞ்சாலைகளையும் இப்போது நெடுஞ்சாலைகள் துறை பேணி வருகிறது. நெடுஞ்சாலைகள் நீங்கலாக, மாநகரில் பேருந்துகள் ஓடும் சாலைகள் மேம்படுவதற்காக அரசு உதவியளித்து வந்துள்ளது. 1971-72-ல் சென்னை மாநகராட்சி ஆணையர், பேருந்துகள் ஓடும் சில முக்கிய சாலைகளை அகலப்படுத்தி மேம்படுத்துவதற்கான செயற் குறிப்பை அனுப்பினர். எனவே இதற்கெனச் சென்னை மாநகராட்சிக்கு மானியமும் கடனும் வழங்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தியாகராயநகரில் துரைசாமி சாலையில் ஒன்றும், கன்னம்மாப்பேட்டையில் மற்றொன்றுமாக இரண்டு சுரங்கப் பாதைகளை அமைப்பதற்கும் நிதி உதவியளிக்க 1971-72 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. கூவம் ஆற்றின் குறுக்கே நுங்கம்பாக்கத்திலுள்ள பன்றோ பாலத்தை அகலப்படுத்தவும், டாக்டர் நடேசன் சாலையிலுள்ள ஆமில்டன் பாலத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டவும், டேர்ன்புல் சாலையைக் கோட்டூருடன் இணைக்க அடையாற்றின் குறுக்கே ஒரு புதுப் பாலம் கட்டவும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவை, தவிர வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட நகர்ச் சாலைகளைச் செப்பனிடும் பணிகளுக்காகவும் சாலைப் பணிகளுக்கான சாதனங்கள் வாங்கவும் மானியமும் கடனுதவியும் பெற வழி வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்டேஜ் கட்டணங்கள்.

தொழிலாளர் அரசாங்க காப்புறுதிக் கழகத்தின் கட்டிடங்களைப் பொதுப்பணித்துறை கட்டுவதற்காக அக்கழகம் சென்டேஜ் கட்டணத்தைச் செலுத்த உதவி-மானியமாக ரூ. 95,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்கள்.

நீர் வழங்கல் கழிவு நீர் அகற்றும் திட்டங்களுக்காக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மானியங்கள் வழங்குவதற்கு இக்கோரிக்கையில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்படித் திட்டங்கள் பொதுச் சுகாதாரப் பொறியியல் நகராட்சிப் பணிகள் துறையால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இத் திட்டங்களுக்காக மானியம் வழங்கும் பொருட்டு 1971-72-ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் ரூ. 2,82,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1971 ஜூலை 5]

பொதுவாக, நகராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் அவற்றின் நீர் வழங்கும் திட்டங்களையும் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. எனினும், சிறப்பு நேர்வுகளில் இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றும் செலவின் ஒரு பகுதியை ஈடுகட்ட அவைகளுக்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் செயற்படுத்தும் நீர்வழங்குத் திட்டங்கள் தன்னுதரிப்பு அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தப் படுகின்றன. அவ்வாறிருந்தால் இத்திட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய்கொண்டு, இவற்றைப் பேணி வருவதற் கான ஆண்டுச் செலவுகளையும், இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற் காகப் பெறப்பட்ட கடன்களுக்கான ஆண்டுத் தொகையையும் ஈடு கட்டுவதுடன், எதிர்காலத்தில் இத்திட்டங்களை மேம்படுத்து வதற்கு ஒரு வைப்பு நிதியை எழுப்புவதற்கும் அவர்களால் இயலும்.

நீர் வழங்கும் திட்டங்கள் 72 நகராட்சிகளிலும், 12 நகரியங் களிலும், 10,000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையுள்ள 26 ஊராட்சி களிலும் உள்ளன. 13 நகராட்சிகளிலும், 10 ஊராட்சிகளிலும் நீர் வழங்குவதற்கான புதிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 13 நகராட்சிகளிலும், 5 நகரியங்களிலும், 2 ஊராட்சிகளிலும், கழிவு நீர் அகற்றும் பகுதித் திட்டங்கள் உட்படக் கழிவுநீர் அகற்றும் திட்டங்களும் உள்ளன. ஐந்து நகராட்சிகளில் கழிவு நீர் அகற்றும் புதிய திட்டங்கள் நிறை வேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

1971-72-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில், நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் நீர்வழங்கல், கழிவுநீர் அகற்றல் திட்டங் களுக்கு உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன்கள், மானியங்கள் வழங்கப் போதுமான நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1969-70, 1970-71 ஆம் ஆண்டுகளில் இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் பல்வேறுபட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு, நீர் வழங்கல், கழிவு நீர் அகற்றல், திட்டங்களை நிறைவேற்றக் கடனுதவி செய்துள்ளது. தனியார் திட்டங்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ஏற்படும் செல வினத்தில் 2/3 பங்கை ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் கடனாக வழங்கு கின்றது. முதல் தொகுதியில் 26 திட்டங்களும், இரண்டாம் தொகுதியில் 28 திட்டங்களும் இந்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் உதவி பெற்று வருகின்றன. ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் இத்திட்டங்களுக்குத் தொடர்ந்து கடனுதவி செய்யுமென எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் நிதியுதவியை இன்னும் அதிகமான உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

குடிசை மேம்பாடு/ குடிசை மாற்றும் திட்டம்.

குடிசை மேம்பாடு/மாற்றும் திட்டம் 1956-57 இல் சென்னை மாநகரில் புகுத்தப்பட்டுப் பின்னர் 3-வது திட்டக் காலத்தில் வெளியூர்ப் பகுதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டது.

[1971 ஜூலை 5

இத் திட்டத்தின்கீழ் வளர்ச்சிப் பணிகள் இரண்டு வகைகளில் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. 800 சதுர அடி முதல் 1,000 சதுர அடி வரை உள்ள மேம்பாடுற்ற திறந்தவெளி மனைகளில் 300 ச. அடி உயர்த்தப்பட்ட அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டு, அத்துடன் ரூ. 252 பெறுமான குடிசை அமைப்புப் பொருள்களும், தன்னுதவி அடிப்படையில் குடிசைப் போட்டுக் கொள்வதற்காக ரூ. 32.50 ரொக்க மானியமும் வழங்கப்படுகின்றன. வாரியம், ஒவ்வொரு மனையிலும் ஒரு குளியல் அறையையும், நீரடிக் கழிப்பிடத்தையும் அமைத்துப் பேணி வருகிறது. மனையில் தெரு விளக்கு, சாலைகள், நீர் வழங்கு வசதி, கழிவுநீர் அகற்றும் வசதி, மரம் நடுதல் முதலிய எல்லா வசதிகளும் முறையாகச் செய்து கொடுக்கப் படுகின்றன. குடிசைகளை மேம்படுத்துவதில் இது ஒரு முறை ஆகும். மற்றொரு முறை, இடத்திற்கேற்றபடி உறைவிடங்களையும் ஒரு மாடி அல்லது பல மாடி கட்டிடங்களையும் கட்டுவதன் மூலம் மேம்பாடு செய்வதாகும். கட்டப்பட்ட ஒவ்வோர் உறைவிடத்திலும் 120 ச. அடி பரப்பளவுக்குத் தாழ்வாரமும், 84 ச. அடி கொண்ட சமையல் அறையும், 16 ச. அடி கொண்ட குளியல் அறையும், 12 ச. அடி உள்ள கழிப்பிடமும் அமையும்.

மேம்படுத்திய திறந்தவெளி வீட்டு மனை ஒவ்வொன்றுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 11 வாடகை விதித்து வாங்க இந்திய அரசு அனுமதித்திருந்தாலும் மாநில அரசு முடிவு செய்துள்ளபடி, சென்னையில் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 3 மட்டுமே வாடகையாக வாங்கப்படுகிறது. குடியிருப்புகளின் வகைகளுக்குத் தக்கவாறு, குடியிருப்புகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 25 முதல் ரூ. 30 வரை வாடகை நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. குடிசைகளில் வாழ்வோர் இந்த வாடகையைக் கொடுக்க இயலாத நிலையில் இருப்பதைக் கருதி, மாநில அரசு மேலுதவித் தொகை கொடுக்க எண்ணி, வாடகையை மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10 எனக் குறைக்க முன் வந்துள்ளது.

1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதி வரை இத்திட்டத்திற்குக் கிடைத்து வந்த உதவி முறை வருமாறு: இந்திய அரசிடமிருந்து, திட்டத்திற்காகும் செலவில் 50 சதவிகம் கடன். திட்டச் செலவில் 37½ சதவிகம் இந்திய அரசிடமிருந்து மேலுதவி; திட்டச் செலவில் 12½ சதவிகம் மாநில அரசிடமிருந்து மேலுதவி 1969-ம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் மாநில அரசுகளுக்கு இந்திய அரசு வட்டாரக் கடனாகவும் வட்டார மானியமாகவும் உதவியை வழங்கிவருகிறது. ஆகவே, அத் தேதியிலிருந்து கடனும், மேலுதவித் தொகையும் மாநில அரசாலேயே ஏற்கப்படுகின்றன.

குடிசை மாற்றுத் திட்டம் தொடங்கிய நாள் முதற்கொண்டு அது தொடர்பாகத் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் செய்துள்ள வேலை விவரங்கள் வருமாறு:—

1971 ஜூலை 5]

சென்னை மாநகர்.

சென்னை மாநகரில் குடிசை மேம்பாடு/குடிசை மாற்றும் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த, பணி முந்துரிமை வரிசை குறிக்கப்பட்ட குடிசைகளின் விரிவான பட்டியலுக்கு, அரசு, 1964 ஜூனில் ஒப்புதலளித்தது.

சென்னை மாநகரில் இப்பட்டியலில் உள்ள 491 குடிசைப் பகுதிகளில் இதுவரையில் ஏறத்தாழ 100 குடிசைப் பகுதிகளை மட்டுமே மேம்பாடு செய்ய/மாற்றிவிடச் சென்னை மாநகர் வட்டங்கள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டுள்ளன. தற்போது சுமார் 72 அனுமதிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் உள்ளன; இதில் சுமார் 85 குடிசைப் பகுதிகளுக்கான திட்டமும், நடைபாதை வாழுநர்க்கான திட்டமும் அடங்கும். இத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதுடன், முந்துரிமை வரிசை எண் 90 வரையில் சுமார் 30 இனங்களைச் சேர்ந்த பகுதிகளுக்காகத் திட்டங்கள் வகுத்தல், நிலம் கையகப்படுத்தல், உரிமை மாற்றுதல், மற்றவர்களிடம் ஒப்படைத்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மேற்சொன்னவற்றுடன் முந்துரிமை வரிசை எண் 91 முதல் 200 வரையில் குடிசைப் பகுதிகளை ஆராய்ந்து, பணி மேற்கொள்ள மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் நடவடிக்கை தொடங்கியுள்ளது. இப்போதுள்ள 72 திட்டங்கள், 10,900 திறந்தவெளி மேம்படுத்திய மனைகளை வழங்கவும், 21,224 குடியிருப்புகளை ஏற்படுத்தவும் நோக்கம் கொண்டதாகும். இதுவரையில் 7,081 திறந்தவெளி மேம்படுத்திய மனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன ; 8,100 குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. ஏறத்தாழ 2,000 குடியிருப்புகள் பல நிலைகளில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

இவற்றோடு, தீயினால் பாதிக்கப்பட்ட குடிசை வாழ்வோரைக் குடியமர்த்த, வீட்டு வசதி வாரியத் திட்டப் பகுதிகளில், வீட்டு வசதி வாரியம், சென்னை மாநகரில் இதுவரை 2,267 தீப்பற்றாக் குடியிருப்புகளைக் கட்டியுள்ளது. இப்பணிக்கு மாநகர்த் துயர்த் தணிப்பு நிதியிலிருந்து அரசு ரூ. 22.30 லட்சம் வழங்கியுள்ளது.

மதுரை வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

மதுரையில் மூன்று திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 92 சீர் செய்யப்பட்ட காலி மனைகளை வழங்குவதும், 128 குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொடுப்பதும் அத்திட்டங்களின் நோக்கமாகும். திட்டத்தின் மதிப்பீட்டுச் செலவு ஏறத்தாழ ரூ. 8,07,800 ஆகும். இதுவரையில் 80 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

கோயம்புத்தூர் வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

(1) கோயம்புத்தூர்.

கோயம்புத்தூரில் 5 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; ரூ. 138.07 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 2,759 குடியிருப்புகள் கட்டுவதற்கு இத் திட்டங்கள் செயற்படுகின்றன. இதுவரையில் 2,053 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

(2) சேலம்.

சேலத்தில் 6 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன; ரூ. 32.09 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 528 மேம்படுத்திய காலி மனைகள் வழங்கவும், 216 குடியிருப்புகள் கட்டவும் இத்திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இதுவரையில் 528 மேம்படுத்திய காலி மனைகள் வழங்கப்பட்டு, 216 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன. சேலத்தில் இப்பணிகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பைக் கோயம்புத்தூர் வீட்டு வசதிப் பிரிவு மேற்கொண்டுள்ளது.

திருச்சிராப்பள்ளி வீட்டு வசதிப் பிரிவு.

திருச்சிராப்பள்ளியில் 3 திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 657 குடியிருப்புகளை ரூ. 26,54,760 மதிப்பீட்டுச் செலவில் கட்டுவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இதுவரையில் 581 குடியிருப்புகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொது.

மாநிலத்தில் உள்ள குடிசைப் பகுதிகளின்மீது தனிக் கவனமும் அக்கறையும் காட்டும் வகையில், தமிழ்நாடு அரசு, அண்மையில் தனியானதொரு குடிசை மாற்று வாரியத்தை நிறுவியுள்ளது. இவ்வாரியத்திற்குச் சட்ட முறையிலான அதிகாரங்களை வழங்க, தமிழ் நாடு அரசு, 1971 சனவரியில், 1971 ஆம் ஆண்டைய தமிழ் நாடு குடிசை மேம்பாடு/மாற்றல் அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்தது. இவ்வவசரச் சட்டம், சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தினால் அகற்றப்பட்டது. அது 1971ஆம் ஆண்டைய தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதிகள் (மேம்பாடு/மாற்றல்) சட்டம் எனப் பெயர் பெறும். அது குடியாட்சித் தலைவரின் ஒப்புதலை 2—5—1971 அன்று பெற்று, தமிழ்நாடு அரசிதழில் 4—5—1971 அன்று வெளியிடப்பட்டது. சென்னை நகரில் உள்ள எல்லாக் குடிசைகளையும் படிப்படியான திட்டத்தால், 40 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 7 ஆண்டுகளுக்குள் மாற்றுவதெனத் தமிழ்நாடு அரசு முடிவு செய்துள்ளது. சென்னையில் இதுவரையில் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் செய்துவந்த குடிசை மாற்ற வேலையை, இப்போது குடிசை மாற்று

1971 ஜூலை 5]

வாரியம் எடுத்துக்கொண்டுள்ளது. மற்றப் பகுதிகளில் இவ்வேலையைத் தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியமே கவனித்து வருகிறது. சமூக பொருளாதார நிலைகளை ஆராய, குடிசை மாற்று வாரியம் ஒரு திட்டமிடுதல்-புலனாய்வு செய்தல் குழுவை அமைத்துள்ளது. ஒவ்வொரு குடிசை வாழ்நருக்கும் குடும்பத்தின் நிழற்படத்துடன் கூடிய அடையாளச் சான்றுடனை அனுமதிச் சீட்டு வழங்கப்படும். தீவிர உணர்வோடு குடிசை மாற்றும் திட்டத்தை மேற்கொள்வதும், குடியிருப்புகளை மிகப்பெரிய அளவில் கட்டுவதும் இந்த வாரியத்தின் தலையாய நோக்கமாகும். தொடக்கமாக, குடிசை அகற்றும் வாரியம் சென்னை நகரில் மூன்று இடங்களில் இடைத்தங்கல் குடியிருப்புகளை அமைக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. புதிதாகக் கட்டப்படும் குடியிருப்புகளில் குடி அமர்த்தப்படுவதற்கு முன்பு குடிசை வாழ்வோர், அவற்றில் தற்காலிகமாக இடம்பெறுவர். இவ்விடைத்தங்கல் குடியிருப்புகள் இறுதியாக அந்தப் பகுதியைச் சுற்றி வாழுகிற குடிசை வாழ்வோருக்காகப் பயன்படுத்தப்படும்.

1970-71இல் குடிசை மாற்றுச் செலவுகட்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. இத்தொடுகூட தமிழ் நாடு நல நிதி (பரிசுச் சீட்டு) யிலிருந்து ரூ. 50 இலட்சம் குடிசை மாற்றும் பணிக்கென ஒதுக்கப்பட்டது. 1971-72க்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ. 3 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை தமிழ் நாடு நல நிதி (பரிசுச் சீட்டு) யிலிருந்து தரப்படும் ரூ. 150 இலட்சத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். குடிசை மாற்றும் பணிக்காகும் இத்தொகையை ரூ. 4 கோடியாக உயர்த்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

How to use the index.

The Index is arranged alphabetically. The Main Headings are printed from the margin and the sub-headings are indented from the main headings.

Under every Main Heading including various names, entries pertaining to proceedings other than Questions are indicated by printing immediately after the subject matter within brackets, e.g., (M) for Motion, (C.A.) for Calling Attention, (R) for Resolution, (St.) for Statement, etc. An entry without any such indication will mean that it pertains to a question, except in the case of Bills and Financial Business, the entry in which cases will be self-explanatory.

All the Bills are alphabetically arranged under the main heading ' Bill(s) '.

Various bodies like Committees, Councils, Boards, Corporations, etc., are consolidated under the said Main Headings, i.e., ' Committee(s) ', ' Council(s) ', ' Corporation(s) ', etc.

Various Schools, Colleges, Conferences, Ports, temples and similar other broad subjects are shown in alphabetical order under these very Main Headings.

All the Papers laid on the Table of the House are indexed only under the main heading " Papers laid on the Table ".

Rulings and Observations from the Chair are indexed. under the Main Heading " Chair ".

A list of abbreviations used in the Index is given below :—

A.M./Ad. Motion ...	Adjournment Motion.
Ann.	Announcement.
B.O.H.	Business of the House.
C.A.	Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance.
C.A.St.	Calling Attention Statement.
Consid.	Consideration stage of a Bill This stage includes : (i) Motion to refer to Select/Joint Select Committee. (ii) Amendment to refer to Select/Joint Select Committee. (iii) Amendment to circulate.

(iv) Motion to consider as reported by Select/Joint Select Committee.

(v) Amendment to recommit to Select/Joint Select Committee, etc.

Consid. Cl.	Consideration of clauses of Bill.
D.E.E.	Demands for Excess Expenditure.
Dis. S.D.	Discussion for Short Duration on an urgent matter of Administration.
D.S.G.	Demands for Supplementary Grants.
G.A.	Governor's Address.
G.D.	General Discussion.
H.A.H. Dis/H.H.D. ...	Half-hour Discussion.
Int.	Introduction stage of a Bill.
L.A.	Legislative Assembly.
L.C.	Legislative Council.
M.	Motion.
P.M.	Privilege Motion.
R/Res.	Resolution.
St.	Statement.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

Index to Tamil Nadu Legislative Assembly Debates

Second Session of the Fifth Legislative Assembly under the Constitution of India

1st, 2nd, 3rd and 5th July 1971

Volume V (Nos. 1–4).

PAGES

A

ABDUL JABBAR, THIRU V. M.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation, ...
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 58–60

ABUSALI, THIRU M. A.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation, ...
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 265–266

AGRICULTURE—
Dry-farming in Hosur, starting 225–226
Kudumiamalai Agricultural Research Station, details 205–209

ALAGARSAMY, THIRU S.—
Arrest and release (Ann.) 288

PAGES

A—*cont.*

ANANDANAYAKI, THIRUMATHI, T. N.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation
Public Works–Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 276–282 292
Medical
Public Health
Capital Outlay on Public Health 338, 396–400 413
Wrong statement in the House (Privilege matters) 29, 30–31

ANBAZHAGAN, THIRU K.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Medical
Public Health
Capital Outlay on Public Health 338,399, 340, 341–344, 351, 355, 356, 357, 366, 367, 379, 392, 393, 394, 395, 400–418

ANIMAL HUSBANDRY—
Mudumalai Wild Life Sanctuary, Expert Committee's view 496–500

ANNAMALAI, THIRU C. V. M.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation
Public Works—Works 234–238

PAGES

A—*cont.*

ANNAMALAI, THIRU C. V. M.—*cont.*

Budget (Revised), 1971-72, Voting—*cont.*

Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 234–238

ARANGANNAL, THIRU RAMA—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects—Public Works Grants-in-Aid 547–554

ARCHAEOLOGY—

Ancient epigraphical finds, Thanjavur district ... 314–318

ATOMIC POWER—

Atomic Team from Japan, visit 492–496

B

BILL(S)—

General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1971 :
Message from Legislative Council 337

Industrial Establishments (National Festival Holidays) Amendment Bill, 1971 :
Int. 338

Madurai City Corporation Bill, 1971 :

Message from Legislative Council 337

Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Amendment Bill, 1971 :

Message from Legislative Council 337

BLOOD—

Donation Scheme, of Police Department 475–478

BOMMAN, THIRU K. H.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects—Public Works Grants-in-Aid 523–524

C

CALLING ATTENTION—

Ennore Thermal Boiler Construction, denial of employment and non-payment of salary to workers 333–335

Mills at Madurai, lay-off and threatened closure of one shift. 335–337

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—

Announcements—

Agricultural University, election to Board of Management 233–234

Arrest and release of Thiru S. Alagarsamy ... 288

Madras University Senate, election to ... 337–338

Obituary reference—

Rajagopalaswamy Naicker, Thiru R. 1

Russia's Soyuz—II Cosmonauts 205

Rulings and Observations—

Adjournment Motions :

Attack on workers of Sankari Cement Factory—

Consent was withheld on the ground that there was no need for the motion in the light of the statement made by the Hon. Chief Minister 34

Police Lathi charge on the workers of Chandra Mills, Coimbatore—

Consent was withheld on the ground that there was no need for the motion in the light of the statement made by the Hon. Chief Minister 36

Allegations :

Should be specific and not general 379, 489

Debate—

Time limit :

Members should confine their speeches to the time allotted to them. If they exceeded the time limit, it was an encroachment on the other Members' rights and privileges ... 41–42

Privilege Matter :

Alleged furnishing of wrong information to the House by Thirumathi T. N. Anandanayaki—

On 1st July 1971, a Member raised a matter of privilege against another Member Thirumathi T. N. Anandanayaki that whereas she had stated in the House that there was firing in Sankari Cement Factory and had connected a Minister with it, there was really no firing there then and that thus the Member had furnished wrong information to the House and had attributed motives to another member and thus and thereby the Member had committed breach of privilege.

PAGES

C—*cont.*

CHAIR—*cont.*

Rulings and Observations—*cont.*

Privilege Matter—*cont.*

Alleged furnishing of wrong information to the House by Thirumathi T. N. Anandanayaki —*cont.*

Thirumathi T. N. Anandanayaki stated that she made the statement on the basis of a telegram received by her; she was also told that one of the Ministers had substantial interest in the Company; if she had used the term 'firing', it might have been due to a slip of the tongue; however, she had no *mala fides* and she did not mean or intend to cast any aspersion on any member.

The Chair held that on the facts as admitted there was a *prima facie* case of breach of privilege, but however accepting the explanation given by the Member ruled that the matter might be dropped 25–32

Questions and Answers :

Supplementary Questions :

Relevancy :

Supplementaries should relate to the main question 14, 317, 486.

CHIDAMBARAM, THIRU C. T. :

Budget (Revised) 1971–72, Voting :

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 388–390

CHINNARAJU, DR. S. A. :

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 272

PAGES

C—*Cont.*

CHINNARAJU, DR. S. A.—*cont.*

Budget (Revised), 1971–72, Voting—*cont.*

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health **360–361**

CHINNASAMY, THIRU A. :

Budget, 1971–72, Voting :

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works **50–52**

CHOKKALINGAM, THIRU P. PON. :

Budget, 1971–72, Voting :

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 375–377

CIGARETTE—

Unit (State-owned), Establishment 10–12

COLLEGES—

Homeopathic Colleges, starting 210–214

CONFERENCES—

Commercial Tax Officers 486

CO-OPERATIVES—

Handicraft Marketing Society, appointment of officials as Directors 12–13

Sales Society, Tiruppur 13–14

Union Buildings, irregularities in construction... 14–16

Waste lands, reclamation by forming Small Farmers Irrigation Co-operative Societies ... 329–331

LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

D.

DEFENCE—

Department, objection to use of Island Grounds ... 324–326

DENNIS, THIRU, N. :

Assault on students, Washermanpet 478

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects

Public Works—Grants-in-aid 526–528

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 245–247

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 239

Educational Institutions, moral instruction ... 309–314

Kallakurichi Co-operative Sugar Mills workers' suspension 327

Mudumalai Wild Life Sanctuary, Expert Committee's view 496–500

Statues in Madras City, sanction of Police guards ... 218–220

DEVARAJAN, THIRU M. :

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 373–374

DEVENDIRAN, THIRU A. :

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 263–265

PAGES

D—*cont.*

DHARMALINGAM, THIRU A. P. :

Agricultural University, election to Board of Management (M) 233

DHOBIKHANAS—

Construction in panchayats, Government financial assistance 226–229

DURAI MURUGAN, THIRU :

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 55–58

DURAISAMY, THIRU S. :

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 354–358

Bus route permits to private operators during 1967–71 touching Tiruppur Town, number issued ... 230–233

Co-operative Sugar Mill, establishment at Perur ... 4–9

Forest lands in Chennimalai, bringing under cultivation 229–230

Forest lands in Chennimalai firka, lease to Tiruppur Co-operative Milk Farm 230

Tiruppur Co-operative Sales Society 13–14

E

EDUCATION—

Educational Institutions, moral instruction ... 309–314

ELECTRICITY :

Ennore Thermal Boiler Construction, denial of employment and non-payment of salary to workers (C.A.) 333–335

PAGES

E—*cont.*

EMPLOYEES—

Central Government, demonstration at Madras ... 16–18

ETTIAPPAN, THIRU P.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 251–253

F.

FINANCIAL BUSINESS—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects

Public Works-Grants-in-Aid 500–570

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 234–306

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 338–418

FIVE-YEAR PLAN—

Fourth—Modification 320–323

FOREST(S)—

Lands in Chennimalai, bringing under cultivation 229–230

Lands in Chennimalai firka, lease to Tiruppur Co-operative Milk Farm 230

G.

GANAPATHY, THIRU T. —

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation

Public Works-Works ...

PAGES

G—*cont.*

GANAPATHY, THIRU T.—*cont.*

Budget (Revised), 1971-72, Voting—*cont.* :

Public Works—Establishment and Tools and Plant Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 68-71

GANESAN, THIRU S.—

Budget (Revised), 1971-72, Voting :

Community Development Projects

Public Works—Grants-in-Aid 519-521

GOPAL, THIRU K. P.—

Budget (Revised) 1971-72, Voting :

Irrigation

Public Works-Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 85-87

GOPAL, THIRU P.—

Budget (Revised), 1971-72, Voting :

Irrigation

Public Works-Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 247-249

GOVERNMENT PRESS—

Starting in each district 478-482

Visit of Minister for Labour 326

GURUSAMI, THIRU N. V.—

Budget (Revised) 1971-72, voting :

Irrigation, Public Work, Public Works—Establishment and Tool sand Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 72-73

H.

HAIR—

Human, purchase tax 484-485

LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

H—*cont.*

HANDE, DR. H. V.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Community Development Projects—Public Works—Grants-in-aid 501, 502
Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 38, 39, 40, 41, 273–276, 293
Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 339, 340, 391–396
Commercial Tax Officers' Conference, holding ... 486
Co-operative Union Building, irregularities in construction 14–16
Government Press, starting in each district ... 478–482
Human hair, purchase tax 484–487
Scarcity and cholera-affected villages, provision of drinking water with UNICEF assistance and sinking of tube wells 220–223
Sri Murugan Temple at Mettur, demolition ... 318–320
Subramaniyaswamy Temple, Tiruchendur 331–333

I.

ISLAND GROUNDS—
Use by Defence Department, objection 324–326

J.

JAMES, THIRU J.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 501
1971–72, voting :
Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 38, 40, 41, 52–55
Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 370–372

PAGES

J—*cont.*

JOTHI VENKATACHELLUM, THIRUMATHI.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 536–538, 551, 552

Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 344–351

K.

KALIMUTHU, THIRU K.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 534–536

KANDAPPAN, THIRU S.—

Wrong Statement of Thirumathi T. N. Anandanayaki in the House (Previlege Matter) ... 25–27

KANDASAMI, THIRU Manali, C.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 532–534

Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 340, 385–338

KANNAN, THIRU M. R.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 541–545

KARUNAINATHAN, THIRU J.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 269–270

KARUNANIDHI, THIRU M.—

Budget (Revised) 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 552

PAGES

K—*cont.*

KARUNANIDHI, THIRU M.—*cont.*

Budget (Revised), 1971–72, Voting—cont.

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 278, 293

Police interference and lathi charge on striking workers of Coimbatore Chandra Mill (A.M.) ... 36–38

Sankari Cement Factory, attack on women workers (A.M.) 33–34

Wrong statement in the House (P.M.) 29, 30

KARUPPIAH, THIRU A.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 241–243

KADHER BATCH *alias* VELLAICHAMY, THIRU—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 64–67

KAVERIMANIAM, THIRU C.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 250–257

KITTAPPA, THIRU N.—

Ancient epigraphical finds, Thanjavur district ... 314–318

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 238–241

Chief Minister's State Relief Fund, amount accrued 19–22

PAGES

K—*cont.*

KITTAPPA, THIRU N.—*cont.*

Dhobi Khanas in panchayats, Government financial assistance for construction 226–229

Foreigners' statues in Madras City, removal ... 214–218

KOTHANDARAMIAH, THIRU K. S.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 501, 570

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 39, 67–68

Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 340

KOVAI CHEZHIYAN, THIRU—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 361–364

KRISHNAMOORTHY, THIRU V. (Tiruchirappalli)—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 383–384

KUMARASAMY, THIRU K. N.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects Public Works—Grants-in-Aid 501

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 266–268

L.

LABOUR—

Ennore Thermal Boiler construction, denial of employment and non-payment of salary to workers (C.A.) 333–335

Kallakurichi Co-operative Sugar Mills, workers' suspension 327

PAGES

L—*cont.*

LABOUR—cont.

Khadi Board, workers' suspension 327–328
Mills at Madurai heavy lay-off and threatened closure of one shift (C.A.). 335–337

LANDS—

Forest lands in Chennimalai, bringing under cultivation 229–230
Forest lands in Chennimalai firka, lease to Tiruppur Co-operative Milk Farm 230
Waste lands, reclamation 329–331

LIQUOR—

Wine Factory, Dharmapuri district 1–2

M

MARIMUTHU, THIRU A. R.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 62–64
Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 340, 341

MARKET(S)—

Kothawal Market, shifting 223–224

MARUDHACHALAM, THIRU N.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 40, 256–258

Co-operative Sugar Mill, establishment at Perur 4–9

MEENAKSHISUNDARAM, THIRU M.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 81–83

PAGES

M—*cont.*

MOHIDEEN, THIRU Thiruppur A. M.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 545–547

MOTIONS—

Ad. Motions :

Police interference and lathi charge on the striking workers of Coimbatore Chandra Mill ... 35–38

Sankari Cement Factory, attack on women workers 32–34

Agricultural University, election to Board of Management 233

MUNUSAMY, THIRU R. R.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 530–531

MURUGAIYAN, THIRU S.—

Budget (Revised) 1971–72, Voting :

Medical, Public Health, Capital Outlay on Public Health 367–370

MUTHIAH, THIRU M.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 524–526

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 79–81

Community wells sunk in Aranthangi ... 233

N.

NACHIAPPAN, THIRU N.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 517–519

PAGES

N—*cont.*

NACHIAPPAN, THIRU N.—*cont.*

Budget (Revised), 1971-72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works

Public works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation Capital Outlay on Public Works 60-62

NACHIMUTHU, THIRU N.—

Budget (Revised) 1971-72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works, Public Works—Establishment and Tools and Plant, Capital Outlay on Irrigation, Capital Outlay on Public Works 258-259

NAGALINGAM, THIRU P.—

Budget 1971-72, Voting :

Irrigation, Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 90-91

NARASIMHAN, THIRU A. C.—

Budget (Revised), 1971-72, Voting :

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 374-375

NATARAJAN, THIRU N. V.—

Ennore Thermal Boiler construction, denial of employment and non-payment of salary to workers (C..A. St.) 333-335

Industrial Establishments (National Festival Holidays) Amendment Bill, 1971 338

Mills at Madurai—Heavy lay-off and threatened closure of one shift (C.A. St.) 335, 336 337

TRUTH ALONE TRIUMPHS ASSEMBLY

PAGES

N—*cont.*

NEDUNCHEZHIAN, THIRU V. R.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Community Development Projects—Public Works
—Grants-in-aid. **501,502–509–560 562**

O

OBITUARY REFERENCES—
Rajagopalaswamy Naicker, Thiru R. **1**
Russia's Soyuz-II Cosmonauts 205

P.

PALANIAPPAN, DR. S. M.
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Medical
Public Health
Capital Outlay on Public Health **352–354**

PALANISAMY, PULAVAR, C.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 268–269

PALANISAMY, THIRU N.K.—
Cigarette unit (State-owned), establishment ... 10–12
Foreigners' statues in Madras City, removal ... **214–218**
Fourth Five-Year Plan, modification 320–323
Homeopathic Colleges, starting **210–214**

PALANIVELAN, THIRU K.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Community Development Projects
Public Works Grants-in-Aid 539–540
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant.
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 259–262

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

P.

PAPERS LAID ON THE TABLE.

Agricultural Produce Markets Act, 1959, notifications ... 92
Backward Classes Commission, Report 571
Capital Outlay on Public Health Demand, Minister's speech 571
Central Sales Tax (Tamil Nadu) Rules, 1957, notification 306
Centre-State Relations Inquiry Committee, Report 307
Community Development and Panchayat Development Demand, Note 571
Community Development, Financial Supplement to Demand 571
Co-operative Societies Act, 1961, Notification ... 419
Demands for Irrigation Grants, 1971–72, Speech by Minister for Public Works 307
General Sales Tax Act, 1959, Notification .. 419
Health Services and Family Planning Department, Performance Budget, 1971–72 571
Holidays (Stay of Execution Proceedings) (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1971 419
Housing Board, Notification re. transfer of debentures 419
Housing in Tamil Nadu, Note 571
Indian Stamp Act, 1899, Notifications 306-307
Industries department, 1971–72, performance Budget 92
Irrigation, 1970–71, Review 92
Irrigation in Tamil Nadu, 1970–71, Review ... 307
Khadi and Village Industries Board Act, 1959, Notification 92
Khadi and Village Industries Board, Notification re. sale deeds 419
Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1971 419
Maternity Benefit Rules, 1967, Notification ... 306
Medical Demand, Policy Note 571
Medical Education Department, Performance Budget, 1971–72 571

PAGES

P—*cont.*

PAPERS LAID ON THE TABLE—*cont.*

Ministerial posts in the offices of the National Cadet Corps Unit—Inclusion in Commission's purview—**Notification** **419**

Mortgage deeds executed by agriculturists, notification re. remission of stamp duty 571

Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification 92

Panchayats Act, 1958, notification 92

Public Health Demand, Policy Note 571

Public Works—Grants-in-Aid Demand, note ... 571

Ram Seetha Educational Trust, notification re. remission of stamp duty **571**

Repatriates from Burma and Ceylon, Notification re. sale deeds **419**

Road Development and Buildings Programme in Tamil Nadu, 1970–71, Review 307

Small Industries Development Corporation employees, notification re. remission of stamp duty 571

Suppression of Immoral Traffic Women and Girls Act, 1958, Notification **419**

POLICE.

Blood Donation Scheme 475–478

POLYTECHNIC(S)

Puthur Srinivasa Subbaraya Polytechnic near Sirkali, taking over by Government 221–225

PONNAPPA NADAR, THIRU R.

Budget (Revised), 1971–72, Voting:

Community Development Projects 554–560

Public Works—Grants-in-Aid 565–566

PRIMARY HEALTH CENTRE.

Namakkal, construction of building **209–210**

PRIVILEGE MATTER—

Wrong statement of Thirumathi T. N. Anandanayaki in the House 25–32

R

PAGES.

RANGANATHAN, THIRU K—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Community Development Projects, Public Works Grants-in-Aid 513–514

RATHINASABAPATHY, THIRU M.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Community Development Projects Public Works —Gratns-in-Aid 511–512

RICKSHAW(S)—
Cycle Rickshaw Pullers' Association, requests for abolition of licensing system 22–25

RELIEF FUND—
Chief Minister's State Relief Fund, amount accrued and amount spent 19–22

S

SADASIVAM, THIRU S.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 253–256

SADIQ PASHA, THIRU S. J.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 38, 39, 40,41, 88–89, 273, 288–304

PAGES.

S—*cont.*

SAMPATH, Thiru T. V.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 262–263

SANGUMUTHU THEVAR, Thiru S.—

Central Government Employees at Madras, demonstration 16–18
Government Press, visit of Minister for Labour . . 326
Kudumiamalai Agricultural Research Station, details 205–209
Police Department, Blood Donation Scheme ... 475–478
Primary Health Centre, Namakkal, construction of building 209–210

SARATHY, Thiru M. P.—

Government Press, starting in each district ... 478–482

SELVARAJ, Thiru M.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 243–245

SIRAIMEETTAN, Thiru I. K.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting :

Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 73–75

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES

S—*cont.*

SIVAPRAKASAM, THIRU D. S. A.—

Government Press, starting in each district ... 478–482

Island grounds, objection to use—by Defence Department 324–326

SONIAH, THIRU T.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting:

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 384–385

SOUNDARAPANDIAN, THIRU P.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting:

Community Development Projects Public Works —Grants-in-Aid 521–523

SRINIVASAN, THIRU T. P.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting:

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 380–382

STATUES—

Foreigners' statues in Madras City, removal ... 213–218

Madras City, sanction of Police guards 218–220

STUDENTS—

Assault at Washermanpet 478

SUBBIAH, THIRU A. K.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting:

Community Development Projects, Public Works —Grants-in-Aid 509–510

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 39, 42–46

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

PAGES.

S—*cont.*

SUBBIAH, THIRU A. R.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 87–88, 89–90

SUBRAMANIAM, THIRU A.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 40, 41
Medical
Capital Outlay on Public Health
Public Health 339, 365–367

SUBRAMANIAM, THIRU K. M.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting :
Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 512–513

SUBRAMANIAM, THIRU V.—
Budget (Revised), 1971–72, Voting—*cont.* :
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 270–272

SUGAR—
Co-operative Sugar Mill, establishment at Perur .. 4–9
Mills, North Arcot district 3–4

PAGES

S—*cont.*

SUPPU, THIRU K.—
Budget (Revised), 1971–72, voting :
Community Development Projects—Public Works—Grants-in-aid 502
Medical
Public Health
Capital Outlay on Public Health 339, 377–380

SURENDRAN, THIRU M.—
Budget (Revised), 1971–72, voting :
Community Development Projects, Public Works—Grants-in-aid 515–517
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 38–39

SURULIVEL, THIRU M.—
Budget (Revised), 1971–72, voting :
Community Development Projects, Public Works—Grants-in-Aid 528–530

SWAMIDHAS, THIRU A.—
Atomic Team from Japan, visit 492–496
Budget (Revised), 1971–72, voting :
Community Development Projects, Public Works—Grants-in-aid 501–565
Irrigation
Public Works—Works
Public Works—Establishment and Tools and Plant
Capital Outlay on Irrigation
Capital Outlay on Public Works 39, 75–79
Medical
Public Health
Capital Outlay on Public Health 340, 382–383

PAGES

S—*cont.*

SWAMIDHAS, THIRU A.—*cont.*

Cycle Rickshaw Pullers' Association, request for abolition of licensing system 22–25

Island grounds, objction to use—by Defence Department 324–326

T

TAXES—

Purchase tax on human hair 484–485

TEMPLES—

Sri Murnugan Temple at Mettur, demolition ... 318–329

Subramaniyaswamy Temple, Tiruchendur ... 331–333

THANGAMANI, THIRU K. T. K.—

Budget (Revised), 1971–72, Voting:

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 38, 40, 41, 282–288

Medical

Public Health 339

Capital Outlay on Public Health

Ennore Thermal Boiler construction, denial of employment and non-payment of salary to workers (C.A.) 333–335

Khadi Board Workers, suspension 327–328

Mills at Madurai, heavy lay off and threatened closure of one shift (C.A.) 335–336

Police interference and lathi charge on striking workers of Coimbatore Chandra Mill (A.M.) ... 35–36

Road Transport Wage Board, recommendations ... 482–484

Sankari Cement Factory, attack on women workers (A.M.) 32–33

THOPPUR THIRUVENGADAM, THIRU—

Sugar Mills, North Arcot district 3–4

PAGES

T—*cont.*

TRANSPORT—

Bus route permits to private operators during 1967–71 touching Tiruppur Town, number issued ... 230–233

Road Transport Wage Board, recommendations ... 482–484

U

UNIVERSITY—

Agricultural University, election to Board of Management (Ann.) 233–234

Agricultural University, election to Board of Management (M) 233

V.

VADIVELU, THIRU S.—

Puthur Srinivasa Subbaraya Polytechnic near Sirkali, taking over by Government 224–225

VEERASAMY, THIRU N.—

Government Press, starting in each district ... 478–482

VELLADURAI, THIRU A.—

Budget (Revised), 1971–72, voting:

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 83–85

VENKATASAMY, THIRU B.—

Dry-farming in Hosur, starting 225–226

Kothawal Market, shifting 223–224

Wine factory, Dharmapuri district 1–2

VEZHAVENDAN, THIRU K.—

Budget (Revised), 1971–72, voting:

Irrigation

Public Works—Works

Public Works—Establishment and Tools and Plant

Capital Outlay on Irrigation

Capital Outlay on Public Works 46–50

PAGES

W

WAHAB, THIRU K. A.—

Budget (Revised), 1971–72, voting :

Medical

Public Health

Capital Outlay on Public Health 358–360

Handicrafts Marketing Co-operative Society, appointment of officials as Directors 12–13

Wakf Board, dissolution and reconstitution ... 486–489

Wakf Board, utilisation of funds 489–492

Waste lands, reclamation 329–331

WAKF BOARD—

Dissolution and reconstitution 486–489

Utilisation of funds 489–492

WATER-SUPPLY—

Scarcity and cholera affected villages, provision of drinking water with UNICEF assistance and sinking of tube wells 220–223

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS
TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
21 JAN 1978
MADRAS

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS.

Messrs. Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
The City Book Co., Mylapore, Madras-4.
Messrs. Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. New Century Book House (Private) Limited, Madras-8.
Messrs. P. Varadachari & Co., Madras-1.
Messrs. C. Subbiah Chetty & Sons, Madras-5.
Sri S. S. Srinivasaraghavan, Royapettah, Madras-14.
The Educational Agencies, Book-sellers, Madras-1.
The Universal Book House, Moore Market, Madras-8
Messrs. C. Sitaraman & Co., Madras-14.
Messrs. Mohan Pathipagam and Book Depot, Madras-5.

IN MUFASSAL OF TAMIL NADU.

Sri E. M. Gopalakrishna Kone, Madurai, Madurai district.
Sri A. Venkatasubban, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Bharatha Matha Book Depot, Thanjavur, Thanjavur district
Messrs. P. V. Nathan & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. Appar Book Stall, Thanjavur.
Messrs. P. N. Swaminathasivam & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district
Messrs. S. Krishnaswami & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. Palaniappa Brothers, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs Nellai Puthaga Nilayam, Book-sellers 10, Thana Muna Buildings. Tirunelveli Junction.
Sri B. Aruldoss, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. Ganesan, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Vasantham Stores, Book-sellers, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. Mercury Book Company, 223. Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. Jagannathan, Book-sellers and Publishers, Nagercoil, Kanyakumari.
Messrs. A. K. Chandriah Chettiar and Sons, Salem-1.
Messrs. Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
Messrs. K. V. Narayana Iyer and Sons, Dindigul, Madurai district.
Messrs. Balaji Book House, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Jayakumari Stores, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. Baby Stores, Book-sellers, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Dinamani Stores, Coimbatore-18.
Messrs. Bharathi Puthaga Nilayam, Publishers and Book-sellers, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. Jain Book Agencies, New Delhi-1.
Messrs. International Book House, Trivandrum.
Messrs. Firma K. L. Mukhopadhyay, Calcutta-12.
Messrs. Book Links Corporation, Narayanaguda, Hyderabad-29.
Messrs. The Book Syndicate, Hyderabad-1.
Messrs. Labour Law Publications, Hyderabad.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND PRINTING, MADRAS ON THE AUTHORITY OF THE CHAIRMAN OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

TAMIL NADU LEGISLATURE LIBRARY
21 JAN 1978
137

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS